לפני הכהן׃ והעריך הכהן
אתה ביום הטוב ובן זרע׃
כערכך הכהן כן יהיה׃ ואם
גאל יגאלנה ויסף חמשתו
על ערכך׃ ואיש כי יקדיש
את ביתו קדש ליהוה׃
והעריכו הכהן הטוב ובין
רע באשר יעריך אתו הכהן
כן יקום׃ ואם החמיר יגאל
את ביתו ויסף
חמישית כסף ערכך עליו
והיה לו׃ ואם לא משדה׃
אחזתו יקדיש איש ליהוה
והיה ערכך לפי זרע עומר
חמר שערים בחמשים
שקל כסף׃ אם משנת היבל
יקדיש שדהו כערכך׃
וקום׃ ואם אחר היבל
יקדיש שדהו והשיב לו
הכהן את הכסף על פי
השנים הנותרת עד שנת
היבל ונגרע מערכך׃ ואם
לא יגאל את השדה׃
המקדיש אתו ויסף חמשית
כסף ערכך עליו וקם לו׃
ואם לא יגאל את השדה
ואם מכר את השדה לאיש

אחר לא יגאל עוד׃ והיה
השדה בצאתו ביבל קדש
ליהוה כשדה החרם לכהן
תהיה אחזתו׃ ואם את
שדה מקנתו אשר לא
משדה אחזתו יקדיש
ליהוה׃ והשיב לו הכהן את
מכסת הערכך עד שנת
היבל ונתן הערכך ביום
ההוא קדש ליהוה׃ בשנת
היבל ישוב השדה לאשר
קנהו מאתו לאשר לו אחזת
הארץ׃ וכל ערכך יהיה
בשקל הקדש עשרים גרה
יהיה השקל׃
אך בכור אשר
יבכר ליהוה בבהמה לא
יקדיש איש אתו אם שור
אם שה ליהוה הוא׃ ואם
בבהמה הטמאה ופדה
בערכך׃ ויסף חמשתו עליו
ואם לא יגאל ונמכר בערכך׃
אך כל חרם אשר יחרם
איש ליהוה מכל אשר לו
מאדם ובהמה ומשדה
אחזתו לא ימכר ולא יגאל
כל חרם קדש קדשים הוא

ליהוה׃ כל חרם אשר יחרם
מן האדם לא יפדה מות
יומת׃ וכל מעשר הארץ
מזרע הארץ מפרי העץ
ליהוה הוא קדש ליהוה׃
ואם גאל יגאל איש
ממעשרו חמשיתו יסף
עליו׃ וכל מעשר בקר וצאן
כל אשר יעבר תחת השבט
העשירי יהיה קדש ליהוה׃
לא יבקר בין טוב לרע
ולא ימירנו׃ ואם המר ימירנו
והיה הוא ותמורתו יהיה
קדש לא יגאל׃ אלה
המצות אשר צוה יהוה את
משה אל בני ישראל בהר
סיני׃ עה

שבעים ותשע פסוקים
שלשים שמונה מלות
חמשים וחמשה אותיות

וידבר יהוה אל משה במדבר
סיני באהל מועד באחד
לחדש השני בשנה השנית
לצאתם מארץ מצרים לאמר׃
שאו את ראש כל
עדת בני ישראל למשפחתם
לבית אבתם במספר שמות

חס ט׳ סוף פס׳ וישובו ירושלים ישפוטו הם ראובן אותם כל החלך עלבחון אלה ידיעו הדעיה אשאלה מכסה
בספר ויחבן (גלמודיה בן אחיה הרשא ותבור׳ ; אבטוכם ב׳ מל׳ בחמה אלה ידעו הדעיה׳ ואות שמי אדרי יכוכם׳

כלזכר לגלגלתם מבן ל׳
עשרים שנה ומעלה כל׳
יצא צבא בישראל תפקדו
אתם לצבאתם אתה׳
ואתכם יהיו איש׳
איש למטה אשר ראש לבית
אבתיו הוא׳ ואלה שמות׳
האנשים אשר יעמדו אתכם
לראובן אליצור בן שדיאור׳
לשמעון שלמיאל בן׳
עורי שדי׳ ליהודה נחשון בן
עמינדב׳ ליששכר נתנאל
בן צוער׳ לזבולן אליאב בן
חלן׳ לבני יוסף לאפרים׳
אלישמע בן עמיהוד׳
למנשה גמליאל בן פדהצור׳
לבנימן אבידן בן גדעוני׳
לדן אחיעזר בן עמישדי׳
לאשר פגעיאל בן עכרן׳
לגד אליסף בן דעואל׳
לנפתלי אחירע בן עינן׳
אלה קריאי עדת נשיאי׳
מטות אבותם ראשי אלפי
ישראל הם׳ ויקחו משה׳
ואהרן את האנשים האלה
אשר נקבו בשמות׳ ואת כל
העדה הקהילו באחד׳

לחדש השני ויתילדו על
משפחתם לבית אבתם׳
במספר שמות מבן עשרים
שנה ומעלה לגלגלתם׳
כאשר צוה יהוה את משה
ויפקדם במדבר סיני׳

ויהיו בני ראובן בכר ישראל
תולדתם למשפחתם לבית
אבתם במספר שמות׳
לגלגלתם כל זכר מבן׳
עשרים שנה ומעלה כל׳
יצא צבא פקדיהם למטה
ראובן ששה וארבעים׳
אלף וחמש מאות׳
לבני שמעון תולדתם מל
למשפחתם לבית אבתם׳
פקדיו במספר שמות לגלגלתם
כל זכר מבן עשרים שנה׳
ומעלה כל יצא צבא׳
פקדיהם למטה שמעון׳
תשעה וחמשים אלף ושלש
מאות׳
לבני גד תולדתם למשפחתם
לבית אבתם במספר שמות
מבן עשרים שנה ומעלה
כל יצא צבא׳ פקדיהם׳

למטה גד חמשה וארבעים
אלף וששת מאות וחמשים׳
לבני יהודה תולדתם מל׳
למשפחתם לבית אבתם׳
במספר שמות מבן עשרים
שנה ומעלה כל יצא צבא׳
פקדיהם למטה יהודה׳
ארבעה ושבעים אלף וששת
מאות׳
לבני יששכר תולדתם׳
למשפחתם לבית אבתם׳
במספר שמות מבן עשרים
שנה ומעלה כל יצא צבא׳
פקדיהם למטה יששכר׳
ארבעה וחמשים אלף׳
וארבע מאות׳
לבני זבולן תולדתם למשפחתם
לבית אבתם במספר שמות
מבן עשרים שנה ומעלה
כל יצא צבא׳ פקדיהם׳
למטה זבולן שבעה׳
וחמשים אלף וארבע מאות׳

לבני יוסף לבני אפרים׳
תולדתם למשפחתם לבית
אבתם במספר שמות מבן

אזכיר אריכות בחומרות בכול בגוים גייס גיוסו ורם עמים וחורתי ומשם ולוטו ומרם ומעם ומי ד שוכי מטמי ומחל ומה ד ישראל וכמי אל רצפקרוים מגש חזוטי ובש
ובשגב ולשמעו ויבוצרוי נחוריא ומעמנא ומבשוח ובודוד ומשה ישוחב ומן רבמו ומיטו ומחמד ומן ינדו כמוש לעבריאל לעזיר מיחן מגדי לרעקדיק מוירע מוטרוק בפיס ונו עמוטש
עליוה פשוריים שף קריאי ואוזר ראוזר שיטו שחזוד שבוקר שבוכבם שולל שעיוזוד שוין וסחיל ומרוש וכמדוקר ומריוב אלף בת׳ ; באמצע ותשוכ וקדי ה׳ : ס׳

שמחוז ט׳ מל׳ בטמו ויקריא הראדים ויקריא לרון
שמדוד שהוראוזר ראש הדיל קמ׳ ואוזר כלו הדעמיה
ראוזבן ששעון גד מנשה לאלה ומחלק הארץ׳ ס׳

שמות ט כל בחמר ומיומנתן ויקרא האויב שמות לבל חבלמה ויקרא לחן שמות כשמרה שנאו אותו ראש כל
עדות בני ישראל דראש מיב ואוכל כל זר עזר ראמבן שמעון בא מבשחי לארון ומולקן הארץ: ס

בל ריצא עבא ביישראל ב מבן עשרים שנה
קדמיה והדר כל פקדי שאר אזרא בחיל:

עשרים שנה ומעלה כל
יצא עבא פקדיהם למטה
אפרים ארבעים אלף
וחמש מאות:
לבני מנשה תולדתם
למשפחתם לבית אבתם
במספר שמות מבן עשרים
שנה ומעלה כל יצא עבא
פקדיהם למטה מנשה
שנים ושלשים אלף ומאתים
לבני בנימן תולדתם
למשפחתם לבית אבתם
במספר שמות מבן עשרים
שנה ומעלה כל יצא עבא
פקדיהם למטה בנימן
חמשה ושלשים אלף
וארבע מאות:
לבני דן תולדתם למשפחתם
לבית אבתם במספר
שמות מבן עשרים שנה
ומעלה כל יצא עבא
פקדיהם למטה דן שנים
ושישים אלף ושבע
מאות:
לבני אשר תולדתם
למשפחתם לבית אבתם

במספר שמות מבן עשרים
שנה ומעלה כל יצא עבא
פקדיהם למטה אשר אחד
וארבעים אלף וחמש שמאות:
בני נפתלי תולדתם למשפחתם
לבית אבתם במספר שמות
מבן עשרים שנה ומעלה כל
יצא עבא פקדיהם למטה
נפתלי שלשה וחמשים אלף
וארבע מאות:
אלה הפקדים אשר פקד
משה ואהרן ונשיאי ישראל
שנים עשר איש איש אחד
לבית אבתיו היו
פקודי בני ישראל לבית
אבתם מבן עשרים שנה
ומעלה כל יצא עבא
בישראל: ויהיו כל הפקדים
ששה מאות אלף ושלשת
אלפים וחמש מאות וחמשים:
והלוים למטה אבתם לא
התפקדו בתוכם:
וידבר יהוה אל משה לאמר:
אך את מטה לוי לא תפקד
ואת ראשם לא תשא
בתוך בני ישראל ואתה

הפקד את הלוים על משכן
העדת ועל כל כליו ועל כל
אשר לו המה ישאו את
המשכן ואת כל כליו והם
ישרתהו וסביב למשכן
יחנו: ובנסע המשכן ורידו
את הלוים ובהנתם המשכן
יקימו את הלוים וזר
הקרב יומת: והבני ישראל
איש על מחנהו ואיש על
דגלו לצבאתם: והלוים יחנו
סביב למשכן העדת ולא
יהיה קצף על עדת בני
ישראל ושמרו הלוים את
משמרת משכן העדת:
ויעשו בני ישראל ככל אשר
צוה יהוה את משה כן עשו:

וידבר יהוה אל משה ואל
אהרן לאמר: איש על דגלו
באתת לבית אבתם יחנו בני
ישראל מנגד סביב לאהל
מועד יחנו: והחנים קדמה
מזרחה דגל מחנה יהודה ל
צבאתם ונשיא לבני יהודה
נחשון בן עמינדב: וצבאו
ופקדיהם ארבעה ושבעים

בנינפתלי ב בתמר ומלדינבר למשפחתם לחיצאל ש
מטה לוי ב אך אתכם מטה לוי חקרב אתמטה לוי
נגד אהל אחיו: ס

ללין פגיאל ימיל ירקמו חלנן לשמאל ומטה ומיקיר ישמיהל לעבר לחלק בלחיה ניעבדי ומיכ ואלעזני משלמיה
ודיתמן עפרין ורי ש מגדיל לשמע עשיחור פרחחרמיטו ויקמיון ובביל שבחיתי: ס ו חתפקדיו ד ומלוים
ומלוים ויחיו פקדיהם נשיאי ישראל הנפקדים: ס

מטה ב׳ ראש פסוק מטה אפלן מטה עמך׃
והיותם ושמעתן כולנו והחונים בגירותם מלל
ושאר החנים בהם׃

אלף ושש מאות והחנים
עליו מטה יששכר ונשיא
לבני יששכר נתנאל בן
צוער ויצבאו ופקדיו
ארבעה וחמשים אלף
וארבע מאות׃
מטה זבולן ונשיא
לבני זבולן אליאב בן חלו
ויצבאו ופקדיו שבעה
וחמשים אלף וארבע מאות
כל הפקדים למחנה יהודה
מאת אלף ושמנים אלף
וששת אלפים וארבע
מאות לצבאתם ראשנה
יסעו׃ דגל מחנה
ראובן תימנה לצבאתם
ונשיא לבני ראובן אליצור
בן שדיאור ויצבאו ופקדיו
ששה וארבעים אלף וחמש
מאות׃ והחונים עליו מטה
שמעון ונשיא לבני שמעון
שלמיאל בן צורי שדי
ויצבאו ופקדיהם תשעה
וחמשים אלף ושל שמאות׃
ומטה גד ונשיא לבני גד
אליסף בן דעואל ויצבאו
ופקדיהם חמשה וארבעים

אלף ושש מאות וחמשים׃
כל הפקדים למחנה ראובן
מאת אלף ואחד וחמשים
אלף ארבע מאות וחמשים
לצבאתם ושנים יסעו׃
ונסע אהל מועד
מחנה הלוים בתוך המחנת
כאשר יחנו כן יסעו איש
על ידו לדגליהם׃
דגל מחנה אפרים
לצבאתם ומה ונשיא לבני
אפרים אלישמע בן
עמיהוד׃ ויצבאו ופקדיהם
ארבעים אלף וחמש
מאות׃ ועליו מטה מנשה
ונשיא לבני מנשה גמליאל
בן פדהצור׃ ויצבאו ופקדיהם
שנים ושלשים אלף ומאתים
ומטה בנימן ונשיא לבני
בנימן אבידן בן גדעוני׃ ויצבאו
ופקדיהם חמשה ושלשים
אלף וארבע מאות׃ כל
הפקדים למחנה אפרים
מאת אלף ושמנת אלפים
ומאה לצבאתם ושלשים
יסעו׃ דגל מחנה דן
צפנה לצבאתם ונשיא לבני

דן אחיעזר בן עמישדי׃
ויצבאו ופקדיהם שנים
וששים אלף ושבע מאות׃
והחנים עליו מטה אשר
ונשיא לבני אשר פגעיאל
בן עכרן׃ ויצבאו ופקדיהם
אחד וארבעים אלף וחמש
מאות׃ ומטה נפתלי ונשיא
לבני נפתלי אחירע בן עינן
ויצבאו ופקדיהם שלשה
וחמשים אלף וארבע מאות׃
כל הפקדים למחנה דן מאת
אלף ושבעה וחמשים אלף
ושש מאות לאחרנה יסעו
לדגליהם׃
אלה פקודי בני ישראל לבית
אבתם כל פקודי המחנת
לצבאתם ששת אלפים
ושלשת אלפים וחמש מאות
וחמשים׃ והלוים לא התפקדו
בתוך בני ישראל כאשר צוה
יהוה את משה׃ ויעשו בני
ישראל ככל אשר צוה יהוה
את משה כן חנו לדגליהם
וכן נסעו איש למשפחתיו
על בית אבתו׃ ואלה תולדת
אהרן ומשה ביום דבר יהוה

ויצבאו ופקדיהם ט׳ וחזיה שמעון גדי אפרים
מבשה בבמין דן אשרי בפולל׃ ס׃

חמשה ב׳ חמש ושמנתון ובמדבר אהל מועד
אלה פקודי בני ישראל ובמדבר ויגל מנשה דן׃ ס׃

ב׳ ראש פסוק

ג׳ חלו

ד׳ ויחנו שנים ושלשים

ה׳ בשנים ה׳ בומ

ו׳ בעין בעינ

ז׳ חפ

ח׳ ד׳

ט׳

ב׳ בריש במים

י׳

יא׳

יב׳ יגל

יג׳ חפ

יד׳

טו׳

לאחרנה ב׳ לאחרנה וכתב לדגליהם אין זכרון
לראשונה וגם לאחרונה שהרגו׃ ס׃

נפסק וכסף ה׳ בטוב וס אמר אל אברם והיה זרעך כעפר הארץ והחזיר אותו על ירך הקדבה ויתן ארץ
הישלחן יגל מחנה דן עזריאל הבלבן עליהו ראש הפסגה׃ ס׃ ושלשים ב׳ וחמשים שנים ושלשים ושלשה
רעעו׃ ס׃

עלביהו ועלביהו יב׳ וסמכנהון ויעשו לפשפחותיהון קדמתם ויצמו המשרי דרומים הוקקו עיות ב׳ פרי צוה וחיקון דאוכ בעמיך ויוחכם בני דהבדי חיל׳ פקדיהם אסוסי׳ ה׳:
וכלמלכים ושם עמהו ודרמיהו ומרי עשרי ובחזק ב׳ מן יא׳ וכלמנהון הגלל הלבו וחביל מיהו ומקימוס קדמיהו דפסוק הדכבס ומנוהו ומכלא הדרצאומים ב׳ בו המעצוה׳ ו׳

את משה בחר סיני ואלה
שמות בני אהרן הכהנים
ואביהוא אלעזר ואיתמר׳
אלה שמות בני אהרן הכהנים
המשחים אשר מלא
ידם לכהן׳ וימת נדב ואביהוא
לפני יהוה בהקרבם אש זרה
לפני יהוה במדבר סיני ובנים
לא היו להם ויכהן אלעזר
ואיתמר על פני אהרן אביהם׳

וידבר יהוה אל משה לאמר׳
הקרב את מטה לוי והעמדת
אתו לפני אהרן הכהן ושרתו
אתו׳ ושמרו את משמרתו
ואת משמרת כל העדה׳
לפני אהל מועד לעבד את
עבדת המשכן׳ ושמרו את
כל כלי אהל מועד ואת
משמרת בני ישראל לעבד
את עבדת המשכן׳ ונתתה
את הלוים לאהרן ולבניו
נתונים נתונים המה לו מאת
בני ישראל׳ ואת אהרן ואת
בניו תפקד ושמרו את כהנתם
וזר הקרב יומת׳

וידבר יהוה אל משה לאמר

ואני הנה לקחתי את הלוים
מתוך בני ישראל תחת כל
בכור פטר רחם מבני ישראל
והיו לי הלוים׳ כי לי כל בכור
ביום הכתי כל בכור בארץ
מצרים הקדשתי לי כל בכור
בישראל מאדם עד בהמה
לי יהיו אני יהוה׳

וידבר יהוה אל משה
במדבר סיני לאמר׳ פקד
את בני לוי לבית אבתם
למשפחתם כל זכר מבן
חדש ומעלה תפקדם׳
ויפקד אתם משה על פי
יהוה כאשר צוה׳ ויהיו אלה
בני לוי בשמתם גרשון וקהת
ומררי׳ ואלה שמות בני
גרשון למשפחתם לבני
ושמעי׳ ובני קהת למשפחתם
עמרם ויצהר חברון ועזיאל׳
ובני מררי למשפחתם מחלי
ומושי אלה הם משפחת
הלוי לבית אבתם׳ לגרשון
משפחת הלבני ומשפחת
השמעי אלה הם משפחת
הגרשני׳ פקדיהם במספר
כל זכר מבן חדש ומעלה

פקדיהם שבעת אלפים
וחמש מאות׳ משפחת
הגרשני אחרי המשכן ים
ימה׳ ונשיא בית אב לגרשני
אליסף בן לאל׳ ומשמרת
בני גרשון באהל מועד׳
המשכן ואהל מכסהו
ומסך פתח אהל מועד׳
וקלעי החצר ואת מסך פתח
החצר אשר על המשכן
ועל המזבח סביב ואת
מיתריו לכל עבדתו׳ ולקהת
משפחת העמרמי ומשפחת
היצהרי ומשפחת החברני
ומשפחת העזיאלי אלה
הם משפחת הקהתי׳ במספר
כל זכר מבן חדש ומעלה
שמנת אלפים ושש מאות
שמרי משמרת הקדש׳
משפחת בני קהת יחנו על
ירך המשכן תימנה׳ ונשיא
בית אב למשפחת הקהתי
אליצפן בן עזיאל׳ ומשמרתם
הארן והשלחן והמנרה
והמזבחות וכלי הקדש אשר
ישרתו בהם והמסך וכל
עבדתו׳ ונשיא נשיאי הלוי

ואות משמרות לרשמרו אהל משמרתו ושמרו
את כל כלי אהל מועד׳ ושמרו את משמרת
הקדש ושמרו את משמרת בני ישראל׳ ה׳ ו׳:

מאדם עד בהמה׳ לי אמרה׳ אות האדם אשר בראתי ומלאו אותכל הקדוש מלוכלבוד שהדבה בבהמה׳ ו׳:
הקדש׳ לי דאתכלוהו המנאדו ואוסר הקדש אליך אות דגם אות אחזר מטה הקדש אל מטה׳ הדד הקדש
לפני׳ ה׳ ו׳:

לפני אהל מועד ׃ והקטיר את חלביו ואת כל
הדשן ואת עצי הקטבנו הנדרים והחטאות והחבים לפני
המשכן ׃ ס

ואהרן ובניו ג׳ ורחץ מן המים משה אהרן ובניו
והחבים לפני המשכן ואהרן ובניו מקטירים על המזבח:

ופקדות ג׳ ופקדת משמרות ופקדות אלעזר
ופקדות כל האיש ופקדי עליהם ׃ ס

אלעזר בן אהרן הכהן ע
פקדת שמרי משמרת
הקדש׃ למרדי משפחת
המחלי ומשפחת המושי
אלה הם משפחת מרדי׃
ופקודיהם במספר כל זכר מ
מבן חדש ומעלה ששת
אלפים ומאתים׃ ונשיא בית
אב למשפחת מרדי צוריאל
בן אביחיל על ירך המשכן
יחנו צפונה׃ ופקדת משמרת
בני מרדי קרש המשכן
ובריחיו ועמדיו ואדניו וכל
כלי וכל עבדתו׃ ועמדי
החצר סביב ואדניהם
ויתדתם ומיתריהם׃ והחנים
לפני המשכן קדמה לפני
אהל מועד מזרחה משה
ואהרן ובניו שמרים משמרת
המקדש למשמרת בני
ישראל והזר הקרב יומת׃
כל פקודי הלוים אשר פקד
משה ואהרן על פי יהוה
למשפחתם כל זכר מבן
חדש ומעלה שנים ועשרים
אלף׃ ויאמר
יהוה אל משה פקד כל בכר

זכר לבני ישראל מבן חדש
ומעלה ושא את מספר
שמתם׃ ולקחת את הלוים
לי אני יהוה תחת כל בכר
בבני ישראל ואת בהמת
הלוים תחת כל בכור בהמת
בני ישראל׃ ויפקד משה
כאשר צוה יהוה אתו את כל
בכר בבני ישראל׃ ויהי כל
בכור זכר במספר שמות
מבן חדש ומעלה לפקודיהם
שנים ועשרים אלף שלשה
ושבעים ומאתים׃
וידבר יהוה אל משה לאמר
קח את הלוים תחת כל בכור
בבני ישראל ואת בהמת
הלוים תחת בהמתם והיו לי
הלוים אני יהוה׃ ואת פדוי
השלשה והשבעים
והמאתים העדפים על הלוים
מבכור בני ישראל׃ ולקחת
חמשת חמשת שקלים
לגלגלת בשקל הקדש תקח
עשרים גרה השקל׃ ונתתה
הכסף לאהרן ולבניו פדוי
העדפים בהם׃ ויקח משה
את כסף הפדיים מאת
העדפים על פדוי הלוים׃ מאת

בכור בני ישראל לקחת
הכסף חמש ושש מאות
ושלשה ושבעים׃
ושלשת אלפים ומאה בשקל
הקדש׃ ויתן משה את הכסף
הפדיים לאהרן ולבניו על פי
יהוה כאשר צוה יהוה את
משה׃
ויאמר יהוה אל משה ואל
אהרן לאמר׃ נשא את ראש
בני קהת מתוך בני לוי׃
למשפחתם לבית אבתם׃
מבן שלשים שנה ומעלה
ועד בן חמשים שנה כל הבא
לצבא לעשות מלאכה
באהל מועד׃ זאת עבדת
בני קהת באהל מועד קדש
הקדשים׃ ובא אהרן ובניו
בנסע המחנה והורידו את
פרכת המסך וכסו בה את
ארון העדת׃ ונתנו עליו כסוי
עור תחש ופרשו בגד כלו
תכלת מלמעלה׃ ושמו בדיו
ועל שלחן הפנים יפרשו
בגד תכלת׃ ונתנו עליו את
הקערת ואת הכפת ואת
המנקיות׃ ואת קשות הנסך
ולחם התמיד עליו יהיה׃
ופרשו עליהם בגד תולעת

ומשרתי לך שם ומטלנאות והמפרכות ומטלנאות אות חשרבוב ומטלנאות אומי לשני הפרכות ומשחתם בו אות אהל מועד אהל אהרן הדשיהל ראש פסדקן ושמרת שם ושמרת
ובא אחרן ובניו ובא אות ראהרן ושמרב אות הקדרל עמה׳ אות חבחנים׃ ס ויבבר׳ יה אל משה ראל אחרן׳ ואל ויצמ אלבני ישראל זאת הדחוד בדיהוה בשרד בדוסאו
אדשראשמי הדחוד אדש על ויגלבאומי בשא דקהוד אל הכבדמו עדמשמי לעדה
הבדילו פדוד אשעור׃ ס

שני וכסו אתו במכסה עור
תחש ושמו את בדיו ולקחו
בדי תכלת וכסו את המרת
המאור ואת נרתיה ואת
מלקחיה ואת מחתתיה ואת
כלי השמן אשר ישרתו
בהם ונתנו אתו ואת כל
כליו אל מכסה עור תחש
ונתנו על המוט ועל מזבח
החרב ופרשו בגדי תכלת
וכסו את המכסה עור
תחש ושמו את בדיו ולקחו
את כלי השרת אשר
ישרתו בם בקדש ונתנו
אל בגדי תכלת וכסו אותם
במכסה עור תחש ונתנו
על המוט ופרשו בגד
ארגמן ונתנו עליו את כל
כליו אשר ישרתו עליו בהם
את המחתות את המזלגות
ואת היעים ואת המזרקות
כל כלי המזבח ופרשו עליו
כסוי עור תחש ושמו בדיו
ובא אהרן ובניו בכסות את
המקדש ואת כל כלי המקדש
בנסע המחנה ואחרי כן
יבאו בני קהת לשאת ולא
יגעו אל הקדש ומתו אלה
משא בני קהת באהל מועד
ופקדת את רבו אהרן וחמתו
שמן המאור וקטרת הסמים
ומנחת התמיד ושמן המשחה
פקדת כל המשכן וכל אשר
בו בקדש ובכליו
וידבר יהוה אל
משה ואל אהרן לאמר
אל תכרתו את שבט
משפחות הקהתי מתוך
הלוים ואת עשו להם והיו
ולא ימותו בגשתם את קדש
הקדשים אהרן ובניו יבאו
ושמו אתם איש איש על
עבדתו ואל משאו ולא
יבאו לראות כבלע את
הקדש ומתו
וידבר יהוה אל משה לאמר
נשא את ראש בני גרשון
גם הם לבית אבתם למשפחתם
מבן שלשים שנה ומעלה
עד בן חמשים שנה תפקד
אותם כל הבא לצבא לעבד
לעבד עבדה באהל מועד
זאת עבדת משפחת
הגרשני לעבד ולמשא
ונשאו את יריעות המשכן
ואת אהל מועד מכסהו
ומכסה התחש אשר עליו
מלמעלה ואת מסך פתח
אהל מועד ואת קלעי החצר
ואת מסך פתח שער החצר
אשר על המשכן ועל המזבח
סביב ואת מיתריהם ואת כל
כלי עבדתם ואת כל אשר
יעשה להם ועבדו: על פי
אהרן ובניו תהיה כל עבדת
בני הגרשני לכל משאם
ולכל עבדתם ופקדתם עליהם
במשמרת את כל משאם
זאת עבדת משפחת בני
הגרשני באהל מועד
ומשמרתם ביד איתמר בן
אהרן הכהן
בני מרדי למשפחתם לבית
אבתם תפקד אתם מבן
שלשים שנה ומעלה ועד
בן חמשים שנה תפקדם
כל הבא לצבא לעבד את
עבדת אהל מועד: זאת
משמרת משאם לכל
עבדתם באהל מועד לקרשי
המשכן ובריחיו ועמודיו
ואדניו: ועמודי החצר
סביב ואדניהם ויתדתם
ואת מיתריהם לכל כלי עבדתם
ולכל אשר יעשה להם ועבדו:
בפי אהרן ובניו תהיה כל עבדת
בני המרדי לכל משאם
ולכל עבדתם ופקדתם
אתם בשמות משמרת משאם:
זאת עבדת משפחת בני
המרדי אהל מועד
קרשי המשכן ובריחיו ועמודיו
ואדניו: ועמודי החצר
סביב ואדניהם ויתדתם
ואת מיתריהם לכל כליהם
ולכל אשר יעשה להם ועבדו
אחרי הבריח: ופקד
אהרן ובניו את מחנה
בני הקהתי לכל עבדתם
ולכל משאם ופקדתם
אתם בשמות: זאת
עבדת משפחת בני
הקהתי אהל מועד
ומשמרתם בקדש
ונסעו בני קהת לשאת
בקדש ואם יבא
אהרן ובניו בנסע
המחנה ואחרי כן
ובאו בני קהת לשאת
ולא יגעו בכל הקדש
ומתו אלה
משא בני קהת באהל מועד
אהל מועד ובריחיו
ועמודיו ואדניו
ומזבח סביב ואת
מיתריו ואת כל כלי
עבדתו ואת כל
אשר יעשה לו
ועבדו: על פי
אהרן ובניו תהיה
עבדת בני הקהתי
לכל משאם
ולכל עבדתם
ופקדתם
אתם בשמות
משמרת משאם
זאת עבדת
משפחת בני
הקהתי
אהל מועד
קדש הקדשים
אהרן ובניו
יבאו בנסע
המחנה
ובא
ובאו
ובאו
ובאו

ומיתריהם לכל כליהם ולכל
עבדתם ובשמלת תפקדו
את כל משמרת משאם
זאת עבדת משפחת בני
מררי לכל עבדתם באהל
מועד ביד איתמר בן אהרן
הכהן ופקד משה ואהרן
ונשיאי עדת את בני
קהתי למשפחתם ולבית
אבתם מבן שלשים שנה
ומעלה ועד בן חמשים שנה
שם כל הבא לצבא לעבד
עבדה באהל מועד ויהיו פקודיהם
למשפחתם שלשת אלפים
ומאתים אלה פקודי
משפחת בני מררי אשר
פקד משה ואהרן על פי
יהוה ביד משה כל הפקדים
אשר פקד משה ואהרן
ונשיאי ישראל את הלוים
למשפחתם ולבית אבתם
מבן שלשים שנה ומעלה
ועד בן חמשים שנה כל
הבא לעבד עבדת עבדה
ועבדת משא באהל
מועד ויהיו פקדיהם שמנת
אלפים וחמשמאות
ושמנים על פי יהוה פקד
אותם ביד משה איש איש
על עבדתו ועל משאו

ופקדיו אשר צוה יהוה את
משה
וידבר יהוה אל משה לאמר
צו את בני ישראל וישלחו מן
המחנה כל צרוע וכל זב
וכל טמא לנפש מזכר עד נקבה
תשלחו אל מחוץ למחנה
ולא יטמאו את
מחניהם אשר אני שכן בתוכם
ויעשו כן בני ישראל וישלחו
אותם אל מחוץ למחנה כאשר
דבר יהוה אל משה כן עשו בני
ישראל
וידבר יהוה אל משה לאמר
דבר אל בני ישראל איש או
אשה כי יעשו מכל חטאת
האדם למעל מעל ביהוה
ואשמה הנפש ההוא והתודו
את חטאתם אשר עשו והשיב
את אשמו בראשו וחמשתו
יסף עליו ונתן לאשר
לו ואם אין לאיש גאל להשיב
האשם אליו האשם המושב
ליהוה לכהן מלבד איל
הכפרים אשר יכפר בו עליו
וכל תרומה לכל קדשי בני
ישראל אשר יקריבו לכהן

לו יהוה ואיש אתקדש שיולו
יהיו איש אשריתו לכהן לו
יהיה
וידבר יהוה אל משה לאמר
דבר אל בני ישראל ואמרת
אלהם איש איש כי תשטה
אשתו ומעלה בו מעל ושכב
איש אתה שכבת זרע ונעלם
מעינו איש הונסתרה והיא
נטמאה ועד אין בה והוא לא
נתפשה ועבר עליו רוח
קנאה וקנא את אשתו והוא
נטמאה או עבר עליו רוח
קנאה וקנא את אשתו והיא
לא נטמאה והביא האיש
את אשתו אל הכהן והביא
את קרבנה עליה עשרת
האיפה קמח שערים לא
יצק עליו שמן ולא יתן עליו
לבנה כי מנחת קנאת הוא
מנחת זכרון מזכרת עון
והקריב אתה הכהן והעמדה
לפני יהוה ולקח הכהן מים
קדשים בכלי חרש ומן
העפר אשר יהיה בקרקע
המשכן יקח הכהן ונתן אל
המים והיה הכהן את

האשה לפני יהוה ופרע את
ראש האשה ונתן על כפיה
את מנחת הזכרון מנחת
קנאת הוא וביד הכהן יהיו
מי המרים המאררים והשביע
אתה הכהן ואמר אל האשה
אם לא שכב איש אתך ואם
לא שטית טמאה תחת אישך
הנקי ממי המרים המאררים
האלה ואת כי שטית תחת
אישך וכי נטמאת ויתן האיש
בך את שכבתו מבלעדי אישך
והשביע הכהן את האשה
בשבעת האלה ואמר הכהן
לאשה יתן יהוה אותך לאלה
ולשבעה בתוך עמך בתת
יהוה את ירכך נפלת ואת
בטנך עבה ובאו המים
המאררים האלה במעיך
לצבות בטן ולנפל ירך ואמרה
האשה אמן אמן וכתב את
האלת האלה הכהן בספר
ומחה אל מי המרים והשקה
את האשה את מי המרים
המאררים ובאו בה למים
המאררים למרים ולקח
הכהן מיד האשה את מנחת

הקנאת והניף את המנחה
לפני יהוה והקריב אתה אל
המזבח וקמץ הכהן מן
המנחה את אזכרתה והקטיר
המזבחה ואחר ישקה את
האשה את המים והשקה
את המים והיתה אם נטמאה
ותמעל מעל באישה ובאו
בה המים המאררים למרים
ועבתה בטנה ונפלה ירכה
והיתה האשה לאלה בקרב
עמה ואם לא נטמאה
האשה וטהרה הוא ונקתה
וניר עוד זרע ואת תורת
הקנאת אשר תשטה אשה
תחת אישה ונטמאה או
איש אשר תעבר עליו רוח
קנאה וקנא את אשתו
והעמיד את האשה לפני
יהוה ועשה לה הכהן את כל
התורה הזאת ונקה האיש
מעון והאשה ההוא תשא
את עונה
וידבר יהוה אל משה לאמר
דבר אל בני ישראל ואמרת
אלהם איש או אשה כי
יפלא לנדר נדר נזיר להזיר

יטמא ה׳ במדרה לנפש לא יטמא בעמיו ולא יחוס הבתולה לא יטמא בעל בעמיו ועל כל נפש מת לא יבא
לא יטמא לחם במיתם: ה׳ הבא זה חלל ובחרם ירושלים ובא קחתי ובזרעי ובאוהלי ובא לחם וגם אלהיהם עם
מריבה ה׳ איש עבא בפריו והאלהים יבא בפריו: ט׳

ואות הראיל ה׳ ואות הראיל תנטה ואות הראל טכח
ואות הראיל ישמה עבה וישחט את הר שדי ואת הראל
האמר: ה׳

ליחוה מיין ושכר לא תשתה אתה ובניך
ויין וחמץ שכר לא תשתו ובניך
משרת ענבים לא תשתה
ועגבים לחים ובשים לא
תאכל כל ימי נזרו מכל אשר
יעשה מגפן היין מחרצנים
ועד זג לא יאכל כל ימי נזר
נזרו תער לא יעבר על ראשו
עד מלאת הימים אשר יזיר
ליהוה קדש יהיה גדל פרע
שער ראשו כל ימי הזירו
ליהוה על נפש מת לא יבא
לאביו ולאמו לאחיו ולאחותו
לא יטמא להם בם מתם כי נזר
אלהיו על ראשו כל ימי
נזרו קדש הוא ליהוה וכי
ימות מת עליו בפתע פתאם
וטמא ראש נזרו וגלח ראשו
ביום טהרתו ביום השביעי
יגלחנו ביום השמיני יביא שני
תרים או שני בני יונה אל הכהן
אל פתח אהל מועד ועשה
הכהן אחד לחטאת ואחד
לעלה וכפר עליו מאשר חטא
על הנפש וקדש את
ראשו ביום ההוא והזיר
ליהוה את ימי נזרו והביא כבש

בן שנתו לאשם והימים הראשונים
יפלו כי טמא נזרו ואת תורת
הנזיר ביום מלאת ימי נזרו יביא
אתו אל פתח אהל מועד
והקריב את קרבנו ליהוה
כבש בן שנתו תמים אחד
לעלה וכבשה אחת בת שנתה
תמימה לחטאת ואיל אחד
תמים לשלמים וסל מצות
סלת חלת בלולת בשמן ורקיקי
מצות משחתים בשמן ומנחתם
ונסכיהם וקרב הכהן לפני
יהוה ועשה את חטאתו ואת
עלתו ואת האיל יעשה זבח
שלמים ליהוה על סל המצות
ועשה הכהן את מנחתו ואת
נסכו וגלח הנזיר פתח אהל
מועד את ראש נזרו ולקח
את שער ראש נזרו ונתן על
האש אשר תחת זבח השלמים
ולקח הכהן את הזרע המבשלת
מן האיל וחלת מצה אחת מן
הסל ורקיק מצה אחד ונתן
על כפי הנזיר אחר התגלחו
את נזרו והניף אתם תנופה
לפני יהוה קדש הוא
לכהן על חזה התנופה ועל

שוק התרומה ואחר ישתה
הנזיר יין זאת תורת הנזיר
אשר ידר קרבנו ליהוה על
נזרו מלבד אשר תשיג ידו
כפי נדרו אשר ידר כן יעשה
על תורת נזרו
וידבר יהוה אל משה לאמר
דבר אל אהרן ואל בניו לאמר
כה תברכו את בני ישראל
אמור להם
יברכך יהוה וישמרך
יאר יהוה פניו
אליך ויחנך
ישא יהוה פניו אליך
וישם לך שלום
ושמו את שמי על בני
ישראל ואני אברכם
ויהי ביום כלות משה להקים
את המשכן וימשח אתו
ויקדש אתו ואת כל כליו
ואת המזבח ואת כל כליו
וימשחם ויקדש אתם
ויקריבו נשיאי ישראל ראשי
בית אבתם הם נשיאי המטות
הם העמדים על הפקדים
ויביאו את קרבנם לפני יהוה
ששר עגלת עגלה ושני עשר

ראל
פסוק

מלל

ב
פנו
אונו

ל
ל
ל

בקר עבדה על שנו חמש איש
ושור לאחד ויקריבו אותם
לפני המשכן ויאמר יהוה
אל משה לאמר קח מאתם
והיו לעבד את עבדת אהל
מועד ונתתה אותם אל הלוים
איש כפי עבדתו ויקח משה
את העגלת ואת הבקר ויתן
אותם אל הלוים את שתי
העגלת ואת ארבע הבקר
נתן לבני גרשון כפי עבדתם
ואת ארבעה עגלת ואת
שמנת הבקר נתן לבני מררי
כפי עבדתם ביד איתמר בן
אהרן הכהן ולבני קהת לא
נתן כי עבדת הקדש עליהם
בכתף ישאו ויקריבו
הנשאים את חנכת המזבח
ביום המשח אתו ויקריבו
הנשיאים את קרבנם לפני
המזבח ויאמר יהוה אל משה
נשיא אחד ליום נשיא אחד
ליום יקרבו את קרבנם
לחנכת המזבח
ויהי המקריב ביום
הראשון את קרבנו נחשון
בן עמינדב למטה יהודה

וקרבנו קערת כסף אחת ש
שלשים ומאה משקלה
מזרק אחד כסף שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם מלאים
סלת בלולה בשמן למנחה
כף אחת עשרה זהב מלאה
קטרת פר אחד בן בקר איל
אחד כבש אחד בן שנתו
לעלה שעיר עזים אחד
לחטאת ולזבח השלמים
בקר שנים אילם חמשה
עתודים חמשה כבשים בני
שנה חמשה זה קרבן נחשון
בן עמינדב
ביום השני הקריב נתנאל בן
צוער נשיא יששכר הקרב
את קרבנו קערת כסף אחת
שלשים ומאה משקלה
מזרק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת בלולה בשמן
למנחה כף אחת עשרה
זהב מלאה קטרת פר אחד
בן בקר איל אחד כבש
אחד בן שנתו לעלה שעיר
עזים אחד לחטאת ולזבח
השלמים בקר שנים אילם

חמשה עתודים חמשה
כבשים בני שנה חמשה זה
קרבן נתנאל בן צוער
ביום השלישי נשיא לבני
זבולן אליאב בן חלון קרבנו
קערת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק אחד
כסף שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם מלאים
סלת בלולה בשמן למנחה
כף אחת עשרה זהב מלאה
קטרת פר אחד בן בקר איל
אחד כבש אחד בן שנתו
לעלה שעיר עזים אחד
לחטאת ולזבח השלמים
בקר שנים אילם חמשה
עתודים חמשה כבשים בני
שנה חמשה זה קרבן אליאב
בן חלן
ביום הרביעי נשיא לבני
ראובן אליצור בן שדיאור
קרבנו קערת כסף אחת
שלשים ומאה משקלה
מזרק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת בלולה בשמן

כל ראש פסוק בחוש בר מן חד נבחוש הראשון מקרא קדש וכל שני דבחוטמין בר מן חד בחם השני נשרא וכל שלישי דבחוטמין ב׳ מ׳ א׳ פרים עשרה וכל רבועי זכחת
בר מן חד ביום חדש׳ נ׳ נשרא חמשה שאר שבועי ביום מטרא לבני השבטים נשרא כטבב בחם השמיני נ׳ נ׳ ר׳ וכל מיני ערבא פסוק דבחוטמין ב׳ מ׳ ב׳ באספסמוקדא ;

למנחה כף אחת עשרה
וחב מלאה קטרת פר אחד
בן בקר איל אחד כבש אחד
בן שנתו לעלה שעיר עזים
אחד לחטאת ולזבח
השלמים בקר שנים אילם
חמשה עתדים חמשה
כבשים בני שנה חמשה זה
קרבן אליעזר בן שדיאור

ביום חמישי נשיא לבני
שמעון שלמיאל בן צורישדי
קרבנו קערת כסף אחת
שלשים ומאה משקלה
מזרק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת בלולה
בשמן למנחה כף אחת
עשרה זהב מלאה קטרת
פר אחד בן בקר איל אחד
כבש אחד בן שנתו לעלה
שעיר עזים אחד לחטאת
ולזבח השלמים בקר שנים
אילם חמשה עתדים
חמשה כבשים בני שנה
חמשה זה קרבן שלמיאל
בן צורישדי

ביום חשיעי נשיא לבני
אליסף בן דעואל קרבנו
קערת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק אחד
כסף שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם מלאים סלת
בלולה בשמן למנחה כף
אחת עשרה זהב מלאה
קטרת פר אחד בן בקר
איל אחד כבש אחד בן
שנתו לעלה שעיר עזים
אחד לחטאת ולזבח
השלמים בקר שנים אילם
חמשה עתדים חמשה
כבשים בני שנה חמשה זה
קרבן אליסף בן דעואל

ביום חשבון עשר נשיא לבני
אפרים אליישמע בן
עמיהוד קרבנו קערת
כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק אחד כסף
שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם מלאים
סלת בלולה בשמן למנחה
כף אחת עשרה זהב
מלאה קטרת פר אחד

בן בקר איל אחד כבש
אחד בן שנתו לעלה
שעיר עזים אחד לחטאת
ולזבח השלמים בקר שנים
אילם חמשה עתדים
חמשה כבשים בני שנה
חמשה זה קרבן אליעזר
בן עמיהוד

ביום חתשיעי נשיא לבני
מנשה גמליאל בן פדהצור
קרבנו קערת כסף אחת
שלשים ומאה משקלה
מזרק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת
בלולה בשמן למנחה כף
אחת עשרה זהב מלאה
קטרת פר אחד בן בקר
איל אחד כבש אחד בן
שנתו לעלה שעיר עזים
אחד לחטאת ולזבח
השלמים בקר שנים אילם
חמשה עתדים חמשה
כבשים בני שנה חמשה
זה קרבן גמליאל בן
פדהצור
ביום חתשיעי נשיא לבני

כל אוריות חסר ב׳ מ׳ ד׳ פת הראלים ואלים עשויים קיח אין אחרון בטור לי בזה שבעה מבחוד קדמי חס׳ חמאוכבקר׳ וכל בטאיחה כתב אילם ב׳ מ׳ ג׳ חבחמי
באילים שלם בכרים ואלים ומדיר אחוב לאלים כתב חלא חדיחוטם ואלים בת בבית שאר טמב מל ב׳ מ׳ ד׳ חבר לתב מ׳ מ׳ בשחק מ׳ שחטי עזרו ומשחר ברצנו למזרח ושחטה אלים;

כאן פסוק בקרי דלהקבהיח לא ון ולא יוד לא ונקיט לעבדיא דשמ ברבון זהב לחדון עשרה מן וחרי עשרר
ומלוחה מלכין בארעהון דכנעניא: ס:

חמרדיך הראשון ל חמרים וחמרים ל חדרים חדמיה ל
הראשון החומרך ל הראש החומכם ל הארים הוה ל

בנעמן אביו ובו רענו:
קרבנו קערת כסף אחת
שלשים ומאה משקלה
מזרק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת בלולה בשמן
למנחה כף אחת עשרה
זהב מלאה קטרת פר אחד
בן בקר איל אחד כבש אחד
בן שנתו לעלה: שעיר
עזים אחד לחטאת ולזבח
השלמים בקר שנים אילם
חמשה עתדים חמשה
כבשים בני שנה חמשה
זה קרבן אחיר בן עענן:

ביום השלישי נשיא לבני
נפתלי עמיחוד שמו
קרבנו קערת כסף אחת
שלשים ומאה משקלה
מזרק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת בלולה
בשמן למנחה כף אחת
עשרה זהב מלאה קטרת
פר אחד בן בקר איל אחד
כבש אחד בן שנתו לעלה
שעיר עזים אחד לחטאת
ולזבח השלמים בקר
שנים אילם חמשה עתדים
חמשה כבשים בני שנה
חמשה זה קרבן פגעיאל
בן עכרן

ביום השני נשיא לבני
נפתלי אחיר בן עינן
קרבנו קערת כסף
אחת שלשים ומאה

משקלה מזרק אחד כסף
שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם מלאים
סלת בלולה בשמן למנחה
כף אחת עשרה זהב
מלאה קטרת פר אחד בן
בקר איל אחד כבש אחד
בן שנתו לעלה שעיר
עזים אחד לחטאת ולזבח
השלמים בקר שנים אילם
חמשה עתדים חמשה
כבשים בני שנה חמשה
זה קרבן אחיר בן עינן:

זאת חנכת המזבח ביום
המשח אתו מאת נשיאי
ישראל קערת כסף
שתים עשרה מזרקיו כסף
שנים עשר פיות זהב
שתים עשרה שלשים
ומאה משקל הקערה האחת
כסף הראשון שבעים
אלפים וארבעת מאות
בשקל הקדש כפות זהב
שתים עשרה מלאות
קטרת עשרה עשרה זהב

חמשה ב מל׳ בקרי ולא בכתיב דשמ׳ ברבון זהב לחדון עשרה מן וחרי עשרה
ואחיר שבעה: כל המאה ומחמאה ומחמאה ב מ׳:

וכל ס׳ ראש פסוק בסוף וכל ולזבח וכל לבקר וכל ישראל אשר בלפוטיה וכל אשר יגיע עלמני וכל אשר יגיע בו
ישראל וטמא וכל בעדי וכל בלי ישרר וכל חלף בנשיה וכל בנשיה ראשון מחלה: ס:

ובבוא ל׳ ב׳ מל׳ וב׳ חס׳ ובבא משה אל אהל מועד לדבר אתו ובבוא אחיו בשיא דרך אהל חשעי ובבוא עם
חשרן: ס׳ לעולה ח׳ זאות התורה לעולה וארבעה שרלחנוכ׳ וגבי עולה לרב ראות חצקיר: ס׳

כגי׳ראה ה׳ כמיראה אשר הראה ל׳ במדבר אשר
ראיתי ובמיראה המראה ב׳ בו ופני ודקדיש המראה:

בשקל הקדש כל זהב
הכפות עשרים ומאה כל
הכסף לעלה שנים עשר
פרים אילם שנים עשר
כבשים בני שנה שנים עשר
ומנחתם ושעירי עזים שנים
עשר לחטאת וכל בקר
זבח השלמים עשרים
וארבעה פרים אילם ששים
עתודים ששים כבשים בני
שנה ששים זאת חנכת
המזבח אחרי המשחו אתו
ובבא משה אל אהל מועד
לדבר אתו ישמע את הקול
מדבר אליו מעל הכפרת
אשר על ארון העדת מכין
שני הכרבים וידבר אליו

ויבא אל בני ישראל
ויאמר אלהם
הבו לכם מתנת אלהים
בם עלת הא תחנת אלהים
פנים המנורה יאירו שבעת
הנרות ויעשו אהרן אל
מול פני המנרה העלה
נרותיה כאשר צוה יהוה את
משה: והמעשה המנרה
מקשה זהב עד ירכה עד

ויקרב אהרן אל
ויאמר אל
ויקרב אהרן
ויקרב אהרן
ויקרב אהרן

בני ישראל ויתחטאו אל חלום
ויבסו בגדיהם וינף אהרן
אתם תנופה לפני יהוה וכפר
עליהם אהרן לטהרם ואחרי
כן באו אהל מועד את
עבדתם באהל מועד לפני
אהרן ולפני בניו כאשר צוה
יהוה את משה על הלוים כן
עשו להם:
וידבר יהוה אל משה
לאמר זאת אשר ללוים
מבן חמשים ועשרים שנה ומ
ומעלה יבוא לצבא עבא
בעבדת אהל מועד ומבן
חמשים שנה ישוב מצבא
העבדה ולא יעבד עוד
ושרת את אחיו באהל
מועד לשמר משמרת ל
ועבדה לא יעבד ככה ד
תעשה ללוים במשמרתם:

וידבר יהוה אל משה במדבר
סיני בשנה השנית בחדש
[illegible] לצאתם מארץ
מצרים בחדש הראשון ל
לאמר ויעשו בני ישראל
את הפסח במועדו בארבעה

עשר יום בחדש הזה בין
הערבים תעשו אתו במועדו
כל חקתיו וכל משפטיו
תעשו אתו וידבר משה
אל בני ישראל לעשות הפסח
ויעשו את הפסח בראשון
בארבעה עשר יום לחדש
בין הערבים במדבר סיני
ככל אשר צוה יהוה את
משה כן עשו בני ישראל
ויהי אנשים אשר היו טמאים
לנפש אדם ולא יכלו לעשות
הפסח ביום ההוא ויקרבו
לפני משה ולפני אהרן ביום
ההוא ויאמרו האנשים
ההמה אליו אנחנו טמאים
לנפש אדם למה נגרע
לבלתי הקרב את קרבן
יהוה במעדו בתוך בני ישראל
ויאמר אלהם משה עמדו
ואשמעה מה יצוה יהוה לכם

וידבר יהוה אל משה לאמר
דבר אל בני ישראל לאמר
איש איש כי יהיה טמא
לנפש או בדרך רחקה לכם
או לדרתיכם ועשה פסח

ליהוה בחדש השני בארבעה
עשר יום בין הערבים יעשו
אתו על מצות ומררים
יאכלהו לא ישאירו ממנו
עד בקר ועצם לא ישברו
בו כל חקת הפסח יעשו
אתו והאיש אשר הוא
טהור וברדך לא היה והדל
לעשות הפסח ונכרתה
הנפש ההוא מעמיה כי ל
קרבן יהוה לא הקריב
במעדו חטא הוא ישא האיש
ההוא וכי יגור אתכם גר
ועשה פסח ליהוה כחקת
הפסח וכמשפטו כן יעשה
חקה אחת יהיה לכם ולגר
ולאזרח הארץ
וביום הקים את המשכן כסה
הענן את המשכן לאהל
העדת ובערב יהיה על
המשכן כמראה אש עד
בקר כן יהיה תמיד הענן
יכסנו ומראה אש לילה
ולפי העלות הענן מעל
האהל ואחריו יסעו בני
ישראל ובמקום אשר ישכן
שם הענן שם יחנו בני ישראל

עלפי יהוה ויסעו בני ישראל
ועלפי יהוה יחנו כל ימי
אשר ישכן חענן על
המשכן יחנו ובהאריך
חענן על המשכן ימים
רבים ושמרו בני ישראל
את משמרת יהוה ולא
יסעו ויש אשר יהיה
חענן ימים מספר על
המשכן עלפי יהוה יחנו
ועלפי יהוה יסעו ויש
אשר יהיה חענן מערב
עד בקר ונעלה חענן
בבקר ונסעו או יומם
ולילה ונעלה חענן
ונסעו או ימים או חדש
או ימים בהאריך חענן
על המשכן לשכן עליו
יחנו בני ישראל ולא
יסעו ובהעלתו יסעו
עלפי יהוה יחנו ועלפי
יהוה יסעו את משמרת
יהוה שמרו עלפי יהוה
ביד משה
וידבר יהוה אל משה לאמר
עשה לך שתי חצוצרות
כסף מקשה תעשה אתם
והיו לך למקרא העדה ולמסע

אות המחנות ותקעתם תקיעה
אלף כל העדה אל פתח אהל
מועד ואם באחת יתקעו ונועדו
אליך הנשיאים ראשי אלפי ישראל
ותקעתם תרועה ונסעו
המחנות החנים קדמה
ותקעתם תרועה שנית
ונסעו המחנות החנים
תימנה תרועה ותקעו
למסעיהם ובהקהיל את
הקהל תתקעו ולא תריעו
ובני אהרן הכהנים יתקעו
בחצצרות והיו לכם לחקת
עולם לדרתיכם וכי תבאו
מלחמה בארצכם על הצר
הצרר אתכם והריעתם
בחצצרות ונזכרתם לפני
יהוה אלהיכם ונושעתם
מאויביכם וביום שמחתכם
ובמועדיכם ובראשי
חדשיכם ותקעתם
בחצצרת על עלתיכם
ועל זבחי שלמיכם והיו
לכם לזכרון לפני אלהיכם
אני יהוה אלהיכם
ויהי בשנת השנית בחדש
השני בעשרים בחדש

נעלה הענן מעל המשכן
העדת ויסעו בני ישראל
למסעיהם ממדבר סיני
וישכן הענן במדבר פארן
ויסעו בראשנה עלפי
יהוה ביד משה ויסע דגל
מחנה בני יהודה בראשנה
לצבאתם ועל צבאו
נחשון בן עמינדב ועל
צבא מטה בני ששכר
נתנאל בן צוער ועל צבא
מטה בני זבולן אליאב בן
חלון והורו המשכן ונסעו
בני גרשון ובני מרדי נשאו
המשכן ונסע
דגל מחנה ראובן צבאתם
ועל צבאו אליצור בן
שדיאור ועל צבא מטה
בני שמעון שלמיאל בן
צורישדי ועל צבא מטה
בני גד אליסף בן דעואל
ונסעו החתנים נשאו
המקדש והקימו את
המשכן ערבאים
ונסע דגל מחנה בני
אפרים לצבאתם ועל
צבאו אלישמע בן עמיהוד

ולעבא מטה בנמנשה
גמליאל בופרה עור ועל
עבא מטה בנבנמן אבירן
בוגר עוני ונסע
דגל מחנה בנדן מאסף
לכל המחנות לצבאתם ועל
עבאו אחיעזר בן עמי שדי
ועל עבא מטה בני אשר
פגעיאל בן עכרן ועל עבא
מטה בני נפתלי אחירע בן
עינן אלחמס עובני
ישראל לצבאתם ויסעו
ויאמר משה ל
לחבב בן רעואל חמרני
חתן משה נסעים אנחנו
אל המקום אשר אמר
יהוה אתו אתן לכם לכה
אתנו והטבנו לך כי יהוה
דבר טוב על ישראל
ויאמר אליו לא אלך כי אם
אל ארצי ואל מולדתי אלך
ויאמר אל נא תעזב אתנו
כי על כן ידעת חנתנו במדבר
והיית לנו לעינים והיה כי
תלך עמנו והיה הטוב ההוא
אשר ייטיב יהוה עמנו
והטבנו לך ויסעו מהר

יהוה דרך של שת ימים
וארון ברית יהוה נסע
לפניהם דרך של שת ימים
לתור להם מנוחה ענן
יהוה עליהם יומם בנסע
מן המחנה
ויהי בנסע הארן
ויאמר משה קומה יהוה
ויפצו איביך ונסו משנאיך
מפניך ובנחה יאמר שובה
יהוה רבבות אלפי ישראל
ויהי העם כמתאנים
רע באזני יהוה וישמע
יהוה ויחר אפו ותבער בם
אש יהוה ותאכל בקצה
המחנה ויצעק העם אל
משה ויתפלל משה אל
יהוה ותשקע האש ויקרא
שם המקום ההוא תבערה
כי בערה בם אש יהוה
והאספסף אשר בקרבו
התאוו תאוה וישבו ובכו
גם בני ישראל ויאמרו מי
יאכלנו בשר זכרנו את
הדגה אשר נאכל במצרים
חנם את הקשאים ואת
האבטחים ואת החצירות

הבצלים ואת השומים
ועתה נפשנו יבשה אין
בלתי אל המן עינינו
כזרע גד הוא ועינו כעין
הבדלח שטו העם ולקטו
וטחנו ברחים או דכו
במדכה ובשלו בפרור
ועשו אתו עגות והיה
טעמו כטעם לשד השמן
וברדת הטל על המחנה
לילה ירד המן עליו וישמע
משה את העם בכה
למשפחתיו איש לפתח
אהלו ויחר אף יהוה מאד
ובעיני משה רע ויאמר
משה אל יהוה למה הרעת
לעבדך ולמה לא מצאתי חן
בעיניך לשום את משא
כל העם הזה עלי האנכי
הריתי את כל העם הזה
אם אנכי ילדתיהו כי
תאמר אלי שאהו בחיקך
כאשר ישא האמן את
הינק על האדמה אשר
נשבעת לאבתיו מאין לי
בשר לתת לכל העם הזה
כי יבכו עלי לאמר תנה לנו

בָּשָׂר וְנֹאכַלָה׃ לֹא אוֹכַל
אָנֹכִי לְבַדִּי לָשֵׂאת אֶת־כָּל
הָעָם הַזֶּה כִּי כָבֵד מִמֶּנִּי׃
וְאִם כָּכָה אַתָּה עֹשֶׂה לִי
הָרְגֵנִי נָא הָרֹג אִם־מָצָאתִי
חֵן בְּעֵינֶיךָ וְאַל אֶרְאֶה
בְּרָעָתִי׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אֱסֹף־
לִי שִׁבְעִים אִישׁ מִזִּקְנֵי
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָדַעְתָּ כִּי הֵם
זִקְנֵי הָעָם וְשֹׁטְרָיו וְלָקַחְתָּ
אֹתָם אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד וְ
הִתְיַצְּבוּ שָׁם עִמָּךְ׃ וְיָרַדְתִּי
וְדִבַּרְתִּי עִמְּךָ שָׁם וְאָצַלְתִּי
מִן־הָרוּחַ אֲשֶׁר עָלֶיךָ וְ
וְשַׂמְתִּי עֲלֵיהֶם וְנָשְׂאוּ
אִתְּךָ בְּמַשָּׂא הָעָם וְלֹא
תִשָּׂא אַתָּה לְבַדֶּךָ׃ וְאֶל־
הָעָם תֹּאמַר הִתְקַדְּשׁוּ
לְמָחָר וַאֲכַלְתֶּם בָּשָׂר כִּי
בְכִיתֶם בְּאָזְנֵי יְהוָה לֵאמֹר
מִי יַאֲכִלֵנוּ בָשָׂר כִּי טוֹב לָנוּ
בְּמִצְרָיִם וְנָתַן יְהוָה לָכֶם
בָּשָׂר וַאֲכַלְתֶּם׃ לֹא יוֹם
אֶחָד תֹּאכְלוּן׃ וְלֹא יוֹמַיִם
וְלֹא עֲשֶׂרֶת יָמִים וְלֹא
חֲמִשָּׁה יָמִים׃

חדש ימים עד אשר יצא
מאפכם והיה לכם לזרא
יען כי מאסתם את יהוה
אשר בקרבכם ותבכו לפניו
לאמר למה זה יצאנו
ממצרים׃ ויאמר משה
ששמאות אלף רגלי העם
אשר אנכי בקרבו ואתה
אמרת בשר אתן להם
ואכלו חדש ימים׃ הצאן
ובקר ישחט להם ומצא
להם אם את כל דגי הים
ואסף להם ומצא להם׃

ויאמר יהוה אל־משה
היד יהוה תקצר עתה
תראה הקרה דברי אם
לא׃ ויצא משה וידבר
אל־העם את דברי יהוה
ויאסף שבעים איש
מזקני העם ויצב אתם
סביבות האהל׃ ויהוה
בענן וידבר אליו ויגרע
מן־הרוח אשר עליו
ונתן על־שבעים איש
הזקנים׃ ויהי כאשר
נחה עליהם הרוח
ויתנבאו׃

ולא יכשל׃ ומקטרין ולא יכשל לו ולא
תכשל עולו חטא ולא יכשל לבד׃ ס׃

ויתנבאו׃

לא כן ר״ש ואמרי ליקח אל אביו לכרא חבברים עבריים ר״ יורש איזמר אחורלה לפנך ח זבר כי לא כן ביומי אנחנו
עשתי ויזמאו בני ישראל ה״ קשבוני ואשמיע אבלה בריקי ב בן עבריהו שמ עבי הדר ש עיר אזכרה חכמים: ס:

ומרים ג ויקרא אחרון ומרים ואשלח לפנך
ובביעתים אחרון ומשה: ס

עורנו בין שניהם טרם ירדת
ואף יהוה חרה בעם וילך
יהוה בעם מכה רבה מאד:
ויקרא את שם המקום
תבעה קברות התאוה כי
שם קברו את העם התאוים:
מקברות התאוה נסעו
חצרות ויהיו בחצרות:

ותדבר מרים ואהרן במשה
על אדות האשה הכשית
אשר לקח כי אשה כשית
לקח ויאמרו הרק אך
במשה דבר יהוה הלא גם
בנו דבר ושמע יהוה:
והאיש משה ענו מאד
מכל האדם אשר על פני
האדמה:
ויאמר יהוה
פתאם אל משה ואל
אהרן ואל מרים צאו
שלשתכם אל אהל מועד
ויצאו שלשתם: וירד יהוה
בעמוד ענן ויעמד פתח
האהל ויקרא אהרן
ומרים ויצאו שניהם:
ויאמר שמעו נא דברי

אם יהיה נביאכם יהוה
במראה אליו אתודע
בחלום אדבר בו: לא כן
עבדי משה בכל ביתי נאמן
הוא: פה אל פה אדבר בו
ומראה ולא בחידות ותמנת
יהוה יביט ומדוע לא יראתם
לדבר בעבדי במשה:
ויחר אף יהוה בם וילך:
והענן סר מעל האהל והנה
מרים מצרעת כשלג ויפן
אהרן אל מרים והנה
מצרעת: ויאמר אהרן אל
משה ביאדני אל נא תשת
עלינו חטאת אשר נאלנו
ואשר חטאנו: אל נא תהי
כמת אשר בצאתו מרחם
אמו ויאכל חצי בשרו:
ויצעק משה אל יהוה לאמר
אל נא רפא נא לה:
ויאמר יהוה אל משה ואביה
רק ירק בפניה הלא תכלם
שבעת ימים תסגר שבעת
ימים מחוץ למחנה ואחר
תאסף: ותסגר מרים מחוץ
למחנה שבעת ימים והעם
לא נסע עד האסף מרים:

ואחר נסעו העם מחצרות
ויחנו במדבר פארן: ס
ויהי
ודבר יהוה אל משה לאמר:
שלח לך אנשים ויתרו את
ארץ כנען אשר אני נתן
לבני ישראל איש אחד איש
אחד למטה אבתיו תשלחו
כל נשיא בהם: וישלח אותם
משה ממדבר פארן על פי
יהוה כלם אנשים ראשי בני
ישראל המה: ואלה שמותם
למטה ראובן שמוע בן
זכור: למטה שמעון שפט
בן חורי: למטה יהודה כלב
בן יפנה: למטה יששכר
יגאל בן יוסף: למטה אפרים
הושע בן נון: למטה בנימן
פלטי בן רפוא: למטה זבולן
גדיאל בן סודי: למטה יוסף
למטה מנשה גדי בן סוסי:
למטה דן עמיאל בן גמלי:
למטה אשר סתור בן מיכאל:
למטה נפתלי נחבי בן ופסי:
למטה גד גאואל בן מכי:
אלה שמות האנשים אשר
שלח משה לתור את הארץ
ויקרא משה להושע בן נון:

שמרוסכר ב מל ישמרוסכ אוכשות האבנים ואלה שמרוסכ:
אפרים ה לשון הדרי אשר מחדר אפרים הבור עבמים:

רב יקיר א בסרף וקיבוה, פלטי בן רשיא אנשנ הטלחכר הדרלכוא ראאל אמרגשנ ולא אבוא ריה נא לאשרך איפר
הקליא אשרי על אחזרה האמיקהא ראחזרוכ ריבוא רעבר בגרא ד הטבר שים שעבו ר שר ריא אלילי יפוא אריעא ד מבקיא
ד מבקריא: ס

מלה זהיא ל׳ אדני שמיעני ויראו אלהים ארץ ארצין ואמרינון הויא ומיזקרמיפרח הויא ׃ ס׃ אשכל לך ובא חפליט
ויגיבלעיי ריק אשר אבלו הגבעים ובאו עדיבחל אשכל ויפנו ויעלו חזודיה, אשכל חכמי דיוידי לי ׃ ס ׃

בחנוך ג׃ ורומנחון לחטא בחמה אשר הוא
וישבו מדבר אשר אוכה בכחו בחנו ׃ ס ׃

יחוֹשׁעַ וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה
לָתוּר אֶת־אֶרֶץ כְּנָעַן וַיֹּאמֶר
אֲלֵהֶם עֲלוּ זֶה בַּנֶּגֶב וַעֲלִיתֶם
אֶת־הָהָר׃ וּרְאִיתֶם אֶת־הָאָרֶץ
מַה־הִוא וְאֶת־הָעָם הַיֹּשֵׁב
עָלֶיהָ הֲחָזָק הוּא הֲרָפֶה
הַמְעַט הוּא אִם־רָב׃ וּמָה
הָאָרֶץ אֲשֶׁר הוּא יֹשֶׁבֶת בָּהּ
הֲטוֹבָה הִוא אִם־רָעָה וּמָה
הֶעָרִים אֲשֶׁר הוּא יוֹשֵׁב
בָּהֶנָּה הַבְּמַחֲנִים אִם בְּמִבְצָרִים׃
וּמָה הָאָרֶץ הַשְּׁמֵנָה הִוא אִם
רָזָה הֲיֵשׁ בָּהּ עֵץ אִם־אַיִן
וְהִתְחַזַּקְתֶּם וּלְקַחְתֶּם מִפְּרִי הָאָרֶץ
וְהַיָּמִים יְמֵי בִכּוּרֵי עֲנָבִים׃
וַיַּעֲלוּ וַיָּתֻרוּ אֶת־הָאָרֶץ
מִמִּדְבַּר צִן עַד־רְחֹב לְבוֹא
חֲמָת׃ וַיַּעֲלוּ בַנֶּגֶב וַיָּבֹא עַד
חֶבְרוֹן וְשָׁם אֲחִימַן שֵׁשַׁי
וְתַלְמַי יְלִידֵי הָעֲנָק וְחֶבְרוֹן
שֶׁבַע שָׁנִים נִבְנְתָה לְפְנֵי
צֹעַן מִצְרָיִם׃ וַיָּבֹאוּ עַד־נַחַל
אֶשְׁכֹּל וַיִּכְרְתוּ מִשָּׁם זְמוֹרָה
וְאֶשְׁכּוֹל עֲנָבִים אֶחָד וַיִּשָּׂאוּהוּ
בַּמּוֹט בַּשְּׁנָיִם וּמִן־הָרִמֹּנִים
וּמִן־הַתְּאֵנִים׃ לַמָּקוֹם הַהוּא
קָרְאוּ נַחַל אֶשְׁכּוֹל עַל־אֹדוֹת

יכול ל׳ מל וחוס כלב אות הנבם ועל בן ורשמנו
ושמנה שמו ויקרש שלמה חלא ונמרעו ׃ ס ׃ ו

וישבו ו׃ ולבו ויבאו אל משה ויקחו בידם מ׳ פרי הארץ ויגיבו אל העדר וישבו מראשיהם ויבא
ויאמר מעמם דוד וכל ישר אל כל לא שמע אל ך ורא כל ישראל לכן חנמי אמתך ויחבל וישבו אחורנן ׃ ס ׃

חָטְאוּ אֲשֶׁר שָׂמוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לִתְּרוּ אֶת־הָאָרֶץ וַיָּשִׁבוּ מִתּוּר
הָאָרֶץ מִקֵּץ אַרְבָּעִים יוֹם׃
וַיֵּלְכוּ וַיָּבֹאוּ אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל
אַהֲרֹן וְאֶל־כָּל־עֲדַת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֶל־מִדְבַּר פָּארָן לְ
קָדֵשׁ וַיָּשִׁיבוּ אֹתָם דָּבָר
וְאֶת־כָּל־הָעֵדָה וַיַּרְאוּם אֶת
פְּרִי הָאָרֶץ׃ וַיְסַפְּרוּ לוֹ
וַיֹּאמְרוּ בָּאנוּ אֶל־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר שְׁלַחְתָּנוּ וְגַם זָבַת
חָלָב וּדְבַשׁ הִוא וְזֶה פִּרְיָהּ׃
אֶפֶס כִּי־עַז הָעָם הַיֹּשֵׁב
בָּאָרֶץ וְהֶעָרִים בְּצֻרוֹת
גְּדֹלֹת מְאֹד וְגַם יְלִדֵי הָעֲנָק
רָאִינוּ שָׁם׃ עֲמָלֵק יֹשֵׁב
בְּאֶרֶץ הַנֶּגֶב וְהַחִתִּי וְהַיְבוּסִי
וְהָאֱמֹרִי יֹשֵׁב בָּהָר וְהַכְּנַעֲנִי
יֹשֵׁב עַל־הַיָּם וְעַל־יַרְדֵּן׃
וַיַּהַס כָּלֵב אֶת־הָעָם אֶל־
מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר עָלֹה נַעֲלֶה
וְיָרַשְׁנוּ אֹתָהּ כִּי יָכוֹל נוּכַל
לָהּ׃ וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר עָלוּ
עִמּוֹ אָמְרוּ לֹא נוּכַל לַעֲלוֹת
אֶל־הָעָם כִּי־חָזָק הוּא מִמֶּנּוּ׃
וַיּוֹצִיאוּ דִבַּת הָאָרֶץ אֲשֶׁר
תָּרוּ אֹתָהּ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

לֵאמֹר הָאָרֶץ אֲשֶׁר עָבַרְנוּ
בָהּ לָתוּר אֹתָהּ אֶרֶץ אֹכֶלֶת
יֹשְׁבֶיהָ הִוא וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר
רָאִינוּ בְתוֹכָהּ אַנְשֵׁי מִדּוֹת׃
וְשָׁם רָאִינוּ אֶת־הַנְּפִילִים בְּנֵי
עֲנָק מִן־הַנְּפִלִים וַנְּהִי בְעֵינֵינוּ
כַּחֲגָבִים וְכֵן הָיִינוּ בְּעֵינֵיהֶם׃
וַתִּשָּׂא כָל־הָעֵדָה וַיִּתְּנוּ אֶת
קוֹלָם וַיִּבְכּוּ הָעָם בַּלַּיְלָה הַהוּא׃
וַיָּלִינוּ עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן כָּל
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אֵלֵיהֶם
כָּל־הָעֵדָה לוּ מַתְנוּ בְּאֶרֶץ
מִצְרַיִם אוֹ בַּמִּדְבָּר הַזֶּה׃ וְלָמָה
מֵתְנוּ וְלָמָה יְהוָה מֵבִיא
אֹתָנוּ אֶל־הָאָרֶץ הַזֹּאת לִ
נְפֹל בַּחֶרֶב נָשֵׁינוּ וְטַפֵּנוּ
יִהְיוּ לָבַז הֲלֹא טוֹב לָנוּ שׁוּב
מִצְרָיְמָה׃ וַיֹּאמְרוּ אִישׁ
אֶל־אָחִיו נִתְּנָה רֹאשׁ
וְנָשׁוּבָה מִצְרָיְמָה׃ וַיִּפֹּל
מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל־פְּנֵיהֶם לְ
לִפְנֵי כָּל־קְהַל עֲדַת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל׃ וִיהוֹשֻׁעַ בִּן־נוּן
וְכָלֵב בֶּן־יְפֻנֶּה מִן־הַתָּרִים אֶת
הָאָרֶץ קָרְעוּ בִּגְדֵיהֶם׃
וַיֹּאמְרוּ אֶל־כָּל־עֲדַת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הָאָרֶץ אֲשֶׁר

יז פסוקין עד ועמו ויאמר אל משה ישלח לך ורדי ומה הדעבר עדיהם בנרחב וחזמים ויחי עמי בה ורשי
כה ראל ולמנו דמי לו לגרשוב וחבור ומשם מיס עדיו רקחבורים ויקבלון מלכיא חזדיד ואמר להם לא ופחוח כי
בדלמעבל שמיה חזדיך:

עברנו בה לתור את־הטובה
הארץ מאד מאד׳ אם־חפץ
בנו יהוה והביא אתנו אל־
הארץ הזאת ונתנה לנו
ארץ אשר־הוא זבת חלב
ודבש אך ביהוה אל־תמרדו
ואתם אל־תיראו את־עם
הארץ כי־לחמנו הם סר
צלם מעליהם ויהוה אתנו
אל־תיראם׃ ויאמרו כל־
העדה לרגום אתם באבנים
וכבוד יהוה נראה באהל
מועד אל־כל־בני ישראל׃

ויאמר יהוה אל־משה עד־
אנה ינאצני העם הזה ועד־
אנה לא־יאמינו־בי בכל־
האתות אשר עשיתי
בקרבו׃ אכנו בדבר ואורשנו
ואעשה אותך לגוי־גדול
ועצום ממנו׃ ויאמר משה
אל־יהוה ושמעו מצרים
כי־העלית בכחך את־העם
הזה מקרבו׃ ואמרו אל־
יושב הארץ הזאת שמעו
כי־אתה יהוה בקרב העם
הזה אשר עין בעין נראה

אתה יהוה ועננך עמד
עליהם ובעמד ענן אתה
הלך לפניהם יומם ובעמד
אש לילה׃ והמתה את־
העם הזה כאיש אחד
ואמרו הגוים אשר שמעו
את־שמעך לאמר׃ מבלתי
יכלת יהוה להביא את־העם
הזה אל־הארץ אשר נשבע
להם וישחטם במדבר׃ ועתה
יגדל־נא כח אדני כאשר
דברת לאמר׃ יהוה ארך
אפים ורב־חסד נשא עון
ופשע ונקה לא ינקה פקד
עון אבות על־בנים על־
שלשים ועל־רבעים׃ סלח
נא לעון העם הזה כגדל
חסדך וכאשר נשאתה
לעם הזה ממצרים ועד
הנה׃ ויאמר יהוה סלחתי
כדברך׃ ואולם חי־אני ומלא
כבוד־יהוה את־כל־הארץ
כי כל־האנשים הראים את־
כבודי ואת־אתתי אשר־
עשיתי במצרים ובמדבר
ונסו אתי זה עשרת פעמים
ולא שמעו בקולי׃ אם־

ירא את־הארץ אשר
נשבעתי לאבתם וכל־
מנאצי לא יראוה׃ ועבדי
כלב עקב היתה רוח אחרת
עמו וימלא אחרי והביאתיו
אל־הארץ אשר־בא שמה
וזרעו יורשנה׃ והעמלקי
והכנעני יושב בעמק מחר
פנו וסעו לכם המדבר דרך
ים־סוף׃
וידבר יהוה אל־משה ואל־
אהרן לאמר׃ עד־מתי ל
לעדה הרעה הזאת אשר
המה מלינים עלי את
תלנות בני ישראל אשר
המה מלינים עלי שמעתי
אמר אלהם חי־אני נאם־
יהוה אם־לא כאשר
דברתם באזני כן אעשה
לכם׃ במדבר הזה יפלו
פגריכם וכל־פקדיכם לכל
מספרכם מבן עשרים
שנה ומעלה אשר הלינתם
עלי׃ אם־אתם תבאו אל־
הארץ אשר נשאתי את־
ידי לשכן אתכם בה׃ כי
כי בבוקר ויהושע עבדנו

וטפכם אשר אמרתם לבז
יהיה והביאתי אתם ויד עו
את הארץ אשר מאסתם
בה ופרוכם אתם יפלו במדבר
הזה ובניכם יהיו רעים
במדבר ארבעים שנה
ונשאו את זנותיכם עד תם
פגריכם במדבר במספר
הימים אשר תרתם את
הארץ ארבעים יום יום
לשנה יום לשנה תשאו
את עונתיכם ארבעים
שנה וידעתם את תנואתי
אני יהוה דברתי אם לא
זאת אעשה לכל עדה
הרעה הזאת הנועדים
על במדבר הזה יתמו
ושם ימתו והאנשים אשר
שלח משה לתור את ה
הארץ וישבו ולנו עליו
את כל העדה להוציא
דבה על הארץ וימתו
האנשים מוצאי דבת
הארץ רעה במגפה לפני
יהוה ויהושע בן נון וכלב
בן יפנה חיו מן האנשים
ההם הלכים לתור את

הארץ ויברך משה את
הדברים האלה אל כל בני
ישראל ויתאבלו העם
מאד וישכמו בבקר ויעלו
אל ראש ההר לאמר הננו
ועלינו אל המקום אשר
אמר יהוה כי חטאנו
ויאמר משה למה זה אתם
עברים את פי יהוה והוא
לא תצלח אל תעלו כי
אין יהוה בקרבכם ולא
תנגפו לפני אויביכם כי
העמלקי והכנעני שם
לפניכם ונפלתם בחרב כי
עקבתם שבתם מאחרי יהוה
ולא יהיה יהוה עמכם
ויעפלו לעלות אל ראש
ההר וארון ברית יהוה
ומשה לא מש מקרב
המחנה וירדו העמלקי
והכנעני הישב בהר ההוא
ויכום ויכתום עד החרמה

ויבכו לפני יהוה ולא שמע יהוה אל קולכם
ולא האזין אליכם
ותשבו בקדש הימים הרבה כימים אשר ישבתם
ונסע ונלך המדבר דרך ים סוף כאשר דברתי אלי
ונקף את הר שעיר ימים רבים
ויאמר יהוה אלי לאמר
רב לכם סב את הר שעיר
ופנו וסעו לכם
ואת העם תצו לאמר
אתם עברים בגבול אחיכם בני עשו הישבים בשעיר
ויראו מכם ונשמרתם מאד
אל תתגרו בם כי לא אתן לכם מארצם עד מדרך כף רגל
כי ירשה נתתי לעשו
אכל תאכלו מאת
כי כסף תכרו מאתם ואכלתם
כי ברכך יהוה אלהיך בכל מעשה ידיך
ידע לכתך את המדבר הגדל הזה
זה ארבעים שנה יהוה אלהיך עמך לא חסרת דבר
ונעבר מאת אחינו בני עשו הישבים בשעיר
מדרך הערבה מאילת ומעציון גבר
ונפן ונעבר דרך מדבר מואב
ויאמר יהוה אלי אל תצר את מואב
ואל תתגר בם מלחמה כי לא אתן לך מארצו ירשה
כי לבני לוט נתתי את ערער ירשה
אמים לפנים נקראו רפאים
ואמים יושבים בה לפנים
ענקים הם גם הם רפאים
כענקים ואמים יקראו
ובחרי יושבים בשעיר
ויורשם ישמידם
ויבחרם ויושבו תחתם
כאשר עשה לבני עשו
ישבי שעיר אשר הכרתי
אבדם מפניהם
ויירשם
ויעמדו תחתם
עד הנה
ועתה קומו לכם
ועברו את נחל זרד
ונעבר נחל זרד
ונלך אל הר האמרי
ראה נתתי בידך
סיחון מלך חשבון האמרי
ואת ארצו
הואל רש לרשתו
ארצו
ויהי ביום אשר הוריד
יהוה אלהיך לפניך
אמים ויגורו בה
ויבאו בגבול בני עמון
לא תצרם ואל תתגר בם
כי לא אתן מארץ בני עמון לך לרשת
כי לבני לוט נתתיה לרשת
ארץ רפאים תחשב
רפאים ישבו בה
לפנים
ועמים יקראו
זמזמים
ענקים
עם גדול
ורב
ורמים
כאשר עשה לבני עשו
הישבים בשעיר
אשר הכרתי
אבדם מפניהם
ויירשם
ויעמדו תחתם
עד היום הזה
והעוים הישבים
בחצרים עד עזה
כפתרים
יצאו מכפתור
ויבאו בגבול
ויבאו בגבול
ויבאו בגבול

לאחר במספרם כל
חאזרח ועשה כבח את
אלח לחקריב אשה ריח
ניחח ליהוה וכי יגור
אתכם גר או אשר בתוככם
לדרתיכם ועשה אשה
ריח ניחח ליהוה כאשר
תעשו כן יעשה הקהל
חקה אחת לכם ולגר
הגר חקת עולם לדרתיכם
ככם כגר יהיה לפני
יהוה תורה אחת ומשפט
אחד יהיה לכם ולגר
הגר אתכם
וידבר יהוה אל משה לאמר
דבר אל בני ישראל ואמרת
אלהם בבאכם אל הארץ
אשר אני מביא אתכם
שמה והיה באכלכם
מלחם הארץ תרימו
תרומה ליהוה ראשית
ערסתיכם חלה תרימו
תרומה כתרומת גרן כן
תרימו אתה מראשית
ערסתיכם תתנו ליהוה
תרומה לדרתיכם
וכי תשגו ולא

תעשו את כל המצות
האלה אשר דבר יהוה אל
משה את כל אשר צוה
יהוה אליכם בידי משה מן
היום אשר צוה יהוה והלאה
לדרתיכם והיה אם מעיני
העדה נעשתה לשגגה
ועשו כל העדה פר בן
בקר אחד לעלה לריח
ניחח ליהוה ומנחתו ונסכו
כמשפט ושעיר עזים
אחד לחטאת וכפר הכהן
על כל עדת בני ישראל
ונסלח להם כי שגגה הוא
והם הביאו את קربנם
אשה ליהוה וחטאתם לפני
יהוה על שגגתם ונסלח
לכל עדת בני ישראל ולגר
הגר בתוכם כי לכל העם
בשגגה ואם נפש
אחת תחטא בשגגה והקריבה
עז בת שנתה לחטאת
וכפר הכהן על הנפש
השגגת בחטאה בשגגה
לפני יהוה לכפר עליו ונסלח
לו האזרח בבני ישראל
ולגר הגר בתוכם תורה

אחת יהיה לכם לעשה
בשגגה והנפש אשר
תעשה ביד רמה מן האזרח
ומן הגר את יהוה הוא
מגדף ונכרתה הנפש ההוא
מקרב עמה כי דבר יהוה
בזה ואת מצותו הפר הכרת
תכרת הנפש ההוא עונה
בה
ויהיו בני ישראל במדבר
וימצאו איש מקשש עצים
ביום השבת ויקריבו אתו
המצאים אתו מקשש
עצים אל משה ואל אהרן
ואל כל העדה ויניחו אתו
במשמר כי לא פרש מה
יעשה לו
ויאמר יהוה אל משה
מות יומת האיש רגום
אתו באבנים כל העדה
מחוץ למחנה ויצאו אתו
כל העדה אל מחוץ למחנה
וירגמו אתו באבנים וימת
כאשר צוה יהוה את משה
ויאמר יהוה אל משה לאמר
דבר אל בני ישראל ואמרת

ומצוה ג בלשון דבר אל בני ישראל ב ו
ויחזיר לכם וישלח ומבטיח יד: ס

ארור כל משוקץ ג ויחזיר לכם לעיר
ויעזבו את כל מצות מחזיקים: ס

ודיתן ואבירם ג ויקח קרח בן יצהר בן
ודיתן ואבירם יצאו נצבים ובני אליאב ומאל׳ ס

אלהים ועשו להם ציצת על
כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו
על ציצת הכנף פתיל תכלת
והיה לכם לציצת וראיתם
אתו וזכרתם את כל מצות
יהוה ועשיתם אתם ולא
תתורו אחרי לבבכם ואחרי
עיניכם אשר אתם זנים
אחריהם למען תזכרו
ועשיתם את כל מצותי
והייתם קדשים לאלהיכם
אני יהוה אלהיכם אשר
הוצאתי אתכם מארץ
מצרים להיות לכם לאלהים
אני יהוה אלהיכם
ויקח קרח בן יצהר בן קהת
בן לוי ודתן ואבירם בני
אליאב ואון בן פלת בני
ראובן ויקמו לפני משה
ואנשים מבני ישראל
חמשים ומאתים נשיאי
עדה קראי מועד אנשי
שם ויקהלו על משה ועל
אהרן ויאמרו אליהם רב
לכם כי כל העדה כלם
קדושים ובתוכם יהוה
ומדוע תתנשאו על קהל

יהוה וישמע משה ויפל על
פניו וידבר אל קרח ואל כל
עדתו לאמר בקר וידע
יהוה את אשר לו ואת
הקדוש והקריב אליו ואת
אשר יבחר בו יקריב אליו
זאת עשו קחו לכם מחתות
קרח וכל עדתו ותנו בהן
אש ושימו עליהן קטרת
לפני יהוה מחר והיה האיש
אשר יבחר יהוה הוא הקדוש
רב לכם בני לוי ויאמר משה
אל קרח שמעו נא בני לוי
המעט מכם כי הבדיל
אלהי ישראל אתכם מעדת
ישראל להקריב אתכם
אליו לעבד את עבדת מ
משכן יהוה ולעמד לפני
העדה לשרתם ויקרב
אתך ואת כל אחיך בני לוי
אתך ובקשתם גם כהנה
לכן אתה וכל עדתך
הנעדים על יהוה ואהרן
מה הוא כי תלינו עליו
וישלח משה לקרא לדתן
ולאבירם בני אליאב ויאמרו
לא נעלה המעט כי העליתנו

מארץ זבת חלב ודבש ל
המיתנו במדבר כי
תשתרר עלינו גם השתרר
אף לא אל ארץ זבת חלב
ולבש הביאתנו ותתן לנו
נחלת שדה וכרם העינו
האנשים ההם תנקר לא
נעלה ויחר למשה מאד
ויאמר אל יהוה אל תפן אל
מנחתם לא חמור אחד מהם
נשאתי ולא הרעתי את
אחד מהם ויאמר משה
אל קרח אתה וכל עדתך
היו לפני יהוה אתה והם
ואהרן מחר ויקחו איש
מחתתו ונתתם עליהם ל
קטרת והקרבתם לפני
יהוה איש מחתתו חמשים
ומאתים מחתת ואתה
ואהרן איש מחתתו ויקחו
איש מחתתו ויתנו עליהם
אש וישימו עליהם קטרת
ויעמדו פתח אהל מועד
ומשה ואהרן ויקהל עליהם
קרח את כל העדה אל פתח
אהל מועד וירא כבוד יהוה
אל כל העדה:

אחד כה, ז שרשה דהחריב דענ כוכבים ולדין שכב מבנין זר עמי מחוב אחים מיסר ה אונסרת ומי כמוך
והריקים לא נעדר שבטו שפטו כבפשו ומה נא ומלמים לא ארגיו איך ונשיב ומבולי ומבטיחים לעמוד מיפאל: ס

ובקשתם ג ובקשתם גם כהנה ובקשתם
ובקשתם אחלי ומלמים בז ו ה אל ה מחלהלא
בקשתם: ס

ויבא יהוה אל משה ואל
אהרן לאמר הבדלו מתוך
העדה הזאת ואכלה אתם
כרגע ויפלו על פניהם
ויאמרו אל אלהי הרוחת
לבשר האיש אחד
יחטא ועל כל העדה תקצף
ויבא יהוה אל משה לאמר
דבר אל העדה לאמר
העלו מסביב למשכן קרח
דתן ואבירם ויקם משה
וילך אל דתן ואבירם וילכו
אחריו זקני ישראל וידבר
אל העדה לאמר סורו נא
מעל אהלי האנשים
הרשעים האלה ואל תגעו
בכל אשר להם פן תספו
בכל חטאתם ויעלו מעל
משכן קרח דתן ואבירם
מסביב ודתן ואבירם יצאו
נצבים פתח אהליהם
ונשיהם ובניהם וטפם
ויאמר משה בזאת תדעון
כי יהוה שלחני לעשות
את כל המעשים האלה
כי לא מלבי
אם כמות כל

ויעל ב׳ ויעל משכן קרח ו׳ נ׳ל מעל ו׳ וישלני:
במחל ג׳ אם במחת ו׳ חל במחל אז אב בפחל ז׳ ה׳:

חטאתם ב׳ פז תמפובכל חטאתם גם אותם גב מלבבם תמפו: ה׳:

לבלבשר ז׳ ופל׳ל מיוחד יפקד ו׳ אלהי הרוחות בלפטר ויקם לבלבשר וזיו דראון לבלבשר נשפטו ויא לכל
בשר איז שלוט לבלבשר נזיל לחם ו׳: ותמפו ב׳ פז תמפובכל חטאתם גם אותם גב מלבבם תמפו: ה׳:

האדם ומתו אלה ופקדת
כל האדם יפקד על יהם לא
יהוה שלחני ואם בריאה
יברא יהוה ופצתה האדמה
את פיה ובלעה אתם ואת
כל אשר להם וירדו חיים
שאלה וידעתם כי נאצו
האנשים האלה את יהוה
ויהי ככלותו לדבר את כל
הדברים האלה ותבקע
האדמה אשר תחתיהם
ותפתח הארץ את פיה
ותבלע אתם ואת בתיהם
ואת כל האדם אשר לקרח
ואת כל הנכסים וירדו הם
וכל אשר להם חיים שאלה
ותכס עליהם הארץ
ויאבדו מתוך הקהל
ישראל אשר סביבתיהם
נסו לקולם כי אמרו פן
תבלענו הארץ ואש יצאה
מאת יהוה ותאכל את
החמשים ומאתים איש
מקריבי הקטרת
וידבר יהוה אל משה לאמר
אמר אל אלעזר בן אהרן
הכהן ויזר את המחתות

מבין השרפה ואת האש
זרה הלאה כי קדשו את
מחתות החטאים האלה
בנפשותם ועשו אתם
רקעים צפוי למזבח
כי הקריבם לפני יהוה
ויקדשו והיו לאות לבני
ישראל ויקח אלעזר
הכהן את מחתות הנחשת
אשר הקריבו השרפים
וירקעום צפוי למזבח
זכרון לבני ישראל למען
אשר לא יקרב איש זר אשר
לא מזרע אהרן והוא
להקטיר קטרת לפני יהוה
ולא יהיה כקרח וכעדתו
כאשר דבר יהוה ביד משה
לו
ישראל מאחרי משה
ועל אהרן לאמר אתם
המתם את עם יהוה
בהקהל על משה
ועל אהרן ויפנו אל אהל
מועד והנה כסהו הענן
וירא כבוד יהוה
ואהרן אל פני אהל מועד

ויזכרו ד׳ ויזכרו האדמה ויזכרו ע׳ ואדרן בקהלם ויזכרו ד׳ ועמר ויבוריו: ויאבדו ב׳ ויזכב עליהם הארץ
אין עפרו גבו מ׳ ואבדו: ה׳ ו׳ ויאלרו יהיו לאין ויאבדו אנשי מלחמתך בשוב אויבי אמרו: ה׳ ו׳:

ויקחו מלפני ואנכי אלך עמהם ויבא אל פרעה ויאמרו אליו כה אמר אלהי העברים עד מתי מאנת לענות מפני מה אשלח את עמי ויעבדוני
כי הנה עתה אנכי מביא מחר ארבה בגבולך ויכסה את עין הארץ ולא יוכל לראות את הארץ ואכל את יתר הפליטה הנשארת לכם מן הברד
ואת כל העץ הצמח לכם מן השדה ומלאו בתיך ובתי כל עבדיך ובתי כל מצרים אשר לא ראו אבתיך ואבות אבתיך מיום היותם על הארץ
עד היום הזה ויפן ויצא מעם פרעה ויקרא משה אל אהרן ויאמר אליהם אלהינו ילך נא נעבר נא בדרך שלשת ימים ונזבחה לה׳ אלהינו פן יפגענו
בדבר או בחרב: ס׳

ויאמרו עבדי פרעה אליו עד מתי יהיה זה לנו לפח אנשים שלח ויעבדו את ה׳ אלהיהם הטרם תדע כי אבדה מצרים: ויושב את משה
ואהרן אל פרעה ויאמר אליהם לכו עבדו את ה׳ אלהיכם מי ומי הנלכים: ויאמר משה בנערינו ובזקנינו נלך בבנינו ובבתינו
נלך כי חג ה׳ לנו: ויאמר אליהם כן יהי ה׳ עמכם כאשר אשלח אתכם ואת טפכם ראו כי רעה נגד פניכם: לא כן לכו נא הגברים
ועבדו את ה׳ כי אתה מבקשים ויגרש אתם מאת פני פרעה: ס׳

ויאמר ה׳ אל משה נט את ידך על ארץ מצרים בארבה ויעל על ארץ מצרים וינחל כל עשב הארץ כל אשר השאיר הברד:
ויט משה את מטהו על ארץ מצרים וה׳ נהג רוח קדים בארץ כל היום ההוא וכל הלילה הוא בקר רוח הקדים נשא את הארבה:
ויעל הארבה על כל ארץ מצרים וינח בכל גבול מצרים כבד מאד לפנו לא היה כן ארבה כמהו ואחרי כן לא יסף כן: כי כסה עין כל הארץ
ותחשך הארץ ויאכל את כל עשב הארץ ואת כל פרי העץ אשר הותיר הברד ולא נותר כל ירק עץ בכל ארץ מצרים:
ויחש פרעה משה ואהרן מהר ויאמר חטאתי לה׳ אלהיכם ולכם: ועתה שא נא חטאתי רק הפעם ופגעו בה׳ אלהיכם
ויסר ה׳ רוח קדים חזקה מאד ויתקע את הארבה ים סוף לא נותר ארבה אחד בכל גבול מצרים: ס׳

ויחזק ה׳ את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל: ס׳

ויאמר ה׳ אל משה בא אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו למען שתי אותתי אלה בקרבו: ולמען תספר באזני בנך
ובן בנך את אשר התעללתי במצרים ואת אותתי אשר שמתי בם וידעתם כי אני ה׳: ס׳

ויבא משה ואהרן אל פרעה ויאמרו אליו כה אמר ה׳ אלהי העברים עד מתי מאנת לענות מפני מה אשלח עמי ויעבדוני:
כי אם מאן אתה לשלח את עמי הנני מביא מחר ארבה בגבולך: והכסה את עין הארץ ולא יוכל לראות את הארץ
ואכל את יתר הפליטה הנשארת לכם מן הברד ואכל את כל העץ הצמח לכם מן השדה: ומלאו בתיך ובתי כל עבדיך
ובתי כל מצרים אשר לא ראו אבתיך ואבות אבתיך מיום היותם על האדמה עד היום הזה ויפן ויצא מעם פרעה:
ויאמרו עבדי פרעה אליו עד מתי יהיה זה לנו לפח אנשים שלח ויעבדו את ה׳ אלהיהם הטרם תדע כי אבדה מצרים:
ויושב את משה ואהרן אל פרעה ויאמר אליהם לכו עבדו את ה׳ אלהיכם מי ומי הנלכים: ויאמר משה בנערינו ובזקנינו נלך
בבנינו ובבתינו נלך כי חג ה׳ לנו: ויאמר אליהם כן יהי ה׳ עמכם כאשר אשלח אתכם ואת טפכם ראו כי רעה נגד פניכם:
לא כן לכו נא הגברים ועבדו את ה׳ כי אתה מבקשים ויגרש אתם מאת פני פרעה: ס׳

ויט משה את מטהו על ארץ מצרים ויהוה נהג רוח קדים בארץ כל היום ההוא וכל הלילה הוא בקר רוח הקדים נשא את הארבה:
ויעל הארבה על כל ארץ מצרים וינח בכל גבול מצרים כבד מאד לפנו לא היה כן ארבה כמהו ואחרי כן לא יסף כן:
כי כסה עין כל הארץ ותחשך הארץ ויאכל את כל עשב הארץ ואת כל פרי העץ אשר הותיר הברד ולא נותר כל ירק עץ
בכל ארץ מצרים: ס׳

ויחש פרעה משה ואהרן מהר ויאמר חטאתי לה׳ אלהיכם ולכם: ועתה שא נא חטאתי רק הפעם ופגעו בה׳ אלהיכם
ויסר ה׳ רוח קדים חזקה מאד ויתקע את הארבה ים סוף לא נותר ארבה אחד בכל גבול מצרים: ס׳

ויחזק ה׳ את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל: ס׳

ויאמר ה׳ אל משה נט ידך על השמים ויהי חשך על ארץ מצרים וימש חשך: ויט משה את ידו על השמים ויהי חשך אפלה בכל ארץ מצרים
שלשת ימים: לא ראו איש את אחיו ולא קם איש מתחתיו שלשת הימים ולכל בני ישראל היה אור במושבתם: ס׳

ויקרא פרעה אל משה ויאמר לכו עבדו את ה׳ רק צאנכם ובקרכם יצג גם טפכם ילך עמכם: ויאמר משה גם אתה תתן בידנו זבחים
ועלות ועשינו לה׳ אלהינו: וגם מקנינו ילך עמנו לא תשאר פרסה כי מן הנה נקח לעבד את ה׳ אלהינו ואנחנו לא נדע מה נעבד את ה׳
עד בואנו שמה: ס׳

ויחזק ה׳ את לב פרעה ולא אבה לשלחם: ויאמר לו פרעה לך מעלי השמר לך אל תוסף ראות פני כי ביום ראתך פני תמות: ויאמר משה
כן דברת לא אוסף עוד ראות פניך: ס׳

ויאמר ה׳ אל משה עוד נגע אחד אביא על פרעה ועל מצרים אחרי כן ישלח אתכם מזה כשלחו כלה גרש יגרש אתכם מזה:
דבר נא באזני העם וישאלו איש מאת רעהו ואשה מאת רעתה כלי כסף וכלי זהב: ויתן ה׳ את חן העם בעיני מצרים גם האיש משה
גדול מאד בארץ מצרים בעיני עבדי פרעה ובעיני העם: ס׳

ויאמר משה כה אמר ה׳ כחצות הלילה אני יוצא בתוך מצרים: ומת כל בכור בארץ מצרים מבכר פרעה הישב על כסאו עד בכור
השפחה אשר אחר הרחים ובכל בהמה: וצעקה גדולה תהיה בכל ארץ מצרים אשר כמוהו לא נהיתה וכמוהו לא תסף: ולכל בני ישראל
לא חרץ כלב לשנו למן אדם ועד בהמה למען תדעון אשר יפלה ה׳ בין מצרים לבין ישראל: וירדו כל עבדיך אלה אלי והשתחוו לי
לאמר צא אתה וכל העם אשר רגלי אחריך ואחרי כן אצא: ויצא מעם פרעה בחרי אף: ס׳

ויאמר ה׳ אל משה לא יוסף פרעה שמע אלי למען רבות מופתי בארץ מצרים: ומשה ואהרן עשו את כל המופתים האלה לפני פרעה
ויחזק ה׳ את לב פרעה ולא שלח בני ישראל מארצו: ס׳

ויאמר ה׳ אל משה ואהרן בארץ מצרים לאמר: החדש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה: דברו אל כל עדת
ישראל לאמר בעשור לחדש הזה ויקחו להם איש שה לבית אבת שה לבית: ואם יהיו הבית מעט מהיות משה ולקח הוא ושכנו
הקרב אל ביתו לפי נפשות איש אל פי אכלו תכסו על השה: שה תמים זכר בן שנה יהיה לכם מן הכשבים ומן העזים תקחו:
והיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום לחדש הזה ושחטו אותו כל קהל עדת ישראל בין הערבים: ולקחו מן הדם ונתנו על שתי המזוזות
ועל המשקוף הבתים אשר יאכלו אתו בהם: ואכלו את הבשר בלילה הזה צלי אש ומצות על מרורים יאכלהו: אל תאכלו מנו נא
ובשל מבשל במים כי אם צלי אש ראשו על כרעיו ועל קרבו: ולא תותירו ממנו עד בקר והנותר ממנו עד בקר באש תשרפו:
וכה תאכלו אתו מתניכם חגרים נעליכם ברגליכם ומקלכם בידכם ואכלתם אתו בחפזון פסח הוא לה׳: ס׳

ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה והכיתי כל בכור בארץ מצרים מאדם ועד בהמה ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים אני ה׳:
והיה הדם לכם לאות על הבתים אשר אתם שם ראיתי את הדם ופסחתי עליכם ולא יהיה בכם נגף למשחית בהכתי בארץ מצרים:
והיום הזה יהיה לכם לזכרון וחגתם אתו חג לה׳ לדרתיכם חקת עולם תחגהו: שבעת ימים מצות תאכלו אך ביום הראשון תשבתו שאר
מבתיכם כי כל אכל חמצת ונכרתה הנפש ההוא מישראל מיום הראשון עד יום השביעי: וביום הראשון מקרא קדש וביום השביעי מקרא קדש
יהיה לכם כל מלאכה לא יעשה בהם אך אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם: ושמרתם את המצות כי בעצם היום הזה הוצאתי
את צבאותיכם מארץ מצרים ושמרתם את היום הזה לדרתיכם חקת עולם: בראשון בארבעה עשר יום לחדש ערב תאכלו מצות עד יום
האחד ועשרים לחדש הערב: שבעת ימים שאר לא ימצא בבתיכם כי כל אכל מחמצת ונכרתה הנפש ההוא מעדת ישראל בגר
ובאזרח הארץ: כל מחמצת לא תאכלו בכל מושבתיכם תאכלו מצות: ס׳

ויקרא משה לכל זקני ישראל ויאמר אליהם משכו וקחו לכם צאן למשפחתיכם ושחטו הפסח: וצרתם אגדת אזוב וטבלתם בדם
אשר בסף ונגעתם אל המשקוף ומן הדם אשר בסף אל המזוזות ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו עד בקר: ועבר ה׳ לנגף את מצרים
וראה את הדם על המשקוף ועל שתי המזוזות ופסח ה׳ על הפתח ולא יתן הנגף לבא אל בתיכם לנגף: ס׳

ושמרתם את הדבר הזה לך ולבניך עד עולם: והיה כי תבאו אל הארץ אשר יתן ה׳ לכם כאשר דבר ושמרתם את העבודה הזאת:
והיה כי יאמרו אליכם בניכם מה העבודה הזאת לכם: ואמרתם זבח פסח הוא לה׳ אשר פסח על בתי בני ישראל בנגפו את מצרים
ואת בתינו הציל ויקד העם וישתחוו: ס׳

ויבאו בני ישראל ויעשו כאשר צוה ה׳ את משה ואהרן כן עשו: ס׳

ויהי בחצי הלילה ה׳ הכה כל בכור בארץ מצרים מבכר פרעה הישב על כסאו עד בכור השבי אשר בבית הבור וכל בכור בהמה:
ויקם פרעה לילה הוא וכל עבדיו וכל מצרים ותהי צעקה גדולה במצרים כי אין בית אשר אין שם מת: ס׳

ויקרא למשה ולאהרן לילה ויאמר קומו צאו מתוך עמי גם אתם גם בני ישראל ולכו עבדו את ה׳ כדברכם: גם צאנכם גם בקרכם קחו כדברכם
ולכו וברכתם גם אתי: ס׳

ותחזק מצרים על העם למהר לשלחם מן הארץ כי אמרו כלנו מתים: ויסע העם מרעמסס סכתה כשש מאות אלף רגלי הגברים
מלבד טף: וגם ערב רב עלה אתם וצאן ובקר מקנה כבד מאד: ס׳

ויאפו את הבצק אשר הוציאו ממצרים עגות מצות כי לא חמץ כי גרשו מן מצרים ולא יכלו להתמהמה וגם צידה לא עשו להם:
ומושב בני ישראל אשר ישבו במצרים שלשים שנה ומאתים שנה: ויהי מקץ שלשים שנה ומאתים שנה ויהי בעצם היום הזה יצאו כל צבאות
ה׳ מארץ מצרים: ס׳

ליל שמרים הוא לה׳ להוציאם מארץ מצרים הוא הלילה הזה לה׳ שמרים לכל בני ישראל לדרתם: ס׳

ויאמר ה׳ אל משה ואהרן זאת חקת הפסח כל בן נכר לא יאכל בו: וכל עבד איש מקנת כסף ומלתה אתו אז יאכל בו:
תושב ושכיר לא יאכל בו: בבית אחת יאכל לא תוציא מן הבית מן הבשר חוצה ועצם לא תשברו בו: כל עדת ישראל יעשו אתו:
וכי יגור אתך גר ועשה פסח לה׳ המול לו כל זכר ואז יקרב לעשתו והיה כאזרח הארץ וכל ערל לא יאכל בו: תורה אחת יהיה לאזרח
ולגר הגר בתוככם: ס׳

ויעשו כל בני ישראל כאשר צוה ה׳ את משה ואהרן כן עשו: ס׳

ויהי בעצם היום הזה הוציא ה׳ את בני ישראל מארץ מצרים על צבאתם: ס׳

כל לשון משכן משכנו ומקדש המשכן על קדב מ ב ועבא ארכ הארון אל המשכן כל המקדב המקדב אל המשכן ומימוד
ומאמר אל הר קדשך ואל משכנותיך: ס: ואמר ה אל אהרן ב אתה ובניך ובית אביך לך תקח את משחת המקדש:
באר עצם לא ונגחל: ס:

ואת משמרתכם ד ושמרו את כל כלי ושמרו
ושמרתם את כל משמרת ושמרו את משמרת: ס:

ושמרתם את משמרת
המקדש ואת משמרת
המזבח ולא יהיה עוד קצף
על בני ישראל ואני הנה
לקחתי את אחיכם הלוים
מתוך בני ישראל לכם
מתנה נתנם ליהוה ל
לעבד את עבודת אהל
מועד ואתה ובניך אתך
תשמרו את כהונתכם
לכל דבר המזבח ולמבית
לפרכת ועבדתם עבודת
מתנה אתן את כהונתכם
והזר הקרב יומת
וידבר יהוה אל
אהרן ואני הנה נתתי לך
את משמרת תרומתי ל
לכל קדשי בני ישראל
לך נתתים למשחה ולבניך
לחק עולם: והיה לך
מקדש הקדשים מן
האש כל קרבנם לכל
מנחתם ולכל חטאתם
וכל אשמם אשר ישיבו
לי קדש קדשים לך הוא
ולבניך בקדש תאכלנו
תאכלנו כל זכר יאכל

אתו קדש יהיה לך: וזה
לך תרומת מתנם לכל
תנופת בני ישראל לך
נתתים ולבניך ולבנותיך
אתך לחק עולם כל
טהור בביתך יאכל אתו
כל חלבי יצהר וכל חלב
תירוש ודגן ראשיתם
אשר יתנו ליהוה לך
נתתים: בכורי כל אשר
בארצם אשר יביאו
ליהוה לך יהיה כל טהור
בביתך יאכלנו: כל חרם
בישראל לך יהיה: כל
פטר רחם לכל בשר אשר
יקריבו ליהוה באדם
ובבהמה יהיה לך אך פדה
תפדה את בכור האדם
ואת בכור הבהמה הטמאה
תפדה: ופדויו מבן חדש
תפדה בערכך כסף חמשת
שקלים בשקל הקדש
עשרים גרה הוא: אך
בכור שור או בכור כשב
או בכור עז לא תפדה
קדשים הם את דמם תזרק
על המזבח ואת חלבם

תקטיר אשה לריח ניחח
ליהוה: ובשרם יהיה לך
כחזה התנופה וכשוק
הימין לך יהיה: כל תרומת
הקדשים אשר ירימו בני
ישראל ליהוה נתתי לך
ולבניך ולבנותיך אתך לחק
עולם ברית מלח עולם
הוא לפני יהוה לך ולזרעך
אתך: ויאמר יהוה אל
אהרן בארצם לא תנחל
וחלק לא יהיה לך בתוכם
אני חלקך ונחלתך בתוך
בני ישראל:
ולבני לוי הנה נתתי
כל מעשר בישראל
לנחלה חלף עבודתם אשר
הם עבדים את עבודת
אהל מועד: ולא יקרבו
עוד בני ישראל אל אהל
מועד לשאת חטא למות:
ועבד הלוי הוא את עבודת
אהל מועד והם ישאו
עונם חקת עולם לדרתיכם
ובתוך בני ישראל לא
ינחלו נחלה כי את המעשר
בני ישראל אשר ירימו

אשקי ל בעקי שרקן והיסרומר ואחרי נבטר
אחרי ויהי לך ומזרלת מדמנם כל ומזרלטרקן:

לך נתכרים ב ואני הסדטרוכי לך ויהי לך ושאיכרו פיהנים כל חלבי ויצהר: ס: קדש ויהי ב ואכלך אותם אשר כיפר
בחש כרטנטבי קדש אן בכורי שחר: ס: ואחרי ובניך ב ויאמר ה אל אהרן אחרי נגע ארץ אחיך מטה לך שבטו
ואחרי בניך אחיך ומשמרו את כהונתכם: ס:

לוחות ה׳ ולבני לוי כי אות פרשו בשחקאל ונקחו אות ארונם ויקחו ויושיע ויעבעמשו ויברכוהו על בן ויעמד
חבירון ואות עבעמשו ויסף כי אותם הבו לומם לך בי ומדיר ויבוי ולזלכומו וחזמסו אשרי הבוי ונתן ארצם לשולה׳ ס׳

אזמב ג מל בומר׳ ולקחוסם אגריה אחוב
ומבלומם בים ולקחו אחב ולקחו חטרן׳ ס׳

לוחות תרומה נתתי לדויס
לנחלה על בו אמלך תילחם
ברשע בני ישראל לא
ינחלו נחלה׳
וידבר יהוה אל משה לאמר׳
ואל הלוים תדבר׳ ואמרת
אלהם כי תקחו מאת בני
ישראל את המעשר אשר
נתתי לכם מאתם בנחלתכם
והרמתם ממנו תרומת יהוה
מעשר מן המעשר׳ ונחשב
לכם תרומתכם כדגן מן
הגרן וכמלאה מן היקב׳
כן תרימו גם אתם תרומת
יהוה מכל מעשרותיכם
אשר תקחו מאת בני
ישראל ונתתם ממנו את
תרומת יהוה לאהרן הכהן׳
מכל מתנותיכם תרימו את
כל תרומת יהוה מכל חלבו
את מקדשו ממנו׳ ואמרת
אלהם בהרימכם את חלבו
ממנו ונחשב ללוים כתבואת
גרן וכתבואת יקב׳ ואכלתם
אתו בכל מקום אתם ע
וביתכם כי שכר הוא לכם
חלף עבודתכם באהל

מועד׳ ולא תשאו עליו
חטא בהרימכם את חלבו
ממנו ואת קדשי בני
ישראל לא תחללו ולא
תמותו׳ ס׳
וידבר יהוה אל משה ואל
אהרן לאמר׳ זאת חקת
התורה אשר צוה יהוה׳
לאמר דבר אל בני ישראל
ויקחו אליך פרה אדמה
תמימה אשר אין בה מום
אשר לא עלה עליה על׳
ונתתם אתה אל אלעזר
הכהן והוציא אתה אל׳
מחוץ למחנה ושחט אתה
לפניו׳ ולקח אלעזר
הכהן מדמה באצבעו׳
והזה אל נכח פני אהל׳
מועד מדמה שבע
פעמים׳ ושרף את הפרה
לעיניו את עורה ואת
בשרה ואת דמה על פרשה
ישרף׳ ולקח הכהן עץ
ארז ואזוב ושני תולעת׳
והשליך אל תוך שרפת
הפרה׳ וכבס בגדיו הכהן
ורחץ בשרו במים ואחר

ובא אל המחנה וטמא
הכהן עד הערב׳ והשרף
אתה יכבס בגדיו במים
ורחץ בשרו במים וטמא
עד הערב׳ ואסף איש
טהור את אפר הפרה והניח
מחוץ למחנה במקום טהור
והיתה לעדת בני ישראל׳
למשמרת למי נדה חטאת
הוא׳ וכבס האסף את׳
אפר הפרה את בגדיו
וטמא עד הערב׳ והיתה
לבני ישראל ולגר הגר
בתוכם לחקת עולם׳
הנגע במת לכל נפש אדם
וטמא שבעת ימים׳ הוא
יתחטא בו ביום השלישי
וביום השביעי יטהר׳ ואם
לא יתחטא ביום השלישי
וביום השביעי לא יטהר׳
כל הנגע במת בנפש׳
האדם אשר ימות׳ ולא
יתחטא את משכן יהוה
טמא ונכרתה הנפש
ההוא מישראל כי מי נדה
לא זרק עליו טמא יהיה
עוד טמאתו׳ ואת׳

פרשה ז׳ וכל כלי פתוח אשר אין לו
קבר פתוח גרוגר שרשי פתוח אלי מים: ס׳

באהל ו׳ ואמר ה׳ אל משה באהל כל חבא אל ואהל כל אשר באהל ראה
ושרך ויעלו את הארון וחבורו: ס׳ וכל כלי חרש וכל כלי חרש וכל כלי נחשת וכל כלי עץ:

חתורה ארם כי ימות באהל
כל הבא אל האהל וכל
אשר באהל יטמא שבעת
ימים וכל כלי פתוח אשר
אין עמיד פתיל עליו יטמא
הוא: וכל אשר יגע על פני
השדה בחלל חרב או במת
או בעצם ארם או בקבר
יטמא שבעת ימים: ולקחו
לטמא מעפר שרפת
החטאת ונתן עליו מים
חיים אל כלי: ולקח אזוב
וטבל במים איש טהור
והזה על האהל ועל כל
הכלים ועל הנפשות אשר
היו שם ועל הנגע בעצם
או בחלל או במת או בקבר:
והזה הטהר על הטמא ביום
השלישי וביום השביעי וחטאו ביום
השביעי וכבס בגדיו ורחץ
במים וטהר בערב: ואיש
אשר יטמא ולא יתחטא
ונכרתה הנפש ההוא
מתוך הקהל כי את מקדש
יהוה טמא מי נדה לא נזרק
עליו טמא הוא: והיתה
חק עולם ומי חטאת
הנרה יכבס בגדיו והנגע
במי חנרה יטמא עד הערב:
וכל אשר יגע בו הטמא
יטמא והנפש הנגעת
תטמא עד הערב
ובאו בני ישראל כל עדת
מדבר צן בחדש הראשון
וישב העם בקדש ותמת
שם מרים ותקבר שם: ולא
היה מים לעדה ויקהלו
על משה ועל אהרן: ורב
העם עם משה ואמרו
לאמר ולו גענו בגוע אחינו
לפני יהוה: ולמה הבאתם
את קהל יהוה אל המדבר
הזה למות שם אנחנו
ובעירנו: ולמה העליתנו
מצרים להביא אתנו
המקום הרע הזה לא
מקום זרע ותאנה וגפן
ורמון ומים אין לשתות:
ויבא משה ואהרן מפני
הקהל אל פתח אהל מועד
ויפלו על פניהם ויראה כבוד
יהוה אליהם:
וידבר יהוה אל משה לאמר:
קח את המטה והקהל את
העדה אתה ואהרן אחיך
ודברתם אל הסלע לעיניהם
ונתן מימיו והוצאת להם
מים מן הסלע והשקית
את העדה ואת בעיריהם:
ויקח משה את המטה
מלפני יהוה כאשר צוהו:
ויקהלו משה ואהרן את
הקהל אל פני הסלע
ויאמר להם שמעו נא
המרים המן הסלע הזה
נוציא לכם מים: וירם משה
את ידו ויך את הסלע
במטהו פעמים ויצאו מים
רבים ותשת העדה ובעיריהם:
ויאמר יהוה אל
משה ואל אהרן יען לא
האמנתם בי להקדישני
לעיני בני ישראל לכן לא
תביאו את הקהל הזה
אל הארץ אשר נתתי להם:
המה מי מריבה אשר רבו
בני ישראל את יהוה ויקדש
בם: וישלח משה
מלאכים מקדש אל מלך
אדום כה אמר אחיך
ישראל אתה ידעת את כל

המדרש ז׳ אז כתב המדרש ומלי קת המדרשים וחזי כתב המדרשים ואמר לתם שמעו נא המרים ויצאו המדרש
בקשתו וחבורו ויראו המשוראים אל עמדיה: ס׳ ומשה ג׳ חלון הרעץ אשר עשיתיך הנקר הטל ע׳ אזיר המלך הנרים אז
מן הקבר: ס׳

בגעת ג׳ וחלו הנפש הנגעת ותטמא עד הערב
והם לא הדי יו כי בטמא עליהם הדי שרוקם והכבס
הישמי בגעת: ס׳

מצאתנו ל ב פת חדר קמיצ׳ ושלח משרמלא
ואמרי אליו בריש בי אדני אל ומשמש לפניך אנ׳

וינאנו ל חדר טל וינאנו וחדר טל ויצאנו וחדר טל ויצאנו ובצעקן אל׳ ושמע קולנו ואמרוה לבני עבריים
וינאנו׳ ממצריים: ס: ותנה אנחנו ל ותנה אנחנו מצאלמיה אלמים ותנה אנחנו בקדש ותנה אנחנו כבמים: ס:

חתלאה אשר מצאתנו׃
וירדו אבתינו מצרימה
וגשב במצרים ומלים רבים
וירעו לנו מצרים ולאבתינו׃
ונצעק אל יהוה וישמע
קולנו וישלח מלאך ויצאנו
ממצרים ותנה אנחנו עתה
בקדש עיר קצה גבולך׃
נעברה נא בארצך לא
נעבר בשדה ובכרם ולא
נשתה מים בבאר דרך המלך
נלך לא נטה ימין ושמאול
עד אשר נעבר גבולך׃
ויאמר אליו אדום לא
תעבר בי פן ובחרב אצא
לקראתך׃ ויאמרו אליו
בני ישראל במסלה נעלה
ואם מימיך נשתה אני
וקניתי נמבר׃ רק אין
דבר ברגלי אעברה׃ ויאמר
לא תעבר ויצא אדום
לקראתו בעם כבד וביד
חזקה׃ ומאן אדום נתון
את ישראל עבר בגבלו׃
ויט ישראל מעליו׃
ויסעו מקדש ויבאו בני
ישראל כל העדה׃

החה׃ ויאמר יהוה אל משה
ואל אהרן בהר החר על׃
גבול ארץ אדום לאמר׃
יאסף אהרן אל עמיו כי לא
יבא אל הארץ אשר נתתי
לבני ישראל על אשר׃
מריתם את פי למי מריבה׃
קח את אהרן ואת אלעזר
בנו והעל אתם הר החר׃
והפשט את אהרן את׃
בגדיו והלבשת אתם
אלעזר בנו ואהרן יאסף
ומת שם׃ ויעש משה׃
כאשר צוה יהוה ויעלו אל
הר החר לעיני כל העדה׃
ויפשט משה את אהרן׃
את בגדיו וילבש אתם את
אלעזר בנו ומת אהרן שם
בראש ההר וירד משה׃
ואלעזר מן ההר׃ וירא׃
כל העדה כי גוע אהרן
ויבכו את אהרן שלשים׃
יום כל בית ישראל׃
וישמע הכנעני׃
מלך ערד ישב הנגב כי׃
בא ישראל דרך האתרים׃
וילחם בישראל וישב׃

ממנו שבי׃ ויתר ישראל׃
נדר ליהוה ויאמר אם נתן
תתן את העם הזה בידי׃
והחרמתי את עריהם׃
וישמע יהוה בקול ישראל׃
ויתן את הכנעני׃ ויחרם׃
אתהם ואת עריהם ויקרא
שם המקום חרמה׃
ויסעו מהר ההר דרך ים
סוף לסבב את ארץ׃
אדום ותקצר נפש העם
בדרך׃ וידבר העם באלהים
ובמשה למה העליתנו׃
ממצרים למות במדבר׃
כי אין לחם ואין מים ונפשנו
קצה בלחם הקלקל׃
וישלח יהוה בעם את׃
הנחשים השרפים וינשכו
את העם וגם עם רב׃
מישראל׃ ויבא העם אל
משה ויאמרו חטאנו
כי דברנו ביהוה ובך התפלל
אל יהוה והסר מעלינו את
הנחש ויתפלל משה בעד
העם׃ ויאמר יהוה אל׃
משה עשה לך שרף ושים
אתו על נס והיה כל הנשוך

ויראה אתו נחי: ויעשו משה
נחשת וישמהו על
הנס והיה אם נשך הנחש
את איש והביט אל נחש
הנחשת וחי: ויסעו בני
ישראל ויחנו באבת:
ויסעו מאבת ויחנו בעיי
העברים במדבר אשר
על פני מואב ממזרח
השמש: משם נסעו ויחנו
בנחל זרד: משם נסעו
ויחנו מעבר ארנון אשר
במדבר היצא מגבול
האמרי כי ארנון גבול
מואב בין מואב ובין
האמרי: על כן יאמר
בספר מלחמת יהוה את והב
בסופה ואת נחלי ארנון:
ואשד הנחלים אשר נטה
לשבת ער ונשען לגבול
מואב: ומשם באר היא
הבאר אשר אמר יהוה
למשה אסף את העם
ואתנה להם מים:
אז ישיר ישראל
את השירה הזאת עלי
באר ענו לה: באר חפרוה

שרים כרוה נדיבי העם
במחוקק במשענתם
וממדבר מתנה: וממתנה
נחליאל ומנחליאל במות:
ומבמות הגיא אשר
בשדה מואב ראש צל
הפסגה ונשקפה על פני
הישימן:
וישלח ישראל מלאכים
אל סיחון מלך האמרי:
לאמר: אעברה בארצך
לא נטה בשדה ובכרם
לא נשתה מי באר בדרך
המלך נלך עד אשר נעבר
גבלך: ולא נתן סיחון את
ישראל עבר בגבלו ויאסף
סיחון את כל עמו ויצא
לקראת ישראל המדברה
ויבא יהצה וילחם בישראל:
ויכהו ישראל לפי חרב
וירש את ארצו מארנן
עד יבק עד בני עמון כי
עז גבול בני עמון: ויקח
ישראל את כל הערים
האלה וישב ישראל
בכל ערי האמרי בחשבון
ובכל בנותיה: כי חשבון עיר

סיחון מלך האמרי הוא
והוא נלחם במלך מואב
הראשון ויקח את כל ארצו
מידו עד ארנון: על כן
יאמרו המשלים באו
חשבון תבנה ותכונן עיר
סיחון: כי אש יצאה
מחשבון להבה מקריית
סיחון אכלה ער מואב
בעלי במות ארנון: אוי לך
מואב אבדת עם כמוש
נתן בנו פליטים ובנתיו
בשבית למלך האמרי סיחון:
ונירם אבד חשבון עד דיבון
ונשים עד נפח אשר עד
מידבא: וישב ישראל בארץ
האמרי: וישלח משה
לרגל את יעזר וילכדו
בנותיה ויורש את האמרי
אשר שם: ויפנו ויעלו דרך
הבשן ויצא עוג מלך
הבשן לקראתם הוא וכל
עמו למלחמה אדרעי:
ויאמר יהוה אל משה אל
תירא אתו כי בידך נתתי
אתו ואת כל עמו ואת
ארצו ועשית לו כאשר

למלך פט אמרי ואמרי סיחון ב בו נאמרו וכבר אבנו וחנו חשוכמוכ חוסץ וחבור ב בו ורדלגו אחר גם אומר
להשמיד כל שוכחות עבי הארץ מעשה מ שפטרו ד אמר בלחמה משבריו חדר ובחר וישב לוכרמטר ס וכל לעולם מעשה
אשור ישראל דכתב: ס:

בשיחה ה רפ נעבריה בא במדבר אשבריה בארץ
אשבריה בארץ ויחנו עמון עבריה בבוק מלאכי לקח
ולא יפגעו בך: ס:

ל׳ זמנין קדמי מעבר ל ומימנ׳ לאנשבר לאב חמין אבחמין לכל בלוי בלוי לם שבין קדיה משכן קדיה מלך למו אב מלך מואב לאוכל לשלחו לעבלק ודמיסי
מעבלו אדליסי לאפיו אפיו טוב לשבת טוב שבת אדיה לחיסי לקח בגדיו קחבגדיו לויה שקדי ויוה שקדי ולוכ׳ ניסי וחכמיסי למיא מי ויהבא מאנ׳ ויהבא ויזוה לראשי ·
ויחזיר ראשי׳ ·

עשות לסיחון מלך האמרי
אשר יושב בחשבון ונינוה
אתו ואת בנו ואת כל עמו
שר בלתי חשאיר לו שריד
וירשו את ארצו ויסעו
בני ישראל ויחנו בערבות
מואב מעבר לירדן יריחו
ויראה בלק בן
עפור את כל אשר עשה
ישראל לאמרי ונגר מואב
מפני העם מאד כי רב הוא
ויקץ מואב מפני בני
ישראל ויאמר מואב אל
זקני מדין עתה ילחכו
הקהל את כל סביבתינו
כלחך השור את ירק
השדה ובלק בן צפור מלך
למואב בעת ההוא וישלח
מלאכים אל בלעם בן בעור
פתורה אשר על הנהר
ארץ בני עמו לקרא לו
לאמר הנה עם יצא ממצרים
הנה כסה את עין הארץ
והוא ישב ממולי ועתה לכה
נא ארה לי את העם הזה
כי עצום הוא ממני אולי
אוכל נכה בו ואגרשנו מן

הארץ כי ידעתי את אשר
תברך מברך ואשר תאר
יואר ולכו זקני מואב
וזקני מדין קסמים בידם
ויבאו אל בלעם וידברו
אליו דברי בלק ויאמר
אליהם לינו פה הלילה
והשבתי אתכם דבר כאשר
ידבר יהוה אלי ושבו שרי
מואב עם בלעם ויבא
אלהים אל בלעם ויאמר
מי האנשים האלה עמך
ויאמר בלעם אל האלהים
בלק בן צפר מלך מואב
שלח אלי הנה העם היצא
ממצרים ויכס את עין
הארץ עתה לכה קבה לי
אתו אולי אוכל להלחם
בו וגרשתיו ויאמר אלהים
אל בלעם לא תלך עמהם
לא תאר את העם כי ברוך
הוא ויקם בלעם בבקר
ויאמר אל שרי בלק לכו
אל ארצכם כי מאן יהוה
לתתי הלך עמכם ויקם מואב
שרי מואב ויבאו אל בלק
ויאמרו מאן בלעם הלך

עמנו ויסף עוד בלק שלח
שרים רבים ונכבדים
מאלה ויבאו אל בלעם
ויאמרו לו כה אמר בלק
בן צפר אל נא תמנע
מהלך אלי כי כבד אכבדך
מאד וכל אשר תאמר
אלי אעשה ולכה נא קבה
לי את העם הזה ונעה
בלעם ויאמר אל עבדי
בלק אם יתן לי בלק מלא
ביתו כסף וזהב לא אוכל
לעבר את פי יהוה אלהי
לעשות קטנה או גדולה
ועתה שבו נא בזה גם אתם
הלילה ואדעה מה יסף
יהוה דבר עמי ויבא
אלהים אל בלעם לילה
ויאמר לו אם לקרא לך
באו האנשים קום לך אתם
ואך את הדבר אשר אדבר
אליך אתו תעשה ויקם
בלעם בבקר ויחבש את
אתנו וילך עם שרי מואב
ויחר אף אלהים כי הולך
הוא ויתיצב מלאך יהוה
בדרך לשטן והוא רכב

ואני ב׳ ראש פסיל ואך אוכ׳ דמקם ואך אוכ׳ חזבו׳
ראן ראנ׳ שמשה: באו האנשים ל׳ ויחי בא׳ האנשים׳ ·

אלהיו ה׳ קמיצ׳ ומימשחין לעבור לשמי עלליון ומי לבת ויומקמ׳ ידוחי עבו׳ שפ׳ טמי׳ בשמ׳ · ובל אוכמ׳ ומיעקסו׳ ויכות
ב׳ מ׳ ב׳ שלמיה בחנ׳ ריך: ·: ואד׳ עד׳ ו׳ ואד׳ עד׳ כי לא מרגלים ו׳ ואד׳ ערך מד׳ אעשה לך ואד׳ עד׳ מדרשך ל׳ ומ׳ עמ׳
ואד׳ עד׳ אוכמיפ׳ ואד׳ עד׳ ס׳ ויקר׳ כי אין זולקי׳ ·

ויוסף ז׳ מל׳ ויוסף מלאך׳ ע׳ עבור ויוסף עוד יפוצו ויוסף ויתמקן לה׳ שבעצ אוב ויוד ויוסף עוד ויוסף עוד ויוסף לשאול בס׳
ויעש ואראב אוב לו אשרוד ויוסף ואחאב ויוסף ר׳ דבר אל אחז ובשרב ודבר לו ויוסף ויאסף שאול לרא בת א׳ ט׳:

ר׳ שוטחו לאפיך ג׳ וידא ויוסף אותם ויגל ר׳
אוד עינו בל עם אחומעבן ט׳:

עלאתנו ושנו נערו ועמו
ותראתיו את מלאך
ותוח נצב בדרך וחרבו
שלופה בידו ותט ראתו ומן
מדרך ותל בשדה ותך
בלעם את אתנו להשבתה
הדרך ויעמד מלאך יהוה
בנים שעל הכרמים גדר
פרץ וגדר מזה ותרא
ראתו את מלאך יהוה
ותלחץ אל הקיר ותלחץ
את רגל בלעם אל הקיר
ויסף להכתה ויסף מלאך
יהוה עבור ויעמד במקום
צר אשר אין דרך לנטות
ימין ושמאול ותרא
ראתו את מלאך יהוה
ותרבץ תחת בלעם ויחר
אף בלעם ויך את אתנו
במקל ויפתח יהוה את פי
האתון ותאמר לבלעם מה
עשיתי לך כי הכיתני זה
שלש רגלים אמר בלעם
לאתון כי התעללת בי
לו חרב בידי כי עתה
הרגתיך ותאמר האתון
אל בלעם הלא אנכי
אתנך אשר רכבת עלי
מעודך עד היום הזה
הסכן הסכנתי לעשות לך
כה ויאמר לא ועתה יחוה את
עיני בלעם וירא את מלאך
יהוה נצב בדרך וחרבו
שלפה בידו ויקד וישתחו
לאפיו ויאמר אליו מלאך
יהוה על מה הכית את אתנך
זה שלש רגלים הנה אנכי
יצאתי לשטן כי ירט הדרך
לנגדי ותראני האתון ותט
לפני זה שלש רגלים אולי
נטתה מפני כי עתה גם
אתכי הרגתי אותה החיתי
ויאמר בלעם אל מלאך יהוה
חטאתי כי לא ידעתי כי
אתה נצב לקראתי בדרך
ועתה אם רע בעיניך אשובה
לי ויאמר מלאך יהוה אל
בלעם לך עם האנשים
ואפס את הדבר אשר אדבר
אליך אתו תדבר ויסר
עם בלעם ויצא לקראתו
אל עיר מואב אשר על
גבול ארנן אשר בקצה

הגבול ויאמר בלק אל
בלעם הלא שלח שלחתי
אליך לקראתך למה לא
הלכת אלי האמנם לא אוכל
כבדך ויאמר בלעם אל
בלק הנה באתי אליך עתה
היכול אוכל דבר מאומה
הדבר אשר ישים אלהים
בפי אתו אדבר וילך בלעם
עם בלק ויבאו קרית חצות
ויזבח בלק בקר וצאן וישלח
לבלעם ולשרים אשר אתו
ויהי בבקר ויקח בלק את
בלעם ויעלהו במות בעל
ויראם משם קצה העם
ויאמר בלעם אל בלק
בנה לי בזה שבעה מזבחת
והכן לי בזה שבעה פרים
ושבעה אילים ויעש
כאשר דבר בלעם ויעל
בלק ובלעם פר ואיל
במזבח ויאמר בלעם
לבלק התיצב על עלתך
ואלכה אולי יקרה יהוה
לקראתי ומה יראני
והגדתי לך ויילך שפי
אר׳ בלעם ויאמר

אליו׳ ל׳ מל׳ בומרי׳ ל׳ וישבו אליו וחנו מעב ויחנו בן קדיש ולא שקו עד יחנו בן קדיש וחבו וישבו יחנו בן קדיש
רבל שרי׳ רמדי׳ ונמ׳: מדרדי ב׳ מן ארמי ומשוב לקמ׳ לך באור אוסר אויר מסרדי׳ טרל מעבוזל אדרהל מדרדי נמ׳:

אליו׳ ל׳ מל׳ ובמדי׳ עבקש מאוסר קדיש אנו אחרן
שבעורשי׳ ושבעשר אליו קדמל חלאוב בלקר
ואלב׳ בן:

אליו׳ את שבעת המזבחות
ערכתי ואעל פר ואיל׳
במזבח׳ ויקר יהוה דבר
בפי בלעם ויאמר שוב אל
בלק וכה תדבר׳ ויבא׳
אליו והנה נצב על עלתו׳
הוא וכל שרי מואב׳ ויאמר
משל׳ ויאמר מארם ינחני
בלק מלך מואב מהרי׳
קדם לכה ארה לי יעקב׳
ולכה זעם לי ישראל׳ מה
אקב לא קבה אל ומה אועם
לא ועם יהוה׳ כי מראש׳
צרים אראנו ומגבעות׳
אשורנו הן עם לבדד ישכן
ובגוים לא יתחשב׳ מי מנה
עפר יעקב ומספר את רבע
ישראל תמת נפשי מות׳
ישרים ותהי אחרית׳ כמהו׳
ויאמר בלק אל בלעם מה
עשית לי קבב איבי לקחתיך
והנה ברכת ברך׳ ויען ויאמר
הלא את אשר ישם יהוה
בפי אתו אשמר לדבר׳
ויאמר אליו בלק לך נא אתי
אל מקום אחר אשר תראנו
משם אפס קצהו תראה׳

ובלו׳ לא תראה וקבנו לי
משם׳ ויקחהו שדה צפים
אל ראש הפסגה ויבן׳
שבעה מזבחות ויעל פר׳
ואיל במזבח׳ ויאמר אל
בלק התיצב כה עלתך
ואנכי אקרה כה׳ ויקר יהוה
אל בלעם׳ וישם דבר בפיו
ויאמר שוב אל בלק וכה
תדבר׳ ויבא אליו והנה נצב
על עלתו׳ ושרי מואב אתו
ויאמר לו בלק מה דבר
יהוה׳ וישא משלו ויאמר
קום בלק ושמע האזינה
עדי בן צפר׳ לא איש שאל
וכזב ובן אדם ויתנחם׳ הוא
אמר ולא יעשה׳ ודבר ולא
יקימנה׳ הנה ברך לקחתי
וברך ולא אשיבנה׳ לא
הביט און ביעקב ולא ראה
עמל בישראל׳ יהוה אלהיו
עמו ותרועת מלך בו׳ אל
מוציאם ממצרים כתועפת
ראם לו׳ כי לא נחש ביעקב
ולא קסם בישראל׳ כעת
יאמר ליעקב ולישראל׳ מה
פעל אל׳ הנה עם כלבא׳

יקום וכארי יתנשא׳ לא
ישכב עד יאכל טרף ודם
חללים ישתה׳ ויאמר בלק
אל בלעם גם קב לא תקבנו
גם ברך לא תברכנו׳ ויען
בלעם ויאמר אל בלק׳
הלא דברתי אליך לאמר׳
כל אשר ידבר יהוה אתו׳
אעשה׳ ויאמר בלק׳ אל
בלעם לכה נא אקחך אל
מקום אחר אולי יישר׳
בעיני האלהים וקבתו לי׳
משם׳ ויקח בלק את בלעם
ראש הפעור המשקף על פני
הישימון׳ ויאמר בלעם אל
בלק בנה לי כה שבעה׳
מזבחות והכן לי כה שבעה׳
פרים ושבעה אילים׳ ויעש
בלק כאשר אמר בלעם׳
ויעל פר ואיל במזבח׳ ויראה
בלעם כי טוב בעיני יהוה׳
לברך את ישראל׳ ולא הלך
כפעם בפעם לקראת׳
נחשים׳ וישת אל המדבר
פניו׳ וישא בלעם את עיניו
וירא את ישראל שכן׳
לשבטיו׳ ותהי עליו רוח׳

לברך ל׳ ויהי כאשר בלו ברכיהו׳ וירא בלעם כי טוב אל׳ ויעמיד לברך׳ אות ועד נגד בנו עמיד המלך לברך׳ ארב
ויסיגו׳ וישב ויקל ישראל חרונה׳ ויעלו׳ ולישראל׳ ולישראל׳ ל׳ וישמיע יהוה׳ בחן מדין׳ זכר לאברהם׳ לי׳ נקדל׳ ישראל
ישראל׳ אמרי מלעיה׳ מיי׳ וישמיע׳ ובחם עשרים ושלשים׳:

ויישר ב׳ מל׳ אמליקשרב עיני׳ ודאלוש׳ ויישר׳
הדשים׳ בעיני׳ אבשלום׳ ויישר׳ ויישר׳ בעיני׳ המלך׳:

מלכות ג חס ודבשא מ לכ:חמו מאד בשנת מלכמו:
איעצה ב שטו ישמע בקולו ושמה מ נגי הדולך לעמי
ואמרי ולמיחי:ס:

במיש ל ומי נשפוך ברוחך ומי ישוחר הזב וזלמים מדליו במים רבים הכם אנך ביש דיבר ושבולך בשיש מדרוי הרים
באמחל ומים בק עול לפעמיו:ס: וזרעו ל יקר ש ומחוד מלא חורעו במים רבים ומעלי ומרעו ולדרישמו מדזע חזוט לוהדא
ולחיים חזקו ולוח ורע ידרש ארץ:ס:

אלהים וישאמשלו
ויאמר נאם בלעם בנו
בער נאם הגבר שתם עין
נאם שמע אמרי אל אשר
מחזה שדי יחזה נפל וגלוי
עינים מה טבו אהלך
יעקב משכנתיך ישראל
כנחלים נטיו כגנת על יונהר
כאהלים נטע יהוה
כארזים על מים
מדליו יזל ועבמים רבים
וירם מאגג מלכותו ותנשא
אל מוצאו ממצרים
כתעפת ראם לו יאכל
גוים צריו יעצמו ויחסם עצם
וחצו ימחץ כרע שכב
כארי וכלבא מי יקימנו
מברכיך ברוך וארריך
ארור ויחר אף בלק אל
בלעם ויספק את כפיו
ויאמר בלק אל בלעם לקב
אויבי קראתיך והנה ברכת
ברך זה שלש פעמים ועתה
ברח לך אל מקומך אמרתי
כבד אכבדך והנה מנעך
יהוה מכבוד ויאמר בלעם
אל בלק הלא גם אל

מלאכיך אשר שלחת אלי
דברתי לאמר אם יתן לי
בלק מלא ביתו כסף וזהב
לא אוכל לעבר את פי
יהוה לעשות טובה או רעה
מלבי אשר ידבר יהוה אתו
אדבר ועתה הנני הולך
לעמי לכה איעצך אשר
יעשה העם הזה לעמך
באחרית הימים וישא
משלו ויאמר נאם בלעם
בן בער ונאם הגבר שתם
העין נאם שמע אמרי
אל ודעת עליון
מחזה שדי יחזה נפל וגלוי
עינים אראנו ולא עתה
אשורנו ולא קרוב דרך
כוכב מיעקב ודרך שבט
מישראל ומחץ פאתי
מואב וקרקר כל בני שת
והיה אדום ירשה שעיר אויביו ישראל
עשה חיל ורדו מיעקב
והאביד שריד מעיר ויראה
את עמלק וישא משלו
ויאמר ראשית גוים עמלק
ואחריתו עדי אבד ויראה

את הקיני וישא משלו
ויאמר איתן מושבך ושים
בסלע קנך כי אם יהיה
לבער קין עד מה אשור
תשבך וישא משלו
ויאמר אוי מי יחיה
משמואל וצים מיד
כתים ועני אשור ועני
עבר וגם הוא עדי אבד
ויסע בלעם וילך וישב
למקמו וגם בלק הלך
לדרכו
וישב ישראל בשטים ויחל
העם לזנות אל בנות מואב
ותקראן לעם לזבחי
אלהיהן ויאכל העם
וישתחוו לאלהיהן
ויצמד ישראל לבעל
פעור ויחר אף יהוה
בישראל ויאמר יהוה אל
משה קח את כל ראשי
העם והוקע אותם ליהוה
נגד השמש ושב חרון
אף יהוה מישראל ויאמר
משה אל שפטי ישראל
הרגו איש אנשיו הנצמדים
לבעל פעור והנה איש

ויראל נאם שמע אמרי אל טוב אל לעם
ומדע עליון חזה; כולב ל יקם ומחי כוכב אל ומחי כוכב:ס:

ויקב זקי רע ומחי ע אורק אשר בבט אשר מוע אשר אש זמיא למקמו בשרה ויד חמדרים גו נכם
אל חנלישה אל העם, ויאוסרוה בבשש:ס: שיקיה ד עדי מה אשר ולשבר עד מחרים ואנה לבעם עמדרים ומחי
לבעם ולא אומר ורע עדי כחד:ס:

מבנ

ולשון ל׳ לשוני פרעה ולשוני עבריה לשוני
משה ולשוני לשון הקדוש ולשון בלעם לשוני
חמואל דיו ולשוני: ס:

חובה ג׳ ב׳ חס׳ ויחד מלאשר חכה אחז המיומת הדסי אפרים שרשים ובש זקוכה בעשב ויב ש לבנ ויחד חוטה
ומת: ס: ג׳ חס בלשון עיפה ושמר וחנך ראבידיב מ שפחות היחנכי חנך לנער על פי דרכו: ס:

מבני ישראל בא ויקרב
אל אחיו את המדינת
לעינ משה ולעינ כל עדת
בני ישראל והמה בכים
פתח אהל מועד וירא
פינחס בן אל עזר בן אהרן
הכהן ויקם מתוך העדה
ויקח רמח בידו ויבא אחר
איש ישראל אל הקבה
ויד קר את שניהם את
איש ישראל ואת האשה
אל קבתה ותעצר המגפה
מעל בני ישראל ויהיו
המתים במגפה ארבעה
ועשרים אלף
וידבר יהוה אל משה לאמר:
פינחס בן אל עזר בן אהרן
הכהן השיב את חמתי
מעל בני ישראל בקנאו
את קנאתי בתוכם ולא
כליתי את בני ישראל
בקנאתי לכן אמר הנני
נתן לו את בריתי שלום
והיתה לו ולזרעו אחריו
ברית כהנת עולם תחת
אשר קנא לאלהיו ויכפר
על בני ישראל: ושם איש

ישראל המכה אשר הכת
את המדינית זמרי בן סלוא
נשיא בית אב לשמעני
ושם האשה המכה המדינית
כזבי בת צור ראש אמות
בית אב במדין הוא
וידבר יהוה אל משה לאמר:
צרור את המדינים והכיתם
אותם כי צררים הם לכם
בנכליהם אשר נכלו לכם
על דבר פעור ועל דבר כזבי
בת נשיא מדין אחותם
המכה ביום המגפה על דבר
פעור: ויהי אחרי המגפה

ויאמר יהוה אל משה ואל
אלעזר בן אהרן הכהן
לאמר: שאו את ראש
כל עדת בני ישראל מבן
עשרים שנה ומעלה
לבית אבתם כל יצא צבא
בישראל: וידבר משה
ואל עזר הכהן אתם
בערבת מואב על ירדן
ירחו לאמר: מבן עשרים
שנה ומעלה כאשר צוה
יהוה את משה ובני

ישראל היצאים מארץ
מצרים: ראובן בכור
ישראל בני ראובן חנוך
משפחת החנכי לפלוא
משפחת הפלאי לחצרן
משפחת החצרני לכרמי
משפחת הכרמי אלה
משפחות הראובני ויהיו
פקדיהם שלשה וארבעים
אלף ושבע מאות ושלשים:
ובני פלוא אליאב: ובני
אליאב נמואל ודתן
ואבירם הוא דתן ואבירם
קרואי העדה אשר הצו
על משה ועל אהרן
בעדת קרח בהצם על
יהוה: ותפתח הארץ את
פיה ותבלע אתם ואת
קרח במות העדה באכל
האש את חמשים ומאתים
איש ויהיו לנס: ובני קרח
לא מתו:
בני שמעון למשפחתם
לנמואל משפחת הנמואלי
לימין משפחת הימיני
ליכין משפחת היכיני
לזרח משפחת הזרחי

ג׳ חס׳ וכל ראש סמ׳ ב׳ דס׳ חד מל׳ וחד חס׳ מל׳ ל׳ ל׳

לשאול משפחת השאולי
אלה משפחת השמעני
שנים ועשרים אלף ומאתים
בני גד למשפחתם
לצפון משפחת הצפוני
לחגי משפחת החגי לשוני
משפחת השוני לאצני
משפחת האצני לעירי
משפחת העירי לארוד
משפחת הארודי לאראלי
משפחת האראלי אלה
משפחת בני גד לפקודיהם
ארבעים אלף וחמש
מאות בני יהודה ער
ואונן ומת ער ואונן בארץ
כנען ויהיו בני יהודה
למשפחתם לשלה
משפחת הזשלני לפרץ
משפחת הפרצי לזרח
משפחת הזרחי ויהיו בני
פרץ לחצרון משפחת
החצרני לחמול משפחת
החמולי אלה משפחת
יהודה לפקודיהם ששה
ושבעים אלף וחמש
מאות בני ששכר
למשפחתם תולע משפחת

חתולעי לפוה משפחת
הפוני לישוב משפחת
הישובי לשמרון משפחת
השמרני אלה משפחת
ששכר לפקודיהם ארבעה
וששים אלף ושלש
מאות בני זבולן
למשפחתם לסרד משפחת
הסרדי לאלון משפחת
האלוני ליחלאל משפחת
היחלאלי אלה משפחת
הזבולני לפקודיהם ששים
אלף וחמש מאות
בני יוסף למשפחתם
מנשה ואפרים בני מנשה
למכיר משפחת המכירי
ומכיר הוליד את גלעד
לגלעד משפחת הגלעדי
אלה בני גלעד איעזר
משפחת האיעזרי לחלק
משפחת החלקי ואשריאל
משפחת האשריאלי ושכם
משפחת השכמי ושמידע
משפחת השמידעי וחפר
משפחת החפרי וצלפחד
בן חפר לא היו בנים כי
אם בנות ושם בנות

ותהלה בני גד ירעואל ויטאל אחלבמה שמל
צב עון עבד ישון שומלי אחרן אמרי מרי
בוכפר שרחמדיעון קדמי דמתפ ראלה בני בנימן:

בני יששכר בטע בעוג בעונ וששכי רן בפרלמ:
הזבולני אלה משפחת ושפט אחרון אלישל
ומיוכאלון:

אלה בני בנימן לפקודיהם
אפריון אשרי:

ובלחדי בן חפר מחלה ונעה חגלה ומלכה ומרינה בתמנה מחלה ולבנה ומרינה בתמנה
מלכה ומרינה בתמנה מחלון • וקחבבר אליעזר ומרון מחלה נעה וחגלה ומלכה ומרינה ותרצה
מחלה ומרינה ותרצה ומלכה ומרינה ונעה שמו מחלון:

לשון ב׳ קטיע שרשמיו ת״ו ואלף ויודו שרידו חסר
ואלף: וב׳ ואלף חסישות ושרשתו ז׳ ומב׳ דיסבלימה:

לאלוה א׳ לאלוה וסולדן הארקן ולבנטמסו אנשוה לאלוה והמלי לא יקפו לאלוה: ושתי ג׳ ראש פסוקיו שם
הבורה והמלי ושם אחיו הבל ואשר אל ואחיו אלקבר ושם אישו ישראל ושם הראשון ושם אשתו עמדים ושם ה
הבורון לסגנו ושם אשת שאול ושם הראש שבלו ושם אשתו אבישור ושם הראש אלמלך:

ב׳ חוד מל׳ חוד חס׳

ד׳

בטע׳

ל׳

ל׳

ג׳

ל׳

ל׳

ל

אֲבִינוּ מֵת בַּמִּדְבָּר וְהוּא
לֹא הָיָה בְּתוֹךְ הָעֵדָה
הַנֹּעָרִים עַל יְהוָה בַּעֲדַת
קֹרַח כִּי בְחֶטְאוֹ מֵת וּבָנִים
לֹא הָיוּ לוֹ לָמָּה יִגָּרַע שֵׁם
אָבִינוּ מִתּוֹךְ מִשְׁפַּחְתּוֹ
כִּי אֵין לוֹ בֵּן תֶּן לָנוּ אֲחֻזָּה
בְּתוֹךְ אֲחֵי אָבִינוּ וַיַּקְרֵב
מֹשֶׁה אֶת מִשְׁפָּטָן לִפְנֵי
יְהוָה׃ וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃
כֵּן בְּנוֹת צְלָפְחָד דֹּבְרֹת
נָתוֹן תִּתֵּן לָהֶם אֲחֻזַּת
נַחֲלָה בְּתוֹךְ אֲחִי אֲבִיהֶם
וְהַעֲבַרְתָּ אֶת נַחֲלַת
אֲבִיהֶן לָהֶן׃ וְאֶל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לֵאמֹר
אִישׁ כִּי יָמוּת וּבֵן אֵין לוֹ
וְהַעֲבַרְתֶּם אֶת נַחֲלָתוֹ לְבִתּוֹ׃ וְאִם אֵין
לוֹ בַּת וּנְתַתֶּם אֶת נַחֲלָתוֹ לְאַחָיו
וְאִם אֵין לוֹ אַחִים וּנְתַתֶּם אֶת
נַחֲלָתוֹ לַאֲחִי אָבִיו׃ וְאִם אֵין אַחִים
לַאֲבִי וּנְתַתֶּם אֶת נַחֲלָתוֹ
לִשְׁאָרוֹ הַקָּרֹב אֵלָיו מִמִּ
מְּשֻׁפַּחְתּוֹ וְיָרַשׁ אֹתָהּ
וְהָיְתָה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל׃
לְחֻקַּת מִשְׁפָּט כַּאֲשֶׁר

עַיִן יְהוָה אֶת מֹשֶׁה׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל
מֹשֶׁה עֲלֵה אֶל הַר הָעֲבָרִים
הַזֶּה וּרְאֵה אֶת הָאָרֶץ
אֲשֶׁר נָתַתִּי לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל׃
וְרָאִיתָהּ אֹתָהּ וְנֶאֱסַפְתָּ
אֶל עַמֶּיךָ גַּם אָתָּה׃
כַּאֲשֶׁר נֶאֱסַף אַהֲרֹן
אָחִיךָ׃ כַּאֲשֶׁר מְרִיתֶם פִּי
בְּמִדְבַּר צִן בִּמְרִיבַת׃
הָעֵדָה לְהַקְדִּישֵׁנִי בַּמַּיִם
לְעֵינֵיהֶם הֵם מֵי מְרִיבַת
קָדֵשׁ מִדְבַּר צִן׃
וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל יְהוָה׃
לֵאמֹר׃ יִפְקֹד יְהוָה אֱלֹהֵי
הָרוּחֹת לְכָל בָּשָׂר אִישׁ׃
עַל הָעֵדָה אֲשֶׁר יֵצֵא
לְפָנֵיהֶם וַאֲשֶׁר יָבֹא לְפָנֵיהֶם
וַאֲשֶׁר יוֹצִיאֵם וַאֲשֶׁר
יְבִיאֵם וְלֹא תִהְיֶה עֲדַת
יְהוָה כַּצֹּאן אֲשֶׁר אֵין לָהֶם
רֹעֶה׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל
מֹשֶׁה קַח לְךָ אֶת יְהוֹשֻׁעַ
בִּן נוּן אִישׁ אֲשֶׁר רוּחַ בּוֹ׃
וְסָמַכְתָּ אֶת יָדְךָ עָלָיו׃
וְהַעֲמַדְתָּ אֹתוֹ לִפְנֵי׃
אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְלִפְנֵי כָּל

הָעֵדָה וְצִוִּיתָה אֹתוֹ לְעֵינֵיהֶם׃
וְנָתַתָּה מֵהוֹדְךָ
עָלָיו לְמַעַן יִשְׁמְעוּ כָּל
עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וְלִפְנֵי
אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן יַעֲמֹד וְשָׁאַל
לוֹ בְּמִשְׁפַּט הָאוּרִים לִפְנֵי
יְהוָה עַל פִּיו יֵצְאוּ וְעַל פִּיו
יָבֹאוּ הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אִתּוֹ וְכָל הָעֵדָה׃ וַיַּעַשׂ
מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֹתוֹ וַיִּקַּח אֶת יְהוֹשֻׁעַ
וַיַּעֲמִדֵהוּ לִפְנֵי אֶלְעָזָר
הַכֹּהֵן וְלִפְנֵי כָּל הָעֵדָה׃
וַיִּסְמֹךְ אֶת יָדָיו עָלָיו
וַיְצַוֵּהוּ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה
בְּיַד מֹשֶׁה׃
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃
צַו אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
אֲלֵהֶם אֶת קָרְבָּנִי לַחְמִי
לְאִשַּׁי רֵיחַ נִיחֹחִי תִּשְׁמְרוּ
לְהַקְרִיב לִי בְּמוֹעֲדוֹ׃
וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשֶּׁה
אֲשֶׁר תַּקְרִיבוּ לַיהוָה׃
כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם
שְׁנַיִם לַיּוֹם עֹלָה תָמִיד׃
אֶת הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה
בַּבֹּקֶר וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי

בשמן ו׳ רפ׳ ועשרון סולת ועשרון ואפה סולת וחצי לוג ויין לנסך את הרביעית מסך ויין עבור שיר ששה חדשים בשמן
הלוגי ויסים בראשם קדינו: ס: הרעשיות ב׳ חדשים וחדש מל עולת תמיד ונמיד הבקרים ויבי הבקרים הרעשרות: ס:

עולת תמיד ל׳ עולת ונמיד לדרומכם עולת ונמיד
ה עשויות ועשר אזל ויכבש ואת המטה חדראחיקן
עולת ונמיד: ס:

תעשה ביום הערבים: ש
ועשירית האיפה סלת ל
למנחה בלולה בשמן ש
פתות רבע ההין: עלת
תמיד העשויה בהר סיני
לריח ניחח אשה ליהוה: ש
ונסכיהם חצי ההין יהיה
לפר ושלשת ההין לאיל
ורביעת ההין לכבש יין
זאת עלת חדש בחדשו
לחדשי השנה: ושעיר ש
עזים אחד לחטאת ליהוה
על עלת התמיד יעשה
ונסכו: ובחדש
הראשון בארבעה עשר
יום לחדש פסח ליהוה: ש
ובחמשה עשר יום לחדש
חג שבעת ימים מצות
יאכל: ביום הראשון מקרא
קדש כל מלאכת עבדה
לא תעשו: והקרבתם
אשה עלה ליהוה פרים
בני בקר שנים ואיל אחד
ושבעה כבשים בני שנה
תמימם יהיו לכם: ומנחתם
סלת בלולה בשמן ש
שלשה עשרנים לפר ש
ושני עשרנים לאיל ש
תעשו: עשרון עשרון

לאיל האחד: ועשרון ש
עשרון סלת מנחה בלולה
בשמן לכבש האחד עלה
ריח ניחח אשה ליהוה: ש
ונסכיהם חצי ההין יהיה
לפרו ושלישת ההין לאיל
ורביעת ההין לכבש יין
זאת עלת חדש בחדשו
לחדש השנה: ושעיר ש
עזים אחד לחטאת ליהוה
על עלת התמיד יעשה
ונסכו: ובחדש
הראשון בארבעה עשר
יום לחדש פסח ליהוה: ש
ובחמשה עשר יום לחדש
חג שבעת ימים מצות
יאכל: ביום הראשון מקרא
קדש כל מלאכת עבדה
לא תעשו: והקרבתם
אשה עלה ליהוה פרים
בני בקר שנים ואיל אחד
ושבעה כבשים בני שנה
תמימם יהיו לכם: ומנחתם
סלת בלולה בשמן ש
שלשה עשרנים לפר ש
ושני עשרנים לאיל ש
תעשו: עשרון עשרון

תעשה לכבש האחד ל
לשבעת הכבשים: ושעיר
חטאת אחד לכפר עליכם
מלבד עלת הבקר אשר
לעלת התמיד תעשו את
אלה: כאלה תעשו ליום
שבעת ימים לחם אשה
ריח ניחח ליהוה על עלת
התמיד יעשה ונסכו: וביום
השבעי מקרא קדש ש
יהיה לכם כל מלאכת ש
עבדה לא תעשו:
וביום הבכורים
בהקריבכם מנחה חדשה
ליהוה בשבעתיכם מקרא
קדש יהיה לכם כל מלאכת
עבדה לא תעשו: והקרבתם
עלה לריח ניחח ליהוה ש
פרים בני בקר שנים איל
אחד שבעה כבשים בני
שנה: ומנחתם סלת בלולה
בשמן שלשה עשרנים ש
לפר האחד שני עשרנים
לאיל האחד: עשרון ש
עשרון לכבש האחד ש
לשבעת הכבשים: שעיר
עזים אחד לכפר עליכם:

מעשה ובמל ג׳ מעשרונאל אות שבשנה ומשקה
ובהמשה עשרונים שבשלשים מעשרונאל:

לחדשי השנה ב׳ ראשון הוא לכם לחדשי חדשיכם זאת עלת חדש בחדשו: ס: ובראשון ראשיכם ב׳ ותקריבו
עלה לה׳ וביום שמחתכם: ס: שלחן ג׳ מל באלה תעשו לחגי ועשו אזל הבכר ויבכר ראוכם ויבכר לחגי ומרשיבכם
ושמחתם ובחגיכם: ס:

ופסח ושבועות בכשרו בכורים שבעות
בכשרו ובולם בכשרו בני שנה: ס:

ר"ר בקר: ד׳ והקרבתם על חלחם ואחד אם מעמי הארץ יאש שמה ובעשור: ס: עשרון עשרון ג׳ פסח
ובכורים ובעשור: ס: בכורים כפורים שעדל וכולם ושעיר: ס: יאש שנה ועשרונם עלה ובולם והקרבתם
עלה: ס:

מלבד עלת התמיד ומנחתו
תעשו תמימם יהיו לכם
ונסכיהם:
וביום הראשון מקרא קדש יהיה
לכם כל מלאכת עבדה לא
תעשו יום תרועה יהיה
לכם: ועשיתם עלה לריח
ניחח ליהוה פר בן בקר אחד
איל אחד כבשים בני שנה
שבעה תמימם: ומנחתם
סלת בלולה בשמן שלשה
עשרנים לפר שני עשרנים
לאיל: ועשרון אחד לכבש
האחד לשבעת הכבשים:
ושעיר עזים אחד חטאת
לכפר עליכם: מלבד עלת
החדש ומנחתה ועלת
התמיד ומנחתה ונסכיהם
כמשפטם לריח אשה
ליהוה: וביום
הראשון מקרא קדש יהיה
לכם כל מלאכת עבדה לא
תעשו: ועשיתם עלה לריח
ניחח ליהוה פר בן בקר אחד
איל אחד כבשים בני שנה
שבעה תמימם יהיו לכם:
ומנחתם סלת בלולה בשמן
שלשה עשרנים לפר האחד
לשלשה עשרנים לאיל אחד
ועשרון לכבש האחד לשבעת
הכבשים: ושעיר עזים
אחד חטאת מלבד
עלת התמיד ומנחתה ונסכיהם:
ביום השני פרים בני בקר שנים עשר
אילם שנים כבשים בני
שנה ארבעה עשר תמימם:
ומנחתם ונסכיהם לפרים
לאילם ולכבשים במספרם
כמשפט: ושעיר חטאת
אחד מלבד עלת התמיד
ומנחתה ונסכה:
וביום השלישי פרים עשתי עשר
אילם שנים כבשים בני
שנה ארבעה עשר תמימם:
ומנחתם ונסכיהם לפרים
לאילם ולכבשים במספרם
כמשפט: ושעיר חטאת
אחד מלבד עלת התמיד
ומנחתה ונסכה:
וביום הרביעי פרים
עשרה אילם שנים כבשים
בני שנה ארבעה עשר
תמימם: ומנחתם ונסכיהם
לפרים לאילם ולכבשים
במספרם כמשפט: ושעיר
עזים אחד חטאת מלבד
עלת התמיד ומנחתה:

ד׳ בעינ׳
ג׳ בעינ׳
ד׳ וכל יטיו עש דטות בל א
ג׳ סוף פסוק
ג׳ ראש פסוק
ד׳ בטע
ג׳ ראש פסוק
ד׳ בקור בתור
ד׳ וכל אשה ריחמחח ריבוחסין

ועשרון: ד׳ כל הכ׳ הכל ועשרון ועשרון דהה אשר ועשרון דהבראשי ראש אל מזאן ואזן ודן ראש שנה ובחמישה
עשר יום: ס: פרים בני בקר ל׳ בניאמירחד שיכם ובחדש ודראשון יביום הבכורים ובחמשה עשר עשרי בטיבח שלא

ועשרון עשרון: ב׳ ובראשי חד שיכם ובחמישה
עשר יום: ס: שלשה עשרים בבטע פסחוחוא: ס:

ונסכה׃ וביום החמישי
פרים תשעה אילם שנים
כבשים בני שנה ארבעה
עשר תמימם׃ ומנחתם ונסכיהם
לפרים לאילם ולכבשים
במספרם כמשפט׃ ושעיר
חטאת אחד מלבד עלת
התמיד ומנחתה ונסכה׃

וביום הששי פרים
שמנה אילם שנים כבשים
בני שנה ארבעה עשר
תמימם׃ ומנחתם ונסכיהם
לפרים לאילם ולכבשים׃
במספרם כמשפט׃ ושעיר
חטאת אחד מלבד עלת
התמיד מנחתה ונסכיה׃

וביום השבי עפרים שבעה
אילם שנים כבשים בני שנה
ארבעה עשר תמימם׃ ומנחתם
ונסכהם לפרים לאילם
ולכבשים במספרם כמשפטם
ושעיר חטאת אחד מלבד
עלת התמיד מנחתה ונסכה׃

ביום השמיני עצרת תהיה
לכם כל מלאכת עבודה לא
תעשו׃ והקרבתם עלה
אשה ריח ניחח לה׳ פר

אחד איל אחד כבשים בני שנה
שבעה תמימם׃ מנחתם ונסכיהם
לפר לאיל ולכבשים במספרם
כמשפט׃ ושעיר חטאת אחד
מלבד עלת התמיד ומנחתה
ונסכה׃ אלה תעשו לה׳ בחגיכם
במועדיכם לבד מנדריכם
ונדבותיכם לעלתיכם ולמנחתיכם
ולנסכיכם ולשלמיכם׃ ואמר
משה אל בני ישראל ככל אשר
צוה ה׳ את משה׃ ויאמר
ונדבר משה אל ראשי המטות
לבני ישראל לאמר זה הדבר
אשר צוה ה׳ איש כי ידר
נדר לה׳ או השבע שבעה
לאסר אסר על נפשו לא
יחל דברו ככל היצא מפיו
יעשה׃ ואשה כי תדר נדר
לה׳ ואסרה אסר בבית
אביה בנעריה׃ ושמע אביה
את נדרה ואסרה אשר אסרה
על נפשה והחרישו לה אביה
וקמו כל נדריה וכל אסר
אשר אסרה על נפשה יקום׃
ואם הניא אביה אתה ביום
שמעו כל נדריה ואסריה
אשר אסרה על נפשה לא
יקום וה׳ סלח לה כי הניא
אביה אתה׃ ואם היות תהיה

לאיש ונדריה עליה או מבטא
שפתיה אשר אסרה על נפשה׃
ושמע איש בו ביום שמעו
והחרישו לה וקמו נדריה ואסריה
אשר אסרה על נפשה יקומו׃
ואם ביום שמעו איש ויניא
אותה והפר את נדרה אשר
עליה ואת מבטא שפתיה
אשר אסרה על נפשה לא תקוים
וסלח לה׳ כי הניא אותה׃ ונדר אלמנה וגרושה
כל אשר אסרה על נפשה יקום
עליה׃ ואם בית איש התה נדרה
או אסרה אסר על נפשה׃
בשבעה׃ ושמע איש והחרישו
לה׳ לא הניאה אותה וקמו כל
נדריה וכל אסר אשר אסרה
על נפשה יקום׃ ואם הפר
יפר אתם אי שה ביום שמעו
כל מוצא שפתיה לנדריה
ולאסר נפשה לא יקום איש
הפרם ויהוה סלח לה׃ כל נדר
וכל שבעת אסר לענת נפש
איש יכיל קימו ואיש יפר׃
ואם החרש יחרישנה לה איש
מיום אל יום ויקים את כל
נדריה או את כל אסריה
אשר עליה הקים אתם כי
החרש לה ביום שמעו׃
ואם הפר יפר אתם אחרי

עמיך ג׳ מל בסוד ויאויסן אוסד גיסי גיסי ר׳
ולזכל בחדרי אשרי אוסד עלוי: ס׳:

ויהיו יאו רפ׳ דם ואמרים קיימי לאות עלמדין ובני אלה מכשלים לפנך כל האנשים לפנך מדיים בטים וחוכר
לבמשך באשיריך כמנו: ס׳: ואוכ׳ בלעגר ג׳ ואוכ׳ בלעגר בובעור ווכבוי לאוכ מגרשיוד: ס׳:

שמעו ונשא את ענה אלה
החקים אשר ענה יתוה אתי
משה ביום אשר לאשתו ביוצא
לבתו בנעריה בית אביה

ויבר יתוה אל משה לאמר:
נקם נקמת בני ישראל מאת
המדינים אחר תאסף אל
עמיך ויבר משה אל העם
לאמר החלצו מאתכם אנשים
לצבא ויהיו על מדין לתת נקמת
יתוה במדין: אלף למטה אלף
למטה לכל מטות ישראל
תשלחו לצבא: ויסרו
מאלפי ישראל אלף למטה
שנים עשר אלף חלוצי צבא:
וישלח אתם משה אלף
למטה לצבא אתם ואת
פינחס בן אלעזר הכהן לצבא
וכלי הקדש וחצצרות התרועה
בידו: ויצבאו על מדין כאשר
צוה יתוה את משה ויהרגו כל
זכר: ואת מלכי מדין הרגו
על חלליהם את אוי ואת
רקם ואת צור ואת חור ואת
רבע חמשת מלכי מדין ואת
בלעם בן בעור הרגו בחרב:
וישבו בני ישראל את נשי
מדין ואת טפם ואת כל

ואת הבקר ל׳ אך אוכ׳ הזהב ואוכ׳ הכסף ואוכ׳ הכסף
המדשבב פראוסטו מיכב ויקרה קדשע אוכעבגבן זרוד
ואוכהכסף הנ שלמיכל אמרל: ס׳:

ביום השלישי ובים השבעי
אתם ושביכם: ובל בגד ובל
כלי עור ובל מעשה עזים וכל
כלי עץ תתחטאו:
ויאמר אלעזר הכהן אל
אנשי הצבא הבאים למלחמה
זאת חקת התורה אשר צוה
יתוה את משה: אך את הזהב
ואת הכסף את הנחשת את
הברזל את הבדיל ואת
העפרת: כל דבר אשר יבא באש
תעבירו באש וטהר אך במי
נדה יתחטא וכל אשר לא יבא
באש תעבירו במים: וכבסתם
בגדיכם ביום השבעי וטהרתם
ואחר תבאו אל המחנה:
ויאמר יתוה אל משה לאמר:
שא את ראש מלקוח
השבי באדם ובבהמה
אתה ואלעזר הכהן וראשי
אבות העדה: והעדת את
המלקוח בין תפשו
המלחמה היצאים לצבא
וביובלה עדה והרמתם
מכס ליתוה מאת אנשי
המלחמה היצאים לצבא
אחד נפש מחמש המאות
מן האדם ומן הבקר ומן
החמרים ומן הצאן:

ובל מעשה ג׳ וכל בגד וכל כלי עור וכל מעשה
ושחמר חקת עמדי וכל מעשה בחל אחאב
וכל מעשה וכקסו: ס׳

ויטהרו כמ׳ ב׳ ובבמוכם בגדיכם ודיקדתי עליכם:
במי ה׳ ומחזרתי ומחזטא על אשר מעלכם במי ומרדין
ומדבוחי בבמי כפר: ס׳:

מִמֶּךָּ עִיתָם תִּקָּחוּ וְנַתַּתָּה
לְאֵל עֹזֵר הַכֹּהֲנִים וּתְרוּמַת
יְהוָה וּמִמַּחֲצִת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל תִּקָּחוּ אַחֲרֵי אָחוּ
מִן הַחֲמִשִּׁים מִן הָאַרְסְמִן
הַבָּקָר מִן הַחֲמֹרִים וּמִן
הַצֹּאן מִכָּל הַבְּהֵמָה
וְנָתַתָּה אֹתָם לַלְוִיִּם שֹׁמְרֵי
מִשְׁמֶרֶת מִשְׁכַּן יְהוָה
וַיַּעֲשׂ מֹשֶׁה וְאֶל עֹזֵר הַכֹּהֵן
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת
מֹשֶׁה וַיְהִי הַמְּלֻקָּט אֲשֶׁר
הֵבִיא אֲשֶׁר בְּזוּז עַם הַצָּבָא
צֹאן שֵׁשׁ מֵאוֹת אֶלֶף
וְשִׁבְעִים אֶלֶף וַחֲמֵשֶׁת
אֲלָפִים וּבָקָר שְׁנַיִם
וְשִׁבְעִים אֶלֶף וַחֲמֹרִים
אֶחָד וְשִׁשִּׁים אֶלֶף וְנֶפֶשׁ
אָדָם מִן הַנָּשִׁים אֲשֶׁר לֹא
יָדְעוּ מִשְׁכַּב זָכָר כָּל נֶפֶשׁ
שְׁנַיִם וְשִׁשִּׁים אֶלֶף
וַתְּהִי הַמַּחֲצִית חֵלֶק
הַיֹּצְאִים בַּצָּבָא מִסְפַּר
הַצֹּאן שֵׁשׁ מֵאוֹת אֶלֶף
וְשִׁבְעָה שְׁלֹשִׁים אֶלֶף וְשִׁבְעַת
אֲלָפִים וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת וַיְהִי
הַמֶּכֶס לַיהוָה מִן הַצֹּאן

שֵׁשׁ מֵאוֹת חֲמִשָּׁה וְשִׁבְעִים
וְהַבָּקָר שְׁנַיִם וְשִׁבְעִים
אֶלֶף וּמִכְסָם לַיהוָה שְׁנַיִם
וְשִׁבְעִים וַחֲמֵשֶׁת שְׁלֹשִׁים
אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת וּמִכְסָם
לַיהוָה אֶחָד וְשִׁשִּׁים
וְנֶפֶשׁ אָדָם שְׁלֹשֶׁת עָשָׂר
אֶלֶף וּמִכְסָם לַיהוָה שְׁנַיִם
וְשִׁלְשִׁים נֶפֶשׁ וַיִּתֶּן מֹשֶׁה
אֶת מֶכֶס תְּרוּמַת יְהוָה
לְאֶל עָזֵר הַכֹּהֵן כַּאֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה
וּמִמַּחֲצִית בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר חָצָה מֹשֶׁה מִן הָאֲנָשִׁים
הַצֹּבְאִים וַתְּהִי מַחֲצִת
הָעֵדָה מִן הַצֹּאן שְׁלֹשׁ
מֵאוֹת אֶלֶף וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף
שִׁבְעַת אֲלָפִים וַחֲמֵשׁ
מֵאוֹת וּבָקָר שִׁשָּׁה
וְשִׁשִּׁים אֶלֶף וַחֲמֹרִים
שְׁלֹשִׁים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ
מֵאוֹת וְנֶפֶשׁ אָדָם שִׁשָּׁה
עָשָׂר אֶלֶף וַיִּקַּח מֹשֶׁה
מִמַּחֲצִת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת
הָאֶחָד מִן הַחֲמִשִּׁים
מִן הָאָדָם וּמִן הַבְּהֵמָה וַיִּתֵּן
אֹתָם לַלְוִיִּם שֹׁמְרֵי מִשְׁמֶרֶת

מִשְׁכַּן יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה אֶת מֹשֶׁה וַיִּקְרְבוּ
אֵלָיו הַפְּקֻדִים אֲשֶׁר
לְאַלְפֵי הַצָּבָא שָׂרֵי
הָאֲלָפִים וְשָׂרֵי הַמֵּאוֹת
וַיֹּאמְרוּ אֶל מֹשֶׁה עֲבָדֶיךָ
נָשְׂאוּ אֶת רֹאשׁ אַנְשֵׁי
הַמִّלְחָמָה אֲשֶׁר בְּיָדֵנוּ וְלֹא
נִפְקַד מִמֶּנּוּ אִישׁ וְנַקְרֵב
אֶת קָרְבַּן יְהוָה אִישׁ אֲשֶׁר
מָצָא כְלִי זָהָב אֶצְעָדָה
וְצָמִיד טַבַּעַת עָגִיל וְכוּמָז
לְכַפֵּר עַל נַפְשֹׁתֵינוּ לִפְנֵי
יְהוָה וַיִּקַּח מֹשֶׁה וְאֶלְעָזָר
הַכֹּהֵן אֶת הַזָّהָב מֵאִתָּם כָּל
כְּלִי מַעֲשֶׂה וַיְהִי כָל זְהַב
הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר הֵרִימוּ
לַיהוָה שִׁשָּׁה עָשָׂר אֶלֶף
שְׁבַע מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים
שֶׁקֶל מֵאֵת שָׂרֵי הָאֲלָפִים
וּמֵאֵת שָׂרֵי הַמֵּאוֹת אֲנָשִׁי
הַצָּבָא בַּזּוּז אִישׁ לוֹ וַיִּקַּח
מֹשֶׁה וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן אֶת
הַזָّהָב מֵאֵת שָׂרֵי הָאֲלָפִים
וְהַמֵּאוֹת וַיָּבִיאוּ אֹתוֹ אֶל
אֹהֶל מוֹעֵד זִכָּרוֹן לִבְנֵי
יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי יְהוָה

ומקנה ג׳ אבי ישב אוהל ומקנה ומקנה
יעב ושדי כי רבוש ומקנה׳ ס׳

ולמה ה׳ ראש פסוק ולמה וכנאון אוב לבבכם ולמה לא שמעו ולמה מי יחס הוצאותי
ולמה ה׳ ושבו בני בחלה׳ ס׳ ולעבדיך ג׳ למהי אעמוד לי ולעבדיך ולעבדיך מקנה מה חטאותי לך ולעבדיך׳ ס׳

ומקנה רב חיה לבעראובן
ולבמנר עצום מאד וראו
את הארץ יעזר ואת הארץ
גלעד והנה המקום מקום
מקנה ובראו במדבר ובני
ראובן ואמרו אל משה׳
ואל אלעזר הכהן ואל נשיאי
העדה לאמר׳ עטרות
וריבון ועדר ונמרה וחשבון
ואלעלה ושבם ונבו ובעון
הארץ אשר הכה יהוה
לפני עדת ישראל ארץ
מקנה הוא ולעבדיך מקנה׳
ויאמרו אם
מצאנו חן בעיניך יתן את
הארץ הזאת לעבדיך
לאחוזה אל תעברנו את
הירדן׳ ויאמר משה לבני
גד ולבני ראובן האחיכם
יבאו למלחמה ואתם
תשבו פה׳ ולמה תניאון
את לב בני ישראל מעבר
אל הארץ אשר נתן להם
יהוה׳ כה עשו אבותיכם
בשלחי אתם מקדש
ברנע לראות את הארץ׳
ויעלו עד נחל אשכול וירא

אתה ארץ ונגיאו את לבב
בני ישראל לבלתי בא אל
הארץ אשר נתן להם יהוה׳
ויחר אף יהוה ביום ההוא
וישבע לאמר׳ אם יראו
האנשים העלים ממצרים
מבן עשרים שנה ומעלה
את האדמה אשר נשבעתי
לאברהם ליצחק וליעקב
כי לא מלאו אחרי׳ בלתי
כלב בן יפנה הקני ויהושע
בן נון כי מלאו אחרי יהוה׳
ויחר אף יהוה בישראל
ויעם במדבר ארבעים
שנה עד תם כל הדור׳ הרע עשה
חר עבעיני יהוה׳ והנה
קמתם תחת אבתיכם תרבות
אנשים חטאים לספות
עוד על חרון אף יהוה אל
ישראל׳ כי תשובון מאחריו
ויסף עוד להניחו במדבר׳
ושחתם לכל העם הזה׳
ויגשו אליו ויאמרו׳
גדרת צאן נבנה למקננו
פה וערים לטפנו׳ ואנחנו
נחלץ חשים לפני בני ישראל
עד אשר אם הביאנם אל

מקומם ונשב הטפנו בערי
המבצר מפני ישבי הארץ׳
לא נשוב אל בתינו עד
התנחל בני ישראל איש
נחלתו׳ כי לא ננחל אתם
מעבר לירדן והלאה כי
בא נחלתנו אלינו מעבר
הירדן מזרחה׳
ויאמר אליהם משה אם
תעשון את הדבר הזה אם
תחלצו לפני יהוה למלחמה׳
ועבר לכם כל חלוץ את
הירדן לפני יהוה עד הורישו
אתאיביו מפניו׳ ונכבש
הארץ לפני יהוה ואחר
תשבו והייתם נקיים מיהוה
ומי ישראל והיתה הארץ
הזאת לכם לאחזה לפני
יהוה׳ ואם לא תעשון כן
הנה חטאתם ליהוה ודעו
חטאתכם אשר תמצא
אתכם׳ בנו לכם ערים
לטפכם וגדרת לצאנכם
והיוצא מפיכם תעשו׳
ויאמר בני גד ובני ראובן אל
משה לאמר עבדיך יעשו
כאשר אדני מצוה׳ טפנו

אל ישראל׳ שלחו הבעי היקבעי רשבעי רשבעי וחנה קמחנה׳ שמעון פלשתים נמי לפראלוה
ח זנשים מ לאנכי׳ ס׳ וכל משחתיך לימלך דכוסר ב׳ כל א׳ ויאמר טבן אל ידיד׳ ס׳

אלמקדשתי ב׳ עבי אשר אם הבי אנוש ולקחתי עמיה והבי אוש
אלמקדמתי׳ ומי שרי אל ב׳ ודרוסר נקרים מלים נבבי מר עשו׳ ס׳ ס׳

נשונו מקננו וכל בחמתנו׃
והיו ששם בערוה גלעד׃
ועברו עברו כל חלוץ
עבא לפני יהוה למלחמה
כאשר אדנו דבר ויצו לחם
משה את אל עדרחכן ואת
יהושע בנון ואת ראשי
אבות המטות לבני ישראל׃
ויאמר משה אלהם אם
יעברו בני גד ובני ראובן
אתכם את הירדן כל חלוץ
למלחמה לפני יהוה
ונכבשה הארץ לפנכם׃
ונתתם להם את ארץ
הגלעד לאחזה׃ ואם לא
יעברו חלוצים אתכם
ונאחזו בתוככם בארץ
כנען׃ ויענו בני גד ובני
ראובן לאמר את אשר דבר
יהוה אל עבדיך כן נעשה׃
נחנו נעבר חלוצים לפני
יהוה ארצה כנען ואתנו
אחזת נחלתנו מעבר
לירדן׃ ויתן להם משה
לבני גד ולבני ראובן ולחצי
שבט מנשה בן יוסף את
ממלכת סיחון מלך

חאמרי ואת ממלכת עוג
מלך הבשן הארץ לעריה
בגבלת ערי הארץ סביב׃
ויבנו בני גד את דיבון ואת
עטרות ואת ערער׃ ואת
עטרת שופן ואת יעזר׃
ויגבהה׃ ואת בית נמרה
ואת בית הרן ערי מבצר
וגדרת צאן׃ ובני ראובן בנו
את חשבון ואת אלעלא
ואת קריתים׃ ואת נבו ואת
בעל מעון מוסבות שם׃
ואת שבמה ויקרא ובשמת
את שמות הערים אשר
בנו׃ וילכו בני מכיר בן מנשה
גלעדה וילכדה׃ ויורש את
האמרי אשר בה׃ ויתן משה
את הגלעד למכיר בן
מנשה׃ וישב בה׃ ואיר בן
מנשה הלך וילכד את
חותיהם׃ ויקרא אתן חות
יאיר׃ ונבח הלך וילכד את
קנת ואת בנתיה׃ ויקרא לה
נבח בשמו׃

אלה מסעי בני ישראל
אשר יצאו מארץ מצרים
לצבאתם ביד משה ואהרן׃

ויכתב משה את מוצאיהם
למסעיהם על פי יהוה
ואלה מסעיהם למוצאיהם
ויסעו מרעמסס בחדש
הראשון בחמשה עשר
יום לחדש הראשון
ממחרת הפסח יצאו בני
ישראל ביד רמה לעיני כל
מצרים׃ ומצרים מקברים
את אשר הכה יהוה בהם
כל בכור ובאלהיהם עשה
יהוה שפטים׃ ויסעו בני
ישראל מרעמסס ויחנו
בסכת׃ ויסעו מסכת ויחנו
באתם אשר בקצה המדבר׃
ויסעו מאתם ויסב על פי
החירת אשר על פני בעל
צפון ויחנו לפני מגדל׃ ויסעו
מפני החירת ויעברו בתוך
הים המדברה וילכו דרך
שלשת ימים במדבר אתם
ויחנו במרה׃ ויסעו ממרה
ויבאו אילמה ובאילם
שתים עשרה עינת מים
ושבעים תמרים ויחנו שם׃
ויסעו מאילם ויחנו על ים
סוף׃ ויסעו מים סוף ויחנו

במדברסיו ויסעו ממדבר
סיון ויחנו בדפקה ויסעו
מדפקה ויחנו באלוש
ויסעו מאלוש ויחנו ברפידים
ולא היה שם מים לעם
לשתות ויסעו מרפידים
ויחנו במדברסיני ויסעו
ממדברסיני ויחנו בקברת
התאוה ויסעו מקברת
התאוה ויחנו בחצרות
ויסעו מחצרות ויחנו
ברתמה ויסעו מרתמה
ויחנו בסמן פרץ ויסעו מרסמן
פרץ ויחנו בלבנה ויסעו
מלבנה ויחנו ברסה
מרסה ויחנו בקהלתה
ויסעו מקהלתה ויחנו בהר
שפר ויסעו מהר שפר
ויחנו בחרדה ויסעו מחרדה
ויחנו במקהלת ויסעו
ממקהלת ויחנו בתחת
ויסעו מתחת ויחנו בתרח
ויסעו מתרח ויחנו במתקה
ויסעו ממתקה ויחנו
בחשמנה ויסעו מחשמנה
ויחנו במסרות ויסעו
ממסרות ויחנו בבני יעקן

ויסעו מבני יעקן ויחנו בחר
הגדגד ויסעו מחר הגדגד
ויחנו ביטבתה ויסעו
מיטבתה ויחנו בעברנה
ויסעו מעברנה ויחנו
בעציון גבר ויסעו מעציון
גבר ויחנו במדבר צן והוא
קדש ויסעו מקדש ויחנו
בהר ההר בקצה ארץ אדום
ויעל אהרן הכהן אל הר
ההר על פי יהוה וימת שם
בשנת האר בעשרים לצאת
בני ישראל מארץ מצרים
בחדש החמישי באחד
לחדש ואהרן בן שלש
ועשרים ומאת שנה במותו בהר
ההר: וישמע
הכנעני מלך ערד והוא
ישב בנגב בארץ כנען
בבא בני ישראל ויסעו
מהר ההר ויחנו בצלמנה
ויסעו מצלמנה ויחנו בפונן
ויסעו מפונן ויחנו באבות
ויסעו מאבות ויחנו בעיי
העברים בגבול מואב
ויסעו מעיים ויחנו בדיבן
גד ויסעו מדיבן גד ויחנו

בעלמן דבלתימה ויסעו
מעלמן דבלתימה ויחנו
בהרי העברים לפני נבו
ויסעו מהרי העברים ויחנו
בערבת מואב על ירדן
ירחו ויחנו על הירדן
מבית הישמת עד אבל
השטים בערבת מואב:
וידבר יהוה אל
משה בערבת מואב על
ירדן ירחו לאמר: דבר
אל בני ישראל ואמרת
אלהם כי אתם עברים את
הירדן אל ארץ כנען
והורשתם את כל ישבי
הארץ מפניכם ואבדתם
את כל משכיתם ואת כל
צלמי מסכתם תאבדו ואת
כל במתם תשמידו
והורשתם את הארץ
וישבתם בה כי לכם נתתי
את הארץ לרשת אתה:
והתנחלתם את הארץ
בגורל למשפחתיכם לרב
תרבו את נחלתו ולמעט
תמעיט את נחלתו אל
אשר יצא לו שמה הגורל

מיט ג חס׳ במדבר בהר ההר ומשה בן מאה
ועשרים שנה ויהי עמוד הענן מלך מיט׳ עד מ׳

ויאמר לא אעשה בעבור ואקדיש בשבוה ואעבור לצאת בני ישראל בשמה ויאבעמ
למלכות ודוד: לצאת ג בהר שור ושלו שני לצאת בני ישראל ויעל אהרן והכהן ויהר בשמונים שנה: ס:

לו׳ והיה למטות אבותיכם׃
יתנחלו׳ ואסליא תורישו׃
אתי ישבי הארץ מפניכם׃
והיה אשר תותירו מהם׃
לשכים בעיניכם ולצנינם׃
בצריכם וצררו אתכם על׃
הארץ אשר אתם ישבים׃
בה׃ והיה כאשר דמיתי׃
לעשות להם אעשה לכם׃

וידבר יהוה אל משה לאמר׃
צו את בני ישראל ואמרת׃
אלהם כי אתם באים׃ אל׃
הארץ כנען זאת הארץ׃
אשר תפל לכם בנחלה׃ ארץ כנען לגבלתיה׃ והיה׃
לכם פאת נגב ממדבר צן׃
על יד׳ ארום והיה לכם׃
גבול נגב מקצה ים המלח׃
קדמה׃ ונסב לכם הגבול׃
מנגב למעלה עקרבים׃
ועבר צנה והיה תוצאתיו׃
מנגב לקדש ברנע ויצא׃
חצר אדר ועבר עצמנה׃
ונסב הגבול מעצמון נחלה׃
מצרים והיו תוצאתיו׃
הימה׃ וגבול ים והיה לכם׃

חים הגדול וגבול והיה׃
לכם גבול ים׃ זה יהיה לכם׃
גבול צפון מן הים הגדל׃
תתאו לכם הר ההר׃ מהר׃
ההר תתאו לבא חמת והיו׃
תוצאת הגבר צדדה׃ ויצא׃
הגבל זפרנה והיו תוצאתיו׃
חצר עינן זה יהיה לכם גבול׃
צפון׃ והתאיתם לכם לגבול׃
קדמה מחצר עינן שפמה׃
וירד הגבל משפם חרבלה׃
מקדם לעין וירד הגבול׃
ומלחה על כתף ים כנרת׃
קדמה׃ וירד הגבול הירדנה׃
והיו תוצאתיו הים המלח׃
זאת תהיה לכם הארץ׃
לגבלתיה סביב׃ ויצו משה׃
את בני ישראל לאמר׃
זאת הארץ אשר תתנחלו׃
אתה בגורל אשר צוה׃
יהוה לתת לתשעת המטות׃
וחצי המטה׃ כי לקחו מטה׃
בני האבות לבית אבתם׃
ומטה בני הגדי לבית׃
אבתם׃ וחצי מטה מנשה׃
לקחו נחלתם׃ שני המטות׃
וחצי המטה לקחו נחלתם׃

מעבר לירדן יריחו קדמה׃
מזרחה׃
וידבר יהוה אל משה לאמר׃
אלה שמות האנשים׃
אשר ינחלו לכם את הארץ׃
אלעזר הכהן ויהושע בן׃
נון׃ ונשיא אחד נשיא אחד׃
מטה תקחו לנחל את׃
הארץ׃ ואלה שמות׃
האנשים למטה יהודה׃
כלב בן יפנה׃ ולמטה בני׃
שמעון שמואל בן׃
עמיהוד׃ למטה בנימן׃
אלידד בן כסלון׃ ולמטה׃
בני דן נשיא בקי בן יגלי׃
לבני יוסף למטה בני מנשה׃
נשיא חניאל בן אפד׃ ולמטה׃
בני אפרים נשיא קמואל׃
בן שפטן׃ ולמטה בני זבולן׃
נשיא אליצפן בן פרנך׃
ולמטה בני יששכר נשיא׃
פלטיאל בן עזן׃ ולמטה בני׃
אשר נשיא אחיהוד בן׃
שלמי׃ ולמטה בני נפתלי׃
נשיא פדהאל בן עמיהוד׃
אלה אשר צוה יהוה לנחל׃
את בני ישראל בארץ כנען׃

פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּעַרְבֹת
מוֹאָב עַל־יַרְדֵּן יְרִחוֹ לֵאמֹר׃
צַו אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנָתְנוּ לַ
לְוִיִּם מִנַּחֲלַת אֲחֻזָּתָם
עָרִים לָשֶׁבֶת וּמִגְרָשׁ תִּ
לְעָרִים סָבִיב תִּתְּנוּ
לַלְוִיִּם וְהָיוּ הָעָרִים לָהֶם
לָשֶׁבֶת וּמִגְרְשֵׁיהֶם יִהְיוּ לְ
לִבְהֵמָתָם וּלְרְכֻשָׁם וּלְכָל
חַיָּתָם׃ וּמִגְרְשֵׁי הָעָרִים
אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לַלְוִיִּם מִקִּיר
הָעִיר וָחוּצָה אֶלֶף אַמָּה
סָבִיב׃ וּמַדְתֶּם מִחוּץ לָעִיר
אֶת־פְּאַת קֵדְמָה אַלְפַיִם
בָּאַמָּה וְאֶת־פְּאַת נֶגֶב
אַלְפַיִם בָּאַמָּה וְאֶת־פְּאַת יָם
אַלְפַיִם בָּאַמָּה וְאֶת־פְּאַת
צָפוֹן אַלְפַיִם בָּאַמָּה וְהָעִיר
בַּתָּוֶךְ זֶה יִהְיֶה לָהֶם מִגְרְשֵׁי
הֶעָרִים׃ וְאֶת הָעָרִים אֲשֶׁר
תִּתְּנוּ לַלְוִיִּם אֶת שֵׁשׁ עָרֵי
הַמִּקְלָט אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לָנֹס
שָׁמָּה הֶרֶצַח וְעַל־אֵלֶּה תִּתְּנוּ
אַרְבָּעִים וּשְׁתַּיִם עִיר׃ כָּל־
הֶעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לַלְוִיִּם
אַרְבָּעִים וּשְׁמֹנֶה עִיר אֹתָן

וְאֶת מִגְרְשֵׁיהֶן׃ וְהָעָרִים
אֲשֶׁר תִּתְּנוּ מֵאֲחֻזַּת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל מֵאֵת הָרַב תַּרְבּוּ
וּמֵאֵת הַמְּעַט תַּמְעִיטוּ׃
אִישׁ כְּפִי נַחֲלָתוֹ אֲשֶׁר יִנְחָלוּ
יִתֵּן מֵעָרָיו לַלְוִיִּם׃
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃
דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
אֲלֵהֶם כִּי אַתֶּם עֹבְרִים אֶת
הַיַּרְדֵּן אַרְצָה כְּנָעַן׃
וְהִקְרִיתֶם לָכֶם עָרִים עָרֵי
מִקְלָט תִּהְיֶינָה לָכֶם וְנָס
שָׁמָּה רֹצֵחַ מַכֵּה נֶפֶשׁ בִּשְׁגָגָה׃
וְהָיוּ לָכֶם הָעָרִים לְמִקְלָט
מִגֹּאֵל וְלֹא יָמוּת הָרֹצֵחַ עַד
עָמְדוֹ לִפְנֵי הָעֵדָה לַמִּשְׁפָּט׃
וְהָעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ שֵׁשׁ
עָרֵי מִקְלָט תִּהְיֶינָה לָכֶם׃
אֶת שֹׁשׁ הָעָרִים תִּתְּנוּ
מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן וְאֶת שֹׁשׁ
הָעָרִים תִּתְּנוּ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן
עָרֵי מִקְלָט תִּהְיֶינָה לְבְנֵי
יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר וְלַתּוֹשָׁב
בְּתוֹכָם תִּהְיֶינָה שֵׁשֶׁת הָעָרִים
הָאֵלֶּה לְמִקְלָט לָנוּס שָׁמָּה
כָּל־מַכֵּה נֶפֶשׁ בִּשְׁגָגָה׃ וְאִם
בְּכְלִי בַרְזֶל הִכָּהוּ וַיָּמֹת רֹצֵחַ

הוּא מוֹת יוּמַת הָרֹצֵחַ׃ וְאִם
בְּאֶבֶן יָד אֲשֶׁר יָמוּת בָּהּ
הִכָּהוּ וַיָּמֹת רֹצֵחַ הוּא מוֹת
יוּמַת הָרֹצֵחַ׃ אוֹ בִכְלִי עֵץ
יָד אֲשֶׁר יָמוּת בּוֹ הִכָּהוּ וַיָּמֹת
רֹצֵחַ הוּא מוֹת יוּמַת הָרֹצֵחַ
גֹּאֵל הַדָּם הוּא יָמִית אֶת־
הָרֹצֵחַ בְּפִגְעוֹ בוֹ הוּא יְמִיתֶנּוּ׃
וְאִם בְּשִׂנְאָה יֶהְדָּפֶנּוּ אוֹ
הִשְׁלִיךְ עָלָיו בְּצָדִיָּה וַיָּמֹת
אוֹ בְאֵיבָה הִכָּהוּ בְיָדוֹ וַיָּמֹת
מוֹת יוּמַת הַמַּכֶּה רֹצֵחַ הוּא
גֹּאֵל הַדָּם יָמִית אֶת הָרֹצֵחַ
בְּפִגְעוֹ בוֹ׃ וְאִם בְּפֶתַע בְּלֹא
אֵיבָה הֲדָפוֹ אוֹ הִשְׁלִיךְ עָלָיו
כָּל כְּלִי בְּלִא צָדִיָּה׃ אוֹ בְכָל
אֶבֶן אֲשֶׁר יָמוּת בָּהּ בְּלִא
רְאוֹת וַיַּפֵּל עָלָיו וָמֵת וְהוּא
לֹא אוֹיֵב לוֹ וְלֹא מְבַקֵּשׁ
רָעָתוֹ וְשָׁפְטוּ הָעֵדָה בֵּין
הַמַּכֶּה וּבֵין גֹּאֵל הַדָּם עַל
הַמִּשְׁפָּטִים הָאֵלֶּה׃ וְהִצִּילוּ
הָעֵדָה אֶת הָרֹצֵחַ מִיַּד גֹּאֵל
הַדָּם וְהֵשִׁיבוּ אֹתוֹ הָעֵדָה אֶל
עִיר מִקְלָטוֹ אֲשֶׁר נָס שָׁמָּה
וְיָשַׁב בָּהּ עַד מוֹת הַכֹּהֵן הַגָּדֹל
אֲשֶׁר מָשַׁח אֹתוֹ בְּשֶׁמֶן

ויצא ז׳ ג׳ מל׳ וי׳ חס׳ ויצא ויצא ושבב ויחי אך ויגואיצא ועקב ואפרעצא ויצא חדשנו נבא חמלך ואפרוחקל
אל חעם בשרן ואפרוומחראל שיקיחון ׃ כי אמר ג׳ בטע׳ מיאמר אשרויצא כי אמר בוסר שפכו כי אמר רע לבו׃

יבמר ד׳ ולאורץ לא ויכפר לדיפגלוראמאיש
עבאות אמריכפר לבנעות ויכפר עבון ויעקב
באמרוראמר׃ ׃

חקדש׃ ואסרעצא ויצא׃ ז׳
חדעצח את גבול מוקלטו
אשר נטס שמה ומצא אתו
גאל חדם מלוץ לגבול עיר
מקלטו ורצח גאל חדם את
חרעצח אין לו דם כי בעיר
מקלטו ישב עד מות חכהן
חגדל ואחרי מות חכהן
חגדל ישוב חרצח אל ארץ
אחוזתו וחלו אלה לבס׃
לחקות משפט לדרתיכם׃ ב׳
בכל מושבתיכם׃ כי למכה
נפש לפי עדים ורצח את
חרצח ועד אחד לא יענה
בנפש למות׃ ולא תקחו׃
כפר לנפש רצח אשר חוא
רשע למות כי מות יומת׃
ולא תקחו כפר לנס אל עיר
מקלטו לשוב לשבת׃ ג׳
בארץ עד מות חכהן׃ ולא
תחנפו את חארץ אשר
אתם בה כי חדם חוא חחנף
את חארץ ולארץ לא׃ ד׳
יכפר לדם אשר שפך בה׃ ד׳
כי אם בדם שפכו׃ ולא ה׳
תטמא את חארץ אשר׃ ו׳
אתם ישבים בה אשר אני

שכן בתוכם כי אני יחוח שכן
בתוך בני ישראל׃
וקרבו ראשי חאבות׃ ז׳
למשפחת בני גלעד בן׃
מכיר בן מנשה ממשפחת
בני יוסף ויבאו׃ לפני משה
ולפני חנשאים ראשי אבות
לבני ישראל׃ ויאמרו׃ את
אדני צוה יחוח לתת את׃
חארץ בנחלה בגורל לבני ב׳
ישראל וארני צוה ביחוח׃
לתת את נחלת צלפחד׃
אחינו לבנתיו׃ וחיו לאחר
מבני שבטי בני ישראל׃ ג׳
ונגרעה נחלתן׃ ד׳
מנחלת אבתינו ונסף על
נחלת המטה אשר תחייה
לחס ומגרל נחלתנו יגרע׃ ל
ואם יחיה היבל לבני׃ ה׳
ישראל ונספה נחלתנו על
נחלת המטה אשר תחייה
לחס ומנחלת מטה אבתינו
יגרע נחלתן׃ ויצו משה את׃ ו׳
בני ישראל על פי יחוח׃ ז׳
לאמר כן מטה בני יוסף׃
הדבים׃ זה חדבר אשר צוה
יחוח לבנות צלפחד לאמר׃

לטוב בעיניהם תהיינה׃ ל׳
לנשים אך למשפחת מטה
אבותם תהיינה לנשים׃ ח׳
ולא תסב נחלה לבני׃ ט׳
ישראל ממטה אל מטה׃
כי איש בנחלת מטה׃ י׳
אבתיו ודבקו בני ישראל׃
ובלשת ירשתן נחלה ממטות׃ יא׳
בני ישראל לאחר ממשפחת
מטה אביהן תהיה לאשה׃
למען ירשו בני ישראל׃ ב׳
איש נחלת אבתיו׃ ולא׃ ג׳
תסב נחלה ממטה למטה׃
אחר כי איש בנחלתו׃ ד׳
יתבקו מטות בני ישראל׃
באשר צוה יחוה את משה׃
כן עשו בנות צלפחד׃ ה׳
ותהינה מחלה תרצה׃ ו׳
וחגלה ומלכה ונעה בנות׃
צלפחד לבני דודיהן לנשים׃ ז׳
ממשפחת בני מנשה בן׃
יוסף היו לנשים׃ ותהי׃ ח׳
נחלתן על מטה משפחת׃
אביהן׃ אלה המצות׃ ט׳
והמשפטים אשר צוה׃
יחוה ביד משה אל בני׃ י׳
ישראל בערבת מואב׃ יא׳

שבטי בני ישראל ב׳ ויחי לאחר ועשו בני
בני ישראל ואמר לאחיחשרע׃ ׃ לטוב ב׳ יא
לטובב עשוחשר שקדה אחרל ציוקרלט׃ ׃

אביהן ז׳ ויקשקין אות אבחרנין ויקש קרין גבב׳ לילה חחוא לרשקוחת עצן זאבוחין ממרשעצחות בני נתשוחמדין ע
מחדרכן בא ותשבוחת אות בארלה אמרלה אמרחן לחן ויקרבבו׳ יי חדרבו׳ עוה ב׳ ויקרוי אבוב׳ ישוה עלפרוט ואמרו
עוה בני׃

אלה הדברים ה׳ ואנכי נתן לי פסלת כתמים ומקדה למשה את כל עדת אלה הדברים אשר צוה משה אל כל
אלה הדברים עשרתם אלה הדברים אשר הכעשר : והנכם ב׳ והנכם חיים כיום הזה ב׳ והנכם חלבם
ארשא אדוני ישראל ידיהם : ס׳

עלו רדו ירחו׳ ז׳ לב

סכום הפסוקים שלמטה
אלף ומאתים שמונים
ושמונה׳

אלה הדברים אשר דבר
משה אל כל ישראל בעבר
הירדן במדבר בערבה מול
סוף בין פארן ובין תפל ולבן
וחצרות ודי זהב׳ אחד עשר
יום מחרב דרך הר שעיר
עד קדש ברנע׳ ויהי
בארבעים שנה בעשתי
עשר חדש באחד לחדש
דבר משה אל בני ישראל
בכל אשר צוה יהוה אתו
אלהם׳ אחרי הכתו את
סיחון מלך האמרי אשר
יושב בחשבון ואת עוג
מלך הבשן אשר יושב
בעשתרת באדרעי׳ בעבר
הירדן בארץ מואב הואיל
משה באר את התורה
הזאת׳ לאמר׳ יהוה אלהינו
דבר אלינו בחרב לאמר
רב לכם שבת בהר הזה׳
פנו וסעו לכם ובאו הר
האמרי ואל כל שכניו

בערבה בהר ובשפלה׳
ובנגב ובחוף הים׳ ארץ
הכנעני והלבנון עד הנהר
הגדל נהר פרת׳ ראה נתתי
לפניכם את הארץ׳ באו
ורשו את הארץ׳ אשר
נשבע יהוה לאבתיכם׳
לאברהם ליצחק וליעקב׳
לתת להם ולזרעם אחריהם׳
ואמר אליכם בעת ההוא׳
לאמר׳ לא אוכל לבדי׳
שאת אתכם׳ יהוה׳
אלהיכם הרבה אתכם׳
והנכם היום ככוכבי השמים
לרב׳ יהוה אלהי אבותיכם
יסף עליכם ככם אלף׳
פעמים וברך אתכם כאשר
דבר לכם׳ איכה אשא לבדי
טרחכם ומשאכם וריבכם׳
הבו לכם אנשים חכמים׳
ונבנים וידעים לשבטיכם
ואשימם בראשיכם׳ ותענו
אתי ותאמרו׳ טוב הדבר
אשר דברת לעשות׳ ואקח
את ראשי שבטיכם׳
אנשים חכמים וידעים׳
ואתן אתם ראשים עליכם

שרי אלפים ושרי מאות׳
ושרי חמשים ושרי עשרת
ושטרים לשבטיכם׳ ואצוה
את שפטיכם בעת ההוא
לאמר׳ שמע בין אחיכם׳
ושפטתם צדק בין איש׳
ובין אחיו ובין גרו׳ לא
תכירו פנים במשפט כקטן
כגדל תשמעון לא תגורו
מפני איש׳ כי המשפט
לאלהים הוא׳ והדבר׳
אשר יקשה מכם תקרבון
אלי׳ ושמעתיו׳ ואצוה׳
את כם בעת ההוא׳ את כל
הדברים אשר תעשון׳
ונסעו מחרב׳ ונלכו את כל
המדבר הגדול והנורא׳
ההוא אשר ראיתם׳ דרך
הר האמרי׳ כאשר צוה
יהוה אלהינו אתנו׳ ונבא
עד קדש ברנע׳ ואמר׳
אלכם באתם עד הר׳
האמורי׳ אשר יהוה אלהינו
נתן לנו׳ הנה נתן יהוה
אלהיך לפניך את הארץ
עלה רש כאשר דבר
יהוה אלהי אבתיך לך

אות כל הדברים ע׳ דיקוי ואלה ומטה ה׳ עבר ודבר אחרון ובעבר אחרון ובעבר אחרון ובעבר אחרון ובעבר אחרון
עמדו בדרגה בחרם שו׳ חמי להנבא מהבלון וכוכבון אליה ומטי לדם מכמחי ויחי בשמעבי ובאו אל הלך שוב
קחלך׳ ס׳

והדבר ג׳ והדבר אשר דיק שחו מכם והדבר
חזה לא אוכל ודבר אשר דברנו אלך׳ ס׳

הדאיל ג׳ ומל הדאיל שה באר אמן הקמיה
כי הדאיל ס׳ לעשות׳ ומכם מי הדאיל חלק׳ ס׳